

ВѢСТНИКЪ

Перемыскои Епархіи.

Рѣчникъ XXV

1913.

ПЕРЕМЫШЛЬ.
Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы.

Содержане Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1913.

Дата и число розпорядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число розпорядженя	Страница
	Ч. I.		
24/12 7754/12.	В справѣ пляновъ церквей	1	1
8/1 9460/12	О пошанованю забытковъ архитектурныхъ церквей .	2	2
28/1 10144/12	Конкурсъ на опорожнену парохію Сокаль, ц. к. наданя дек. Сокальского	3	3
13/1 305	Предложено невинкульованныхъ цѣнныхъ ефектовъ въ парохіяхъ находячихъ ся	4	3
24/1 608/13	О уставѣ церковномъ	5	4
27/1 475	Въ справѣ громадскихъ радъ сиротинскихъ	6	5
27/1 10084/12	Въ справѣ збираня датковъ на здвигнене въ семнарицкомъ огородѣ памятника б. п. Іерея Маркіяна Шашкевича .	7	5
27/1 9838/12	Поручае ся книжки Впр. о. Пралата Ізидора Дольницкого	8	6
27/1 464	О замовленяхъ робѣтъ церковныхъ	9	6
	Ч. II.		
16/2 38/орд.	Архіерейске посланіе передъ св. великимъ постомъ	10	9
10/2 1011	Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи	11	22
1/2 543	Конкурсъ стипендійнси фундаціи бл. п. Єрея Михаила Пожаковского	12	22
17/2 831	Місійні проповѣди о цянствѣ и безстыдности	13	23
17/2 1004	О издавництвахъ заходомъ товар. св. Ап. Павла въ Львовѣ	14	23
3/1 47	О наданю степендій богослужебнои фундаціи бл. п. Архіпресвитера Гр. Шашкевича	15	24

V-8362

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНІЄ	Число розпорядження	Сторона
14/2 1087	О надѣленю одноразовою замогою зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого церковь въ Магеровѣ	16	24
Ч. III.			
3/3 1763	Въ справѣ збираня жертвъ на монастырѣ и интернаты СС. Василянскъ въ Перемишляхъ и Яворовѣ	17	25
1/3 1725	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	18	27
5/3 1793	Речинець испыту квалификаційного на катихитовѣ школъ видѣловыхъ	19	29
4/3 1794	Речинець конкурсового испыту о душпастырскій бенефіціи	20	29
27/2 1683	Въ справѣ часописи »Емігрантъ«.	21	29
24/2 922	Порученє »Korrespondenz-Blatt-y«	22	30
4/3 1792	О редукии Службъ Божихъ фондацийныхъ	23	30
28/2 1029	О товариствѣ священниковъ им. св. Іосифа въ Горици (St. Joseph-Priesterverein) in Görz	24	31
27/2 1465	Станъ касы вдов. сир. Института	25	33
Ч. IV.			
19/4 255/орд.	Молитвы за здореве св. Отця	26	41
18/4 3100	Въ справѣ вѣдлуженя доч. Кулява вѣдъ парохіи Деревня .	27	41
28/3 2188	Порученє книжки Всесвѣт. о. Дра Ф. Щепковича про »Буддаизмъ и Християнство«	28	42
21/4 3270	Важне для выѣзджающихъ на зарѣбки до Аргентины .	29	42
8/4 2562	До всѣхъ Настоятелѣвъ Апостольства молитвы и брацтва найсв. Тайнъ и найсол. Серця Іисусового въ Епархіи .	30	43
8/4 2563	Деякі нові, въ послѣднихъ рокахъ наданіи вѣдпусты .	31	43
8/4 2654	Всѣмъ вѣрнымъ котрого небудь обряда вѣльно зъ побожности причащати ся въ якомнебудь обрядѣ, безъ змѣны своего обряда	32	47

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНІЄ	Число розпорядження	Страница
Ч. V.			
8/5 3842	Приписы для испытѣвъ квалификаційныхъ на катмхитѣвъ школь середныхъ	33	49
10/5 3834	Конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ въ Мостахъ вел. и Куликовѣ	34	50
17/5 4067	Конкурсъ на посаду гр. кат. квтихита въ ц. к. гѣмназіи въ Самборѣ	35	51
15/4 3000	Станъ касы вдов. сир. Института	36	51
10/3 1776	О жертвахъ на будову пѣмятника Маркіяна Шашкевича у Львовѣ	37	55
21/5 306/орл.	О ювилею свободы церкви	38	56
1/3 1279	Выказъ жертвъ на церковь въ Гавловичахъ ad Порохникъ	39	57
Ч. VI.			
4/6 3384	О еміграціи селянъ	40	61
9/6 4861	Розсылка Пастырского листу гр. к. Епископату въ справѣ реформы выборчої до Сойму Краевого	41	64
21/6 5150	Въ справѣ датъ до епарх. шематизму на р. 1914	42	65
26/6 5277	О залеглої належитости за Уставъ церковный въ р. 1912 и 1913	43	69
27/6 5308	Моленя о погоду	44	69
9/6 4535	Конкурсъ на посаду катихита школь народныхъ въ Добромиліи	45	70
26/6 5056	Въ справѣ речинця сегорѣчного вѣдпусту ювилейного	46	70
23/4 3310	Дальшій выказъ жертвъ на памятникъ М. Шашкевича якї надѣслали Всеч. Отцы въ коронахъ	47	70
Ч. VII.			
8/7 5468	Речинець до св. Рукополаганя	48	73

Дата и чи- сло розпо- рядженя	СОДЕРЖАНІЕ	Число розпора- дженя	Сторона
8/7 5467	Речинець до поданя о приняте до дух. Семиара въ Львовѣ и до Папской Колегіи въ Римѣ	49	73
9/7 5520	Речинець вношеня подань до дяковскаго Института	50	74
1/7 5348	Въ справѣ выданя тыпика на р. 1914	51	75
8/7 3774	Поручае ся „Kancelarya parafialna“ о. Дра Алойсія Югана	52	75
8/7 5499	Залеглости за нащѣвникъ церк. б. п. Ігнатія Полотнюка	53	76
14/7 5544	Власть позволяти на работы въ поли въ недѣлѣ и свята	54	76
14/7 5694	Въ справѣ невыдаваня черезъ Уряды парох. витягѣвъ метрикальныхъ потрѣбныхъ нашимъ эмигрантамъ перебувающимъ поза границями краю	55	76
Ч. VIII.			
17/8 358/орд. 5/8	О вправахъ духовныхъ	56	79
150/суп. 5/8	Чи декретъ „Ne temere“ обязуе Русинѣвъ греко-католикѣвъ въ Сполученыхъ Державахъ пѣвнѣчной Америки?	57	80
6036 26/7	Льоковане капиталѣвъ майна церковнаго въ щадницяхъ маючихъ пупилярну обезпеку	58	81
5844 16/7	О вправахъ духовныхъ для священникѣвъ у Львовѣ	59	82
4531 21/7	Науки духовнѣ, выданя о. Корнилія Кузыка	60	82
5052 12/8	Выказъ жертвѣ на будову памятника бл. п. М. Шашкевича у Львовѣ до 1/6 1913	61	83
85/913 20/8	Станъ касы вдов. сир, Института	62	84
6338 20/8	О жертвахъ на будову гр. кат. Церкви въ Тарновцяхъ ad Сливниця	63	89
Ч. IX.			
5784	Въ справѣ вызыску нашихъ эмигрантѣвъ въ Америцѣ	64	92

Дата и число розпорядження	СО Д Е Р Ж А Н Ё	Число розпорядження	Сторона
21/8 5735	О похвалахъ за ревну дѣяльність въ громадскихъ радахъ сиротиньскихъ	65	92
23/8 6182	Въ справѣ виробовъ краевыхъ	66	93
11/9 6574	О издавництвахъ Товариствомъ св. Ап. Павла у Львовѣ .	67	94
15/9 7057	Въ справѣ выказовъ еквивалентовыхъ	68	94
22/9 7482	Конкурсъ на богослуж. стипендіи бл. п. Архипресвитера Гр. Шашкевича	69	95
3/10 7851	Конкурсъ на опорожненій парохіи	70	95
6/10 7768	Конкурсъ на посаду катихита при приватной гѣмназіи въ Яворовѣ	71	96
Ч. X.			
2/10 7748	О выказахъ вдовъ и сиротъ по священникахъ	72	99
2/10 7215	Прошене о жертвы на будову церкви для Русиновъ гр. кат. обряду въ колѣсній Azaga въ Аргентинѣ	73	99
13/10 7970	Въ справѣ предкладаня ц. к. Старострамъ датъ о зволнене вѣдъ особистои службы войсковои	74	100
7/10 7740	Въ справѣ справозданъ ординаріятскихъ комисаровъ для надзору науки религіи	75	101
7/10 7971	Въ справѣ ординаріятскихъ вѣдпорученій до ц. к. Радъ школьныхъ окружныхъ	76	101
22/10 7856	Поручае ся книжочка о. Александра Дикого »Попа Церквою католицкою нема для насъ спасенія«	77	101
11/10 8041	Конкурсъ на посаду катихита при школѣ 5-клясовѣй мужескѣй въ Мостахъ великихъ	78	102
24/10 3723	О издавництвѣ о. Юсифа Дольницкого	79	102
25/10 8405	Станъ касы вдов. сир. Института	80	103
10/11 8928	Конкурсъ на опороженену парохію Сокаль	81	107

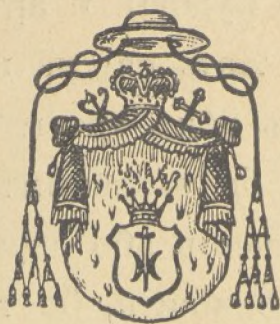

Дата и чи- сло розпо- рядження	СОДЕРЖАНЄ	Число розпора- дження	Сторона
Ч. XI.			
8/11 8123	Речинець до св. Рукоположеня въ ереи	82	109
1/11 8210	Декретъ св. Конгрегаціи Законникѡвъ о словѣди Монахинь и сестеръ	83	110
17/11 9218	Додаткове розпорядженє въ справѣ датку до фонду ре- лигійного	84	112
17/11 9292	Теперѣшній вѡдпустъ ювильейный можна часгѣйше по- зскупати	85	112
10/11 8825	Духовнї вправы для гр. кат. катехитѡвъ у Львовѣ	86	112
Ч. XII.			
28/11 618/орд.	О богослуженю зъ причины 300-лѣтной рѡчницѣ смерти Митроп. Киѣвского Іпатія Потѣя и выданя едикту медиолянського	87	113
17/11 8985	Про рѣшенє конгрегаціи св. Тайнъ а) що до вѡдправы св. Литургїи по приватныхъ домахъ; б) крещеня дѣтей въ дома и в) удѣлюванє св. причастїя въ дома, особамъ не хорымъ	88	114
17/11 8986	О помноженю и розширеню вѡдпусту за звеличенє Найсв. Тайнъ	89	115
24/11 9465	Загальнї Зборы Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ	90	116
Ч. XIII.			
17/11 8987	О побѡльшеню вѡдпусту за християньске поздоровлеиє »Слава Іисусу Христу«	91	117
17/11 8988	Въ справѣ вѡдпустѡвъ за добрї дѣла, сповненї въ честь св. Анны, Матери Пресв. Дѣвы Марїи	92	118
15/12 7750	Въ справѣ предкладаня справоздань зъ вѡдбувщихъ ся декан. Соборѡвъ	93	119
27/11 8761	Звѣтъ и резолюціи зборѡвъ товариства Священникѡвъ Ев- харистинѡвъ	94	119

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНІЕ	Число розпорядження	Сторона
9/12 9185	Конкурсъ на одноразову запомогу для бѣдныхъ Церковъ зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого	95	120
26/11 9087	Въ справѣ громадскихъ урядовъ роземныхъ :	96	121
17/12 10052	Въ справѣ пѣдниманя вѣдсотковъ вѣдъ книжочокъ вкладк. рус. Щадницѣ въ Перемышли и складаня книжочокъ фондацийныхъ до депозиту сего товариства	97	124
25/12 9688	О Консервации деревляныхъ церквей	98	126
25/12 7751	Въ справѣ датъ до епарх. шематизму	99	127

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 31 сѣчня

Ч. I

Ч. 1.

Ч. 7754/12. В справѣ пляновъ церквей.

Въ послѣднихъ рокахъ здвигнено въ нашой Епархіи значне число новыхъ церквей. Тую вельми потѣшаючу прояву належить по́днести зъ тымъ бѣльшимъ признанемъ и зазначити еи тымъ сильнѣйше, що въ часахъ по́дъ економичнымъ зглядомъ такъ критичныхъ и мимо подекуды для Церкви напрямѣвъ такъ ворожихъ, нашъ, загально незасѣбный, нарѣдъ складае однакъ радо свои лепты на церковь, що кожда парохія уважае точкою своєї релігійной ревности и громадской гордости построити у себе церковь.

Тѣ церкви суть доказомъ глубокой вѣры нашихъ людей и они будутъ для грядучихъ поколѣнь давати свѣдоцтво побожности, ревности та дбалости о душевнѣй потребности и релігійнѣй идеалы.

Будынокъ церковный, храмъ живого Бога на земли, мусить однакъ вызначати ся властивымъ собѣ способомъ будовы, эстетичнымъ выгладомъ, вѣдповѣдати духови релігійности та въ кѣнци, увзглядняти принятѣй прикметы и традиціи стильовѣй.

Не вѣдказуе ся нынѣшнымъ церквамъ красы, велике ихъ число мае своѣй артистичный смакъ, треба однакъ сконстатувати, що церкви теперъ будованѣй переважно ставлять ся въ стилью вытворенѣмъ штучно, котрый затирае значно прикметы стилью нашихъ деревяныхъ церквей. Давнѣй деревлянѣй церкви зъ ихъ

пытомымъ выгладомъ, зручностію будовы и артистичнымъ смакомъ подупадають и уступають, а въ мѣру того множать ся на ихъ мѣсце церкви, якій выгладомъ своимъ часомъ далеко вѣдбѣгають вѣдъ красы и фѣрмы попередныхъ.

Розумѣе ся, що не було бы вказанымъ зѣрвати цѣлкомъ зъ тымъ всѣмъ, що теперѣшній пляны церквей подають або держати ся невѣольничо давныхъ взѣрцѣвъ; певну свободу мусить ся полишити, бо тѣлько тогды есть можливе творене и образоване стылю.

Зѣ давного, готового, загально принятого треба задержати то, що артистичне и що найкрасше, а до того достроити свѣжо помисленій подробности, все однакъ при захованю головныхъ чертъ нашего церковного стылю и навязаню до давныхъ стильовыхъ традицій.

Именно розходитъ ся о тоє, чтобы не допустити до вытворюваня натягненихъ безъ мысли новостей анѣ до бездушного, одностайного шабьлону, котрый на жаль переважає теперъ, але чтобы при всѣй возможѣой рѣожнородности зберегти еднѣсть.

Предкладаній тутъ до затвердження пляны церквей суть въ переважномъ числѣ взорованій на однѣмъ и тѣмъ самѣмъ шабьлонѣ и выгладяють якъ бы копій одного оригіналу. Очевидно вѣддає ся выготовлене плянѣвъ людямъ нефаховымъ, котрыхъ работа ограничає ся до вѣдкопированя готового шабьлону, якій мають пѣдъ руками або передъ очима, а якій неразъ есть зовсѣмъ чужій нашему церковному стылеви.

Въ интересѣ збереженя прикметъ нашей рѣдной, у насъ принятой церковной архитектуры, котрой артыстична краса и вартѣсть знатоками штуки вѣдъ давна стверженій, — заряджує ся, чтобы Всч. оо. парохи и П. Т. Комітеты парохіяльній вѣддавали выготовлене плянѣвъ церквей лише людямъ фѣховымъ, въ тѣмъ напрямѣ знатокамъ, а при тѣмъ чтобы ставили до архітектѣвъ выразно домагаия узглядняти при плянахъ прикметы нашего стылю, взорувати ся на церквахъ нашихъ, у насъ зѣ давенъ давна удомашненыхъ, такъ намъ добре звѣстныхъ и такъ гарныхъ, а закидати несмачный, хочъ, на жаль, розширенный теперъ, шабьлонъ.

Всч. оо. Деканы обговорять тую справу на найближшѣмъ соборчику.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. грудня 1912.

Ч. 2.

Ч. 9460 12. О пошанованю забытѣвъ архітектоничныхъ церквей.

Высока ц. к. Президія Намѣсництва рескриптомъ зѣ дня 26. падолиста 1912 ч. 13982/орд. звернула увагу на се, що: »мимо кѣлькократныхъ зарядженъ

и поучень нема въ краю належитого пошанованя забытковъ архітектонічнихъ, а демольоване особливо деревляныхъ церквей и костеловъ не тѣлько не устае але що гѣрше, прибирае щоразъ ширші розмѣры».

Щобы и нефаховымъ единицамъ подати поучене що до ваги пошанованя и береженя старинныхъ, своєрѣдныхъ деревляныхъ церквей, прислала Высока Президія ц. к. Намѣсництва достаточне число брошуры Дра Таддея Спісса ц. к. комисара повѣтового: „Wykaz drzewnianych kościołów i cerkwi w Galicyi“ для розбѣсланя тыхже кождому Всч. парох. урядови. Брошуры тѣи рѣвночасно высылае ся до всѣхъ урядовъ деканальныхъ въ цѣли дорученя всѣмъ оо. настоятелямъ парохіи и самот. сотрудикамъ.

Звертаючи на згаданий предметъ увагу Всеч. Духовенства, поручае ся Всч. оо. Деканамъ при соборахъ декан. справу тую обговорити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 8. сѣчня 1913.

Ч. 3.

Ч. 10144/12. Конкурсъ на опорожнену парохію Сокаль, ц. к. наданя, дек. Сокальскаго.

Понеже дочерна Поториця, приналежаща до матерной парохіи Сокаль, внесла до Еп. Консистеріи прошене о вылучене еи изъ звязи зъ парохією Сокаль и утворене зъ неи самотѣйной посады душпастырской, для того парохія Сокаль въ цѣли обсаженя еи парохомъ выставляе ся поновно на конкурсъ зъ речинцемъ до 28. лютого 1913.

Всч. оо. кандидаты, котрѣ будутъ убѣгати ся о тую парохію, виннѣ до своихъ прошень долучити писемну заяву, що годять ся на вылучене дочерной Поториця вѣдъ матерной Сокаль. Всч. оо. кандидаты, котрѣ при першѣмъ конкурсѣ внесли були прошене о тую парохію, виннѣ теперъ додатково до своихъ попередныхъ прошень — если и дальше рефлектуютъ о тую парохію, — предложити писемну заяву, що годять ся на вылучене доч. Поториця вѣдъ мат. Сокаль. Прошения безъ свѣдоцтва потребныхъ приподаняхъ цѣс. якъ такожь прошения, котри бы по 28. лютого 1913 тутъ вплынули, будутъ яко безпредметовѣ зверненѣ безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 28. сѣчня 1913.

Ч. 4.

Ч. 305 Предложене невинкульованыхъ цѣнныхъ ефектовъ въ парохіяхъ находячихъ ся.

Дѣйшло до вѣдомости Еписк. Консистеріи, що въ декотрыхъ парохіяхъ

находяться цѣнні ефекты, назначені на публичні, церковно-парохіяльно-добродѣйні цѣли а не суть вѣнкульоваными.

Для обезпеченя такихъ фондѡвъ конечно належить таково цѣнній ефекты вѡдповѣдно завѣнкульовати. Въ той цѣли поручае ся Всеч. духовенству епархіальному, щобы въ мѡвѣ будучій невѣнкульованій цѣнній ефекты якогонебудь рода безпроволочно ту предложило зъ точнымъ поясненемъ, зъ якого жерела и коли повставъ дотычний цѣнній ефектъ? на яку цѣль есть назначеній? и чи въ инвентарѣ парохіяльнѡмъ есть вписаній?

Всеч. оо. настоятелѣ деканатѡвъ при вѣзитаціяхъ деканальныхъ переувѣдчатся, чи тому зарядженю удоволено, евентуально о томъ ту донесуть.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 13. сѣчня 1913.

Ч. 5.

Ч. 608/12. О уставѣ церковнѡмъ.

Надѡсланій ту дня нынѣшного »Короткій уставъ церковній на годъ 1913«, одобреній гр. к. Митроп. Ординаріатомъ въ Львовѣ и тутешнымъ Еп. Ординаріатомъ а выданий накладомъ Впреосв. и Всесв. Митроп. Ординаріату, розсылае ся до каждого гр. к. Уряду парохіяльного тутешной Епархіи.

Звертае ся увагу Всеч. епархіального духовенства на одобрене сего устава а именно, що вѡнъ мае обовязовати всѣхъ священникѡвъ Львовской и Перемышской Епархіи, що Богослуженія въ всѣхъ церквахъ тыхже Епархій тѡлько пѡсля сего устава вѡдправляти ся мають.

Належитѡсть за сей уставъ церк. въ квотѣ 50 сот. Всеч. оо. душпастирѣ зволятъ побрати зъ скарбѡны матерной церкви и безпроволочно бодай марками почтовыми переслати до своего Уряду деканального. Всеч. оо. деканы зволятъ найдалше до кѡнца марта с. р. належитѡсти зъ цѣлого деканату ту предложити въ цѣли пересланя Всесв. и Впр. гр. к. Митроп. Консистеріи въ Львовѣ.

Рѡвножь поручаеся, щобы оо. душпастирѣ до кѡнца червня каждого року посредствомъ своего Уряду деканального предкладали ту замовленя, кѡлько примѣрникѡвъ »устава церковного« на слѣдуючій рѡкъ для своей парохіи потребовати будуть? щобы завчасу можна усталити скѡлькѡсть замовленя устава.

Въ кѡнци зъ покликѡмъ на тутешне рѣшене зъ 24. жовтня 1012 Ч. 8163 (Ч. XII. Вѣстн. еп. зъ р. 1912 стор. 129) поручае ся залеглости за уставъ церк. зъ р. 1912 чимъ скорѣйше предложити для остаточного вѣрѡвнаня рахункѡвъ зъ Всесв. и Впр. гр. к. Митр. Консистерією въ Львовѣ.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 24. сѣчня 1913.

Ч. 6.

Ч. 475. Въ справѣ громадскихъ радъ сиротинскихъ.

Президія ц. к. вышшого Краєвого Суду въ Львовѣ зъ дня 11. сѣчня 1913. Ч. През. 211/26. Р. С./13 повѣдомляє Еписк. Ординаріятъ, що рескриптомъ своимъ зъ дня 12. вересня 1912. Ч. През. 26466/26 выданымъ до президіи ц. к. суду краєвого въ Львовѣ и президіи ц. к. судѡвъ окр. въ Перемышли, Самборѣ и Сяноцѣ вѡзвала пѡдчиненій собѣ начальництва ц. к. Судѡвъ повѣтовыхъ, щобы они по мысли розпорядженія вѡдносячихъ ся до креованія и до складу громадскихъ радъ сиротинскихъ, чували надъ тымъ, щобы на будучнѡсть кождоразовый парохъ безъ рѡжницѣ обряду, яко входячій силою свого уряду въ складъ громадской рады сиротинской бувавъ безусловно запрошуваний на поодинокій засѣданія дотычнихъ радъ сиротинскихъ и то безъ взгляду на тое, чи парохъ мешкає въ тѡй мѣсцевости, котра єсть законнымъ осѣдкомъ рады сиротинской, чи въ иннѡй якѡй мѣсцевости. Надѣючи ся, що тымъ способомъ усунена зѡстане головна перешкода, яка многихъ Всч. ОО. душпастирѡвъ встримувала вѡдъ живого заинтересованія ся тою гѡдною особлившой уваги и ревности институцією суспѡльною, Еписк. Ординаріятъ зъ покликомъ на свои розпорядженія зъ дня 17. сѣчня 1907 Ч. 7182/906 (Ч. I. Вѣстн. Еп. зъ р. 1907) и зъ дня 12. червня 1912 Ч. 3560 (Ч. VI. Вѣстн. Еп. зъ 1912) поновно поручає якъ найгорячѣйше всему Всч. Духовенству попираги старяня ц. к. судѡвъ повѣтовыхъ въ выконуваню ревной опѣки надъ малолѣтними и невластновѡльными особами въ своѣй парохіи, хоронити ихъ передъ несовѣстнымъ вызискуванемъ и чувати надъ ихъ религійно-моральнымъ поведенемъ, чимъ сповнитъ своѣй обовязокъ душпастирскій а заразомъ и актъ християнской любви для найбѣднѣйшого ближнього своего. Всч. ОО. Деканамъ пригадує ся ихъ обовязокъ выданный имъ тут. розпорядженемъ зъ дня 12. червня 1912. ч. 3560 чувати надъ працею поодинокихъ ОО. душпастирѡвъ въ тѡмъ взглядѣ, и предкладати ту що року точній справозданія зъ выразнымъ зазначенемъ особенныхъ заслугъ деканального духовенства на тѡмъ поли.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 7.

Ч. 10084/12. Въ справѣ збиранія даткѡвъ на здвигненє въ семинарицкѡмъ огородѣ памятника б. п. Іерея Маркіяна Шашкевича.

Питомцѣ Львѡвской духовн. Семинаріи внесли посредствомъ Всч. Ректорату прошенє о дозвѡль збиранія даткѡвъ на здвигненє въ семинарскѡмъ огородѣ памятника бл. п. Іерея Маркіяна Шашкевича.

Прихилиючи ся до сего прошенія пересылає ся зъ нинѣшнымъ числомъ

Вѣстника печатану вѣдозву Выдѣла читальнѣ згаданыхъ питомцѣвъ и поручае Всч. Духовенству поперти материяльно здѣйствене здвигнення памятника первому писателю, що розбудивъ на Галицкой Руси любовь до рѣдной мовы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 8.

Ч. 9838/12. Поручае ся книжки Впр. о. Пралата Ізидора Дольницкого.

Впр. Пралатъ Ізидоръ Долницкій выдавъ церковною мовою уложеній слѣдуючї книжки: 1) Служба св. Іосифу Обручнику, 2) Служба Сердцу Іисусовому 3) Акафистъ св. Іосифу Обручнику, 4) Акафистъ св. Іоакиму и Аннѣ.

Книжки пѣдъ 1, 2 и 3 стоятъ по 1 Кор., пѣдъ 4, 20 сот. пѣдъ 5, 30 сот. Крѣмъ того выдавъ о. Пралатъ 1) Акафистъ до Сердца Іисуса Сладчайшого 2) о Братствѣ Воведенїя въ Храмъ Пр. Богородицы и о честнотахъ Пресвятой Богородицы за цѣну 10 Кор.

Всѣ тї книжки можна купити въ Монастири Преп. ОО. Василїанъ въ Жовквѣ и поручають ся Всч. Духовенству.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 9.

Ч. 464. О замовленяхъ робѣтъ церковныхъ.

Ц. к. Намѣсництво зъ дня 13. сѣчня 1913 Ч. XIV. 3532 удѣляє слѣдуюче до вѣдомости:

„Die Zentral-Kommission für Denkmalpflege hat über eine ihr von beachtenswerter Seite zugekommene Mitteilung auf die von der Münchener Firma Max Leser in Oesterreich entfaltete Reklame für die Erlangung von Aufträgen zur Herstellung von kirchlichen Einrichtungsgegenständen, zur Ausmalung von Kirchen und Durchführung kleinerer oder mittlerer Kirchenbauten, die h. o. Aufmerksamkeit gelenkt.

Wie die Zentral-Kommission aus den von dieser Firma verbreiteten Ankündigungen schliesst, scheint die Firma nur künstlerisch minderwertige Fabrikware zu erzeugen, die die ästhetische Erscheinung unserer Gotteshäuser verunstalten würde. Ausserdem berge diese Reklame die Gefahr einer empfindlichen Schädigung der leistungsfähigen inländischen Künstler und Gewerbetreibenden in sich.“

Поручае ся при замовленяхъ на иконы, ризы церк., утварть церковну и будову престоловъ, иконостасѣвъ и т. п. увзгляднати свои туткраевї силы и выробы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистоїи.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію прийятї.

- Ч. 4932/12. На парохію Дворицѣ. 1. Кордасевичъ Анатоль. 2. Менцинскій Антоній. 3. Круликовскій Іосифъ. 4. Константиновичъ Емиліянь. 5. Струсевичъ Александеръ. 6. Солтикевичъ Орестъ. 7. Шемердякъ Іоанъ. 8. Лаврецькій Василій. 9. Сѣнкевичъ Александеръ. 10. Савчакъ Викторъ. 11. Пясецькій Левъ. 12. Трешневскій Емиліянь. 13. Сиротинскій Орестъ. 14. Хилякъ Анатоль. 15. Падохъ Георгій. 16. Гоцькій Алексей. 17. Левицькій Ілія. 18. Адріановичъ Леонтій, 19. Кончило Викторъ.
- Ч. 10134/12. На парохію Тегловъ: 1. Тарасовичъ Іоанъ. 2. Гѳрнякъ Михаилъ. 3. Лѣщинскій Іосифъ.
- Ч. 10135/12. На парохію Звѳръ: 1. Ладижинскій Романъ. 2. Грушкевичъ Теодоръ.
- Ч. 10136/12. На парохію Пелня: 1. Дуркотъ Александеръ. 2. Баницкій Іосифъ. 3. Ковальчинъ Іоанъ, 4. Генсьорскій Юрій. 5. Гробельскій Михаилъ. 6. Полянскій Богданъ. 7. Присташъ Юліянь. 8. Сембратовичъ Юліянь. 9. Ничай Стефанъ. 10. Тарчанинъ Михаилъ. 11. Гавришкевичъ Ілія. 12. Прокуратъ Михаилъ. 13. Лазурко Петро. 14. Маланякъ Стефанъ.
- Ч. 10137/12. На парохію Мацина велика: 1. Исайчикъ Романъ. 2. Маланякъ Стефанъ.
- Ч. 10138/12. На парохію Куличковъ: 1. Грушкевичъ Теодоръ. 2. Лѣщинскій Іосифъ.
- Ч. 10140/12. На парохію Порѣче грунтъ: 1. Грушкевичъ Теодоръ. 2. Боднаръ Володимиръ. 3. Лѣщинскій Іосифъ.
- Ч. 10142/12. На парохію Либохора: 1. Габлинскій Петро. 2. Каламунецкій Петро, 3. Присташъ Юліянь. 4. Вахнянинъ Омелянь. 5. Лазурко Петро. 6. Бѣласъ Михаилъ. 7. Маланякъ Стефанъ.
- Ч. 10146/12. На парохію Бѣла: 1. Брунець Алексей. 2. Кошель Іосифъ. 3. Козенка Алекс. 4. Тарчанинъ Михаилъ. 5. Исайчикъ Романъ.
- Ч. 1048/12. На парохію Завадка: 1. Паппъ Орестъ. 2. Каламунецкій Петро. 3. Тимчишинъ Михаилъ. 4. Лопатякъ Николай. 5. Сембратовичъ Любомиръ. 6. Ковальчинъ Іоанъ. 7. Кончило Викторъ. 8. Присташъ Юліянь.
- Ч. 10149/12. На парохію Щутковъ: 1. Лесакъ Іоанъ. 2. Ничай Стефанъ. 3. Кошель Іосифъ.
- Ч. 10147/12. На парохію Злоцке: 1. Дороцькій Михаилъ. 2. Ковальчинъ Іоанъ. 3. Чайковскій Теофилъ.

Ч. 9236/12. Всч. о. Ковальскій Іоанъ парохъ въ Ваневѣ именованый орд. шк. Комисаремъ для школъ дек. Белзкого на мѣсце уволеннаго на власне прошене вѣдъ той довжности Всч. о. Плешкевича Іоана пароха въ Боратынѣ.

Презенты получили.

Ч. 10143/12. о. Кончило Вікторъ на парохію Лукове.
Ч. 231. о. Сембратовичъ Любомиръ на парохію Завадка дек. Лѣского.
Ч. 277. о. Лесакъ Іоанъ на парохію Щутковъ.
Ч. 376. о. Бѣласъ Михаилъ на парохію Либохора.
Ч. 458. о. Маланикъ Стефанъ на парохію Мацина вел.
Ч. 586. Ладижинскій Романъ на парохію Звѣръ.
Ч. 443. о. Онышкевичъ Стефанъ на парохію Купновичи.

Вѣдличія крылошанскій получили.

Ч. 7550/12 о. Козловскій Володимиръ парохъ въ Поворознику.
Ч. 8078/12. о. Яворскій Іоанъ парохъ въ Стрѣлбичахъ.
Ч. 8161/12. о. Слоньскій Антоній парохъ въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкого.
Ч. 9870/12. о. Макаръ Антоній парохъ въ Олешичахъ.

Уволенне вѣдъ испита конкурсового получили.

Ч. 7841/12. о. Кузьмакъ Михаилъ парохъ в Яворнику рускомъ.
Ч. 8579/12. Волосянскій Іоанъ парохъ въ Краковци.

Завѣдательства получили.

Ч. 9769/12. о. Левицкій Іоанъ въ Татарахъ.
Ч. 9780/12. о. Чичула Іоанъ въ Устрикахъ горѣшнихъ.
Ч. 9788/12. Лѣщинскій Іоанъ получилъ сопомочництво въ Тустановичахъ.

Каноничну институцію получили.

Ч. 1. Всч. Саламонъ Викторъ на парохію Пилы (въ дорожѣ замѣны.)
Ч. 2. Всч. Саламонъ. Онисимъ на парохію Воробликъ кор. (въ дорожѣ замѣны.)
Ч. 41. Сѣкора Николай на парохію Добра шляхоцка.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 26. сѣчня 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1913.

Выдано 22 лютого

Ч. II

Ч. 10.

Ч. 38/орд. Архіерейске посланіе передь св. великимъ постомъ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ Епископъ Перемыскій,
Самбѣрскій и Сянѣцкій

Всечестному Духовенству мірсному и монашому и всѣмъ вѣрнымъ епархіи
Миръ о Господѣ и Архіерейске благословене!

„Се лежѣтъ сей въ знаменіе прерѣкѣемо.“ (Лук. 2, 34) »Се лежитъ сей на знакъ противленя«. „Братѣ ѿдова не ѿдолѣютъ ей“. (Мат. 16, 18) »Силы пекла си не пере-
могутъ«. „Иже не имѣтъ вѣры, осужденъ вѣдетъ“. (Марк. 16, 16). »Хто не повѣритъ
буде осужденъ«.

Стою подь враженемъ Празника Стрѣтенія Господняго. Бачу, якъ Марія зъ Дитяткомъ Іисусомъ на рукахъ и св. Іосифъ зъ убогою жертвою (2 голубами), спѣшати до Єрусалимскои святынѣ. Тамъ въ святыни очѣкуе ихъ старецъ Симеонъ, котрому св. Духъ приобѣщавъ, що доти не вмре, поки не побачитъ Христа Спасителя. Тожъ скоро лишъ побачивъ Дитятко Іисуса, сейчасъ натхненный св. Духомъ познае въ Нѣмъ обѣщаного Месію, бере Его на руки и mezi иншими такъ вѣдываеся: „Се лежѣтъ сей въ знаменіе прерѣкѣемо“ се сей лежитъ на знакъ противленя т. зн. є назначеный бути знаменемъ, котрому будутъ противити ся. Тѣ слова, якѣ высказавъ старецъ Симеонъ, точно сповнили ся и ще теперъ сповняють ся на Іисусѣ Христѣ. Вже небавомъ по той подѣѣ настае на Іисуса лютой Иродъ и щобы Его досягнути, убивае множество невинныхъ дѣточокъ, не въ силѣ однакъ нѣчого злого заподѣяти новонародженому Богочоловѣкови

Коли Ісусъ розпочавъ публичне учительске житє, знову стає знаменемъ противленя »знаменіє прерѣкаемо« для фарисеївъ и законоучителївъ, котрї на кождомъ кроцѣ на Него настають. А чому такъ? Рѣчь очевидна, чому. Христосъ вымагавъ покоры, вымагавъ умертвленя себе, вымагавъ любви ближнихъ, а се було фарисеямъ не по нутру. Они надѣяли ся такого Месіи, що поможе имъ запанувати надъ цѣлымъ свѣтомъ, а ту Спаситель каже: »Хто хоче mezi вами бути бѣльшій, нехай стане вамъ слугою (Мат. 20, 26). Они хотѣли, щобы ихъ всѣ славили, величали по пѣдъ небеса, а Спаситель каже имъ: »Горе вамъ книжники, и фарисеѣ, облудники, вожды слѣпїи, вы подобни до гробѣвъ повапненихъ, котрї зъ верха виглядають краснї, а въ серединѣ суть повнї костей мертвыхъ и всякои нечистоты« (Мат. 23.) Они збивали богатства, забирали вдовицямъ ихъ дома и спокѣйно дальше такъ хотѣли робити, а ту Спаситель каже: »Направду кажу вамъ, якъ то трудно богатому ввѣйти до небесного царства«. (Мат. 19, 23). Хотѣли весело забавляти ся, розкошувати, а тымчасомъ Спаситель кличе: »Горе вамъ смѣючимъ ся, бо зарыдаєте и заплачете«. (Лук. 6, 25). Однимъ словомъ: наука Спасителя була впростъ противна переконаню змысловости вѣдданихъ фарисеївъ. Тому нѣякъ не могли стерпѣти Спасителя, а черезъ три роки уживали наймерзеннѣйшихъ пѣдступѣвъ и шукали всякои нагоды, щобы Ёго позбути ся.

И нарештѣ найшла ся нагода. Помежи Христовыми учениками знайшовъ ся оденъ, що такъ само думавъ, якъ книжники, сподѣвавъ ся въ Христѣ знайти царя того свѣта, а при Нѣмъ выгѣдне и вызначне житє, и для того пѣйшовъ за Нимъ и затыгнувъ ся въ ряды Ёго ученикѣвъ, а въ души зѣоставъ такїи самыи, якъ и фарисеѣ. И той то ученикъ Христовый не дочекавшисъ того, чого сподѣвавъ ся по Ісусѣ, не дочекавшисъ дѣбръ сего свѣта, зраджує Ёго и выдає Ёго за 30 срѣбнякѣвъ на страшнїи муки и соромну крестну смерть. И умирає Спаситель на крестѣ, умирає неначе якїи наибѣльшїи розбѣйникъ. Тѣшатъ ся вороги. Имъ здає ся, що вже свого допняли, що зъ смертїю Ісуса упаде Ёго наука. Та гѣрко завели ся. Бо саме тодѣ, коли выдавало ся, що Спасителя цѣлкомъ знищили, Ёго идеѣ, Ёго науки берутъ верхъ. Ледви Спаситель умеръ, а вже публично признають ся до Него Іосифъ зъ Ариматеи и Никодимъ, що передъ тымъ лише потайки ему спрїяли. Въ додатку до сего Спаситель третого дня встає зъ гробу въ великѣи славѣ и блеску. И такъ въ тѣи самѣи хвили, коли въ найвысшѣи степени єсть знаменемъ противленя, коли наибѣльше надъ Нимъ знущають ся, стає наймогучѣйшимъ Побѣдникомъ.

Але пѣсланництво Ісуса Христа не могло скѣнчити ся зъ Ёго смертїю, воскресенїемъ и вознесенїемъ на небо. Ісусъ Христосъ прїйшовъ прецѣнь для спасенїя **всѣхъ** людей. А що Самъ въ видимый спѣсѣбъ на тѣмъ свѣтѣ не лишивъ ся, тожь мусѣвъ лишити когось на своимъ мѣсци, хто бы продовжавъ Ёго

урядъ, хто бы плоды спасенія, якї Вѣнъ заслуживъ на крестѣ для всѣхъ, примѣнявъ поодинокимъ людямъ, хто бы ширивъ Его св. науку помежи людми, а въ слѣдъ за тымъ дѣливъ судьбу Его туземного жита, Его терпѣня и погорду, однимъ словомъ, хто бы бувъ знаменемъ противленя „знамѣніе прѣрѣкѣемо“, а рѣвночасно зъ тыхъ терпѣнь выходивъ обновленнымъ и побѣдникомъ.

Вы вже догадуєте ся, хто нимъ єсть. Вы вже тамтого року чули зъ мого посланія читаного Вамъ 2 разы въ великомъ постѣ, що тымъ правдивымъ посланникомъ Христовымъ, правдивою Христовою Церквою є лишень та, що має видимою голову въ особѣ св. Петра, зглядно его наслѣдниковъ, котрї сповняють найвысшу власть въ Церкви, таку саму, яку сповнявъ Христось, коли ту живъ на землі.

Але що Христось при Своимъ взнесломъ посланництвѣ, при Своѣй Найвысшій власти рѣвночасно зазнававъ найглубшого пониженя, найзавзятѣйшого переслѣдованя, зъ котрого однакъ выходивъ завсѣгды Побѣдникомъ, тожь годило ся, щобы и Его посланникъ, Его Церковь зазнавала тои самои долѣ. Самъ Спаситель предсказавъ, що такъ буде. Передъ Своими страстями, передъ Своєю смертію ось такими словами записаными въ Евангелію св. Іоана вѣдзываетъ ся до Своихъ учениковъ, до першої Своєї Церкви: „Ѣще мїрѣ васъ ненавидитъ, вѣдите, ѡко мнѣ прѣжде васъ козненакїдѣ. Ѣще отъ мїра вѣсте вѣли: мїрѣ своєє любїахъ вы, ѡкоже отъ мїра нѣсте, но ѡзъ ѡвѣрахъ вы отъ мїра, сего ради ненавидитъ васъ мїрѣ. Помнїайте слово, єже ѡзъ рѣхъ вамъ: нѣсть равъ волїи Господа своєго: Ѣще менѣ изгнаша, ѡ васъ изженѣтъ. Но сїа всѣ творѣтъ вамъ за ѡимѣ мое. (Іоа. 15, 18—21) Отъ сонницѣ ѡждѣтъ вы: Но прїдетъ часъ, да всѣхъ, ѡже свѣтъ вы, козмитѣ слѣжкѣ прїносїти Бѣгѣ. (Іоа. 16, 2). Въ мїрѣ скорѣни вѣдетѣ“. (Іо. 16, 33) с. зн. если свѣтъ васъ ненавидитъ, знайте, що мене передъ вами зненавидѣтъ. Еслибъ вы были зѣ свѣта, то свѣтъ любивъ бы свое; а понеже вы не зѣ свѣта, длятого свѣтъ васъ ненавидитъ. Пригадайте собѣ слово, яке я вамъ сказавъ: слуга не є бѣльшїй вѣдъ своего пана. Если мене переслѣдували, будутъ переслѣдувати и васъ. А все те будутъ вамъ чинити за мое имя . . . . Выженуть васъ зъ бѣжницѣ, а навѣтъ прїде година, коли кождый, хто васъ убѣ, буде думати, що робитъ Богу прислугу . . . . Въ свѣтѣ будете терпѣти.

Ось якъ сумну долю предсказує тыми словами Своимъ ученикамъ, Своѣй Церкви. За те, що будутъ голосити Его Имя, Его науку, за те що не пѣддадутъ ся погубнымъ засадамъ свѣта, чекає ихъ вѣдъ сего свѣта ненависть, переслѣдоване, а навѣтъ сама смерть.

Але зъ другої стороны предсказує Спаситель такожь и побѣду, яку Его ученики, Его св. Церковь вѣднесутъ надъ своими ворогами. „Ты єси Пѣтрѣ ѡ на сїмъ камнї созїждѣ цѣрковѣ мою ѡ врата ѡдова не одолѣютъ єѣ“. Мат. 16, 18.) Ты є скала а на тѣй скалѣ збудую мою Церковь и силы пекла єи не перекожутъ, каже Божеств. Спаситель до св. Петра, коли обѣцѣвъ поставити его видимою головою Церкви.

Що Церковъ Христова мала стати дитиною болѣвъ, вказуе на то вже само мѣсце, де она родила ся. Перша Ева вийшла зъ ребра Адамового, коли той въ захватѣ въ раю заснавъ. Друга Ева, Церковъ св., выросла зъ Серця Христа Спасителя, що такожь спавъ, але на крестѣ, що рѣвножь бувъ въ захватѣ, але бувъ захвачений любовію и болемъ. Огвираютъ Єго бѣкъ. »Не думай ту« кличе св. Іоанъ Зл. »не думай ту про щось звычайного«. »Що виплывае зъ прибитого боку Спасителя, се вода крещеня, се кровь Евхаристіи, се св. Тайны, се нова Ева, що родить ся на горѣ Голготѣ, щобы нѣколи єи не опускати«. По знятю Христа зъ креста, она вступае на крестъ и бере на себе Єго терпѣня.

И въ самѣй рѣчи. Ледви Апостолы зачали свою проповѣдь, а вже лежать „кх знаменіе прѣтклено“. Вже волочатъ ихъ вѣдъ суду до суду, замыкають по темницяхъ, а св. Стефана и Якова, брата св. Іоана, убиваютъ. И Петра вже мали стратити, але Богъ въ чудесный способъ єго охоронюе, на то, щобы за-сновавъ римску Церковъ и тамъ полягъ мученичою смертію. А кѣлько то переслѣдованъ не натерпѣвъ ся для Христовой вѣры св. Апостолъ Павло и прочіи Апостолы, щобы въ кѣнци такожь полячи, якъ герои, на поли борбы.

Возьмѣмъ далыше тыхъ т. зв. 10 страшныхъ переслѣдованъ римскихъ цѣсарѣвъ. Самыхъ трійцятюхъ римскихъ Папѣвъ на трійцять двохъ, що въ тѣмъ часѣ правили Церквою Христовою, поклали свои головы за Христову науку. А тѣ два, що не зѣстали замучені, мусѣли коротати свои днѣ на вигнаню. Хто коли таке чувъ, щобы якій рѣдъ пануючихъ зачавъ ся ажъ вѣдъ 30 страченихъ, якъ се рѣчь мала ся зъ родомъ найвысшихъ начальниковъ Церкви?!

А вѣрныхъ, що поклали свои головы за вѣру Христову, за Церковъ католицку, можна числити на мільоны. Въ часѣ трехъ першихъ вѣкѣвъ мечъ такъ немилосерно лютивъ ся, що выщербивъ ся, розбивъ ся, выпавъ зъ рукъ утомленыхъ катѣвъ, ажъ нарештѣ вымѣгъ на послѣднѣмъ гонителю Юліанѣ Вѣдступнику слова: »Галилейчику, Ты побѣдивъ«.

Се, що дѣяло ся зъ Христовою Церквою въ римскѣмъ цѣсарствѣ, повтаряло ся и еще теперъ повтаряе ся по иныхъ поганьскихъ краяхъ.

Але кобы то скѣнчило ся на поганахъ. А то ледви устали поганьскій переслѣдуваня, а вже берутъ ся до Церкви тѣ, котрѣ бы радше повинні єи боронити. Здавало ся, що за христіянскихъ пануючихъ Церковъ буде мати свободу. Але тымчасомъ инакше склалось. Многі пануючі, хотяй христіяне, все таки ще задержали богато поганьскихъ засадъ. Добре памятали они тѣ часы, коли то въ ихъ рукахъ була власть не лише свѣтска, але и духовна, коли то навѣтъ вѣддавано имъ Божу честь. Нераді були зъ того, що крѣмъ нихъ ще хтось другій признае ся до власти и то еще высшой, якъ ихъ власть. Въ слѣдъ за тымъ на власну руку стали мѣшати ся до справъ Церкви, а коли Церковъ проти сего борѣнила ся, стали єи переслѣдувати и попірати ереси, якій свѣтскѣй

власти ишли на руку. Тымъ то можна пояснити ті часті убійства, замыканя Папѣвъ по тюрмахъ, ті часті ворогованя проти нихъ, котрі не уставали въ жадномъ вѣцѣ, а котрі завершились въ кѣнци тымъ, що Папѣ забрано его край, зъ котрого доходы ишли на мисіи помежи поганами и на инші богоугодні цѣли. Тымъ то можна такожъ пояснити переслѣдуваня вѣрныхъ дѣтей Церкви всѣхъ часѣвъ.

Кѣлько то католикѣвъ поклато свои головы пѣдъ тоцѣръ въ Англіи, Шкоціи, въ часѣ великой революціи въ Франціи. Кѣлько то нашихъ братѣвъ въ Россіи за вѣру згинуло пѣдъ багнетами, або коротало своѣ днѣ въ страшныхъ каторгахъ! Въ якій нелюдскій спѣсѣбъ знуцали ся вороги Церкви надъ монахами и надъ монахинями, якъ немилосерно выдалювали ихъ зъ рѣжныхъ державъ, мимо того, що ті вѣддавали вѣтчинѣ найкрасшій услуги. А чому? Бо станъ монашій найкрасше выражае на собѣ Христову науку, котрой свѣтъ нѣякъ не може знести.

Але чи Церковъ католицка упала, або принайменше ослабла пѣдъ ударами гонителѣвъ? Де тамъ! Церковъ католицка не може вмерти. Переслѣдуваня не вдѣють їй нѣчого. Тираны, революціи еи не знищать. Прекрасно въ томъ зглядѣ говорить св. Іоанъ Зл. (гомилія 5, проти Жидѣвъ): Кѣлько то военъ ведено зъ Церквою! Кѣлько то вѣйскъ выведено напроти неї — кѣлько мукъ, тортуръ, кѣтлѣвъ, печей, клѣщѣвъ, ямъ, зубѣвъ дикихъ звѣрятъ, озеръ, морей, выгнанъ и такъ богато иншихъ страшныхъ не до увѣрення мукъ выдумано и ужито, щобы еи пригнобити и погубити. Не лише чужій, але и власній еи дѣти нападали на неї, и задавали їй болесній удары. Вѣйна домашна, одна зъ найстрашнѣйшихъ нещастъ людскости, гѣрша вѣдъ всѣхъ военъ, — бо бороли ся въ нѣй не горожане зъ горожанами, але кривній зъ кривными, домѣвники зъ домѣвниками, пріятелѣ зъ пріятелями — огорнула всѣхъ; а однакъ не змогла побороти Церкви, анѣ еи ослабити. Але се дуже дивне и гѣдне застановленя, що ся буря проти Церкви зѣрвала ся заразъ на початку. Бо, колибы всѣ ті противности були повстали проти неї тогды, коли вже була сильна и усталена, и коли св. вѣра була розповсюднена по цѣломъ свѣтѣ — то и такъ можнабы се уважати за чудо, що Церковъ не улягла знищеню. Але що борбы сї и бурѣ зѣрвали ся вже въ початкахъ истнованя Церкви, коли умы ще не були усталені и скрѣплені въ вѣрѣ, а Церковъ мимо того не понесла нѣякой втраты, але противно ще дальше розширяла ся и роскопнѣйше росла, — се правдиве чудо надъ чудами“.

Тї слова высказавъ св. Іоанъ Зл. еще передъ пятнайцяти вѣками. Але чи бы тыхъ самыхъ слѣвъ — и то ще зъ бѣльшимъ натискомъ — не повторивъ теперъ? Бо чи — коли Папѣ вѣдобрано державу — не говорено загально, що ось папству вже прійшовъ конецъ? А тымчасомъ послѣдній Папы, хотяй замкненій въ неволи, въ Ватиканѣ, ще зъ бѣльшимъ блескомъ правлять Церквою, якъ ихъ попередники.

Такъ проте бачимо, що Самъ Богъ удержує Церковъ католицку въ еи истнованю и борбѣ проти всякого фізичного насильства, а удержує еи въ такъ чудный спосѣбъ, що кождый розумный и неупередженный чоловѣкъ мусить признати, що она въ цѣломъ того слова значеню є дѣломъ Божиимъ, а не людскимъ, що она одна є правдивою Христовою Церквою. Въ томъ пересвѣдченю утвердимо ся ще тымъ лѣпше, коли поглянемо, якъ пѣдъ тымъ зглядомъ веде ся иншимъ вѣроисповѣданямъ.

Пѣдчасъ коли Церковъ католицка незалежно, а навѣтъ проти волѣ свѣтскихъ володарѣвъ и середъ найстрашнѣйшихъ переслѣдованъ зъ ихъ стороны выконує свѣой урядъ, другі вѣроисповѣданя, котрі такожь подають себе за правдиву Церковъ, гнуть ся передъ примхами свѣтскихъ володарѣвъ, пѣдпадають пѣдъ невѣольничу ихъ залежнѣсть, а тымъ самымъ затрачуютъ всяку духову свободу, всяку силу, на котрѣой моглибъ оперти ся душѣ до нихъ належачі. Проти всякого права Божого рѣшаютъ тамъ пануючій о вѣрѣ, о литургіи, о церковныхъ зарядженяхъ, змѣняютъ самовѣольно зверхникѣвъ тыхъ вѣроисповѣданъ, а однакъ жадне зъ тыхъ вѣроисповѣданъ тому не противить ся. Такъ прим. въ росіискѣй Церквѣ найвысшу власть выконує царъ черезъ своего свѣтского урядника, а росіиска Церковъ на се годить ся, хотяй въ св. Писмѣ нѣгде не читаемо, щобы Спаситель право рядити Церквою вѣддавъ свѣтскимъ пануючимъ.

Таксамо мае ся рѣчь — и то ще въ бѣольшѣй мѣрѣ — и зъ иншими вѣроисповѣдными громадами.

Тожъ чи въ виду того росіиска Церковъ и инші вѣросповѣданя мають право называти себе правдивою Христовою Церквою?

Другимъ тяжкимъ ворогомъ католицкои Церкви були и суть поганьскій писателѣ и ереси. Коли погане бачили, що не могутъ знищити Церкви мечемъ, всѣхъ силъ докладали, щобы еи знищити письмомъ и словомъ. Де лише найшла ся нагода, тамъ высмѣвали Христову вѣру, кажучи що се вѣра невѣольникѣвъ, що мова въ книгахъ св. Письма Н. З. се мова простыхъ, неокресаныхъ рыбаковѣвъ, що незабавомъ люде забудутъ про христіянство, а тымъ часомъ христіянство не лишъ не згинуло, але загорнуло цѣлый свѣтъ и всѣ народы.

Не меншими, якъ погане, навѣтъ небезпечнѣйшими ворогами христіянско-католицкои религіи були и суть еретики. Небезпечнѣйшими, кажу, бо скрываючись пѣдъ именемъ Христа незамѣтно бѣольше шкѣды наносятъ. Не вырѣкаючись зовсѣмъ Христа вѣдкидають они зъ религіи христіянскои все те, що въ науцѣ Христовѣй трудне, що вымагає упокореня, послуху и умертвленя и схлѣбляючи въ той спосѣбъ зѣисутѣй людскѣй природѣ ловлятъ людеи.

Говорячи по свѣтовому и Церквѣ католицкѣй выпадало бодай въ дечѣомъ уступити, щобы выдержати конкуренцію. Але чи Церковъ се зробила? Чи посвя-

тила для свого спокою бодай одну правду вѣры, чи вѣдкликала бодай одну науку? Нѣ и ще разъ нѣ! Церковъ католицка нѣколи не гнула ся передъ ересями, хотяй тѣ тяжко ей гнобили, нѣколи не гнула ся, хотяй знала, що черезъ ей неподатливѣсть вѣднадуть цѣлѣ народы. Не уступила анѣ передъ аріянскими восточными цѣсарями, анѣ передъ аріянскими, хоть якъ численными народами, анѣ передъ грецкими схизматиками, хотяй тѣ занимали половину свѣта, анѣ передъ Лютромъ и иншими еретиками, але всѣхъ ихъ вѣдтинала вѣдъ свого животворного пня, якъ вѣдтинаеся зѣвялу галузку вѣдъ жиючого дерева.

А теперъ погляньмо, якъ то другі вѣроисповѣданя безнастанно змѣняють свою науку и поволи зникають.

По ересяхъ, що повстали въ першихъ вѣкахъ христіанства, вже и слѣду нема. А тѣ, що повстали пѣзнѣйше, зъ кождымъ рокомъ чимразъ бѣльше затрачують змысль Христовой науки.

Такъ прим. протестанты пѣдъ напоромъ пануючихъ позваляли на двоженство а навѣтъ и безъ того напору такъ вѣдкидали одну правду вѣры Христовой за другою, одну Тайну за другою, що въ кѣнци велика ихъ часть перестала навѣтъ вѣрити въ божество Христа, перестала принимати крещене, а до того въ бѣольшѣй мѣрѣ причинили ся пасторы, якъ простой нарѣдъ.

Таксамо и російска церковъ зъ протягомъ часу на взѣръ протестантѣвъ змѣняла свою науку. Такъ прим. до р. 1896 уважала російска церковъ — подобно, якъ и мы католики — всѣ книги св. Письма за святі и Богомъ натхнені, а въ тѣмъ роцѣ счеркнула зъ святого спису кѣлька св. книгъ.

Рѣвножь сфалшувала она въ послѣднихъ часахъ науку о Непорочнѣмъ Зачатию Божой Матери. До XVIII. вѣка выкладали сю науку въ киѣвскѣй академіи, а навѣтъ були въ російскѣй церквѣ брацтва, котрыхъ члены складали приречене, що до кѣнца житя будуть боронити науки о Непорочнѣмъ Зачатию Матери Божой. И много иншихъ правдъ вѣры знайшлибысьмо, котрі російска церковъ мала давнѣйше спѣльнѣ зъ католицкою Церквою, а пѣзнѣйше вѣдъ нихъ вѣдступила.

Чи въ виду такой змѣнчивости иншихъ вѣроисповѣданъ, а неустуцливости Церкви католицкой и въ найменшихъ рѣчахъ, що вѣдносять ся до вѣры не наглядно видно, що то лише до сеи послѣдной т. зн. до Церкви католицкой вѣдносять ся слова Спасителя: „*Братѣ ѿдока не одолѣютьъ ей*“: силы пекла ей не переможуть, що то она одна є тою непорушною скалою середъ моря, котрой нѣякі бурѣ не могутъ ушкодити, о котру розбивають ся всѣ филѣ?!

Але еще не конецъ. Церковъ має еще одного ворога и то гѣршого, якъ мечъ, якъ фалшива наука. Суть нимъ людскі пристрасти, що загнѣжджують ся не лишь у ворогѣвъ Церкви, але и помежи ей власными дѣтьми справляють великі спустошеня. Вправдѣ Церковъ всѣхъ силъ докладає, щобы тѣ пристрасти

побороти и викоренити, але не завсѣгды їй се удає ся. Були такі нещасні днѣ, де зло въ без'стыдній и застрашаючій способѣ вдирало ся до Церкви. Плямило одѣжь священнику, зачумлювало серця монаховъ и монахинь, а навѣтъ кидало тѣнь на єи наставникѣвъ. Але чи св. любовъ выгасла коли въ Церквѣ? Чи скарбъ чесноты и ласки коли въ нѣй затративъ ся? Хорони Боже! Навѣтъ тогды, коли єи зверхники не були безъ шлямы, заховала она кожного часу знанє доброго и злого. Она и тогды пѣзнавала грѣхъ и єго поборювала. Нѣгде не читаємо, щобы котрый Папа допустивъ въ своѣй науцѣ якійсь моральный блудъ, коли тимчасомъ всѣ творцѣ ересей, всѣ филозофы блудили въ науцѣ моральности. Такій прим. Лютеръ оголосивъ засаду: **»Вѣрь нрѣпно, а грѣши ще нрѣпше«**, котра впрость захочує до злочинѣвъ и до неморальности. Церковъ знову и середь найтяжшихъ часѣвъ не жертвовала анѣ одной чесноты, не одобрила анѣ одной пристрасти.

Ба що бѣльше. И въ найтруднѣйшихъ часахъ и въ найтруднѣйшихъ обставинахъ выдавала зъ себе цѣлий ряды святихъ дѣвиць и героѣвъ-мученикѣвъ, мисіонарѣвъ, котрї зъ радостію клали свои головы за славу Божу и спасеніє своихъ ближнихъ.

Чимсь подѣбнымъ крѣмъ Церкви католицкою не може повеличати ся нѣяке инше вѣроисповѣданє, а єсли має якихъ мисіонарѣвъ, то ихъ высылають бѣльше въ цѣляхъ политичныхъ, якъ религійныхъ и дѣяльнѣсть ихъ дальше не сягає, якъ впливъ политичный державы, зъ котрой походять. Наверненя, якихъ они доконують, суть лише дуже рѣдкї (спорадичнї), пѣдчасъ коли мисіонарѣ католицкою Церкви з'єднували и з'єднують для неї тысячѣ. Такъ прим. св. Францъ Салезїй навернувъ 72 тысячѣ протестантѣвъ, Францъ Ксаверїй навернувъ милїонъ погань.

Въ кѣнцї и се зауважити належить, що Церковъ католицка нѣколи не выносила одной народности на шкоду другой, хотяй черезъ се, по людски кажучи, кєразъ могла осягнути велику силу, великїй впливъ. Церковъ католицка однаково справедлива для всѣхъ народѣвъ, для всѣхъ станѣвъ. За всѣми уймає ся, жадного народу, жадного стану не вынимає зъ пѣдъ своєи опѣки и бѣльше дбає лишь о тыхъ, котрї бѣльше потребують єи помочи. Однимъ словомъ є она для всѣхъ рѣвно люблячою матерїю. А єсли коли выступала або выступає проти одиниць або партїй, то не за ихъ политичнї пересвѣдченя, лише за те, що дѣлають на шкоду св. вѣры и Церкви.

Инакше має ся рѣчь зъ церквами народными, якъ росїйскою, протестантскою. Тї звичайно служать цѣлямъ пануючого народу, а тымъ самымъ вѣддѣляють єго вѣдъ всѣхъ иншихъ, стають средствомъ до пѣдтриманя роздору, побужують народнї пристрасти и помагають до гнобленя иншихъ народѣвъ, ведуть до борбы, а не до з'єднаня — а тымъ самымъ не суть Церквою Христа. Христосъ такой церкви основати не мѣгъ. Вѣнъ є прецѣнь Богомъ мира, Богомъ справедливости и любви а не ворожнечѣ и роздору. —

Такъ въ коротцѣ, хотяи слабыми чертами, з'образивъ я вамъ, якъ то католика Церковь и середъ найзавзягѣйшихъ напастей и середъ найстрашнѣйшихъ переслѣдованъ всякого рода не лише нѣколи не поѣдае ся, але противно все выходитъ зъ нихъ вѣдновлена и скрѣплена, чимъ наглядно доказуе, що лише еи одну пославъ Христось на свѣтъ спасти людей, що лише она одна е правдивою Христовою Церквою.

Такою долею, якъ католика Церковь, не може повеличатись жадне инше вѣроисповѣдане, а тымъ самымъ не мае права подавати себе за Христову Церковь.

Тожъ цѣлымъ сердцемъ приляжѣмъ до тои нашої страдаючої, а рѣвночасно непомѣдимой Матери и бѣдѣмо їй во всѣмъ послушній. Лише въ лучности зъ Церквою католицкою и въ щирѣмъ послушѣ для голошенихъ нею наукъ осягнемо наше спасеніе. Для насъ не може бути рѣчию рѣвнодушною, чи до неї належимо, чи нѣ. Мы мусимо до неї належати, бо такъ Христось приказавъ, бо лише въ нѣй зложивъ скарбы и дары потрібнѣ намъ до осягненя вѣчного щастя.

Сю волю Христа видно вже зо слѣвъ, якими приобѣцявъ поставити Петра головою Церкви. Лише Петрови и его наслѣдникамъ передае ключѣ небесного царства на земли, св. Церкви: »И дамъ тобѣ ключѣ небесного царства« (Мат. 16, 19). Кто хоче вѣйти до Церкви Христомъ заснованой, мусить переходити черезъ Петра. Выконувати якусь власть въ Церквѣ або користати зъ ласкъ въ нѣй подаванихъ можна лише черезъ него. »И дамъ тобѣ ключѣ небесного царства«. Сїи ключѣ суть моею власностію, але я дамъ ихъ тобѣ и то лише выключно тобѣ. Кто не входитъ до Церкви черезъ Петра, сей въ загалѣ е зъ неї выключеный, а тымъ самымъ позбавлений свѣтла и житя, якого въ нѣй можна заживати.

Лише зарядженя Петра мають въ небѣ свою силу: »що звяжешъ на земли, буде звязане на небѣ, що розвяжешъ на земли, буде розвязане на небѣ,« (Мат. 16, 19) поѣчасъ коли зарядженя другихъ Апостолѣвъ лише въ лучности зъ Петромъ мають свою силу, бо лише въ лучности зъ Петромъ отримали Апостолы сю власть.

На иншѣмъ мѣсци св. Евангелія Бож. Спаситель грозить осужденѣмъ тымъ, що не будутъ вѣрити Апостоламъ, и не приступлять до Его св. Церкви: *„Идѣте въ міръ кѣсь, проповѣдайте евангеліе всей тварі. Иже вѣрѣ имѣтѣ и креститѣся спасеніе вѣдетѣ: а иже не имѣтѣ вѣрѣ, ѡсужденіе вѣдетѣ“* (Марк. 16, 15—16). Идѣть по цѣломъ свѣтѣ и проповѣдуйте евангеліе всему сотворѣнію. Кто повѣритъ и окреститъ ся, буде спасеный, хто не повѣритъ, буде осужденый.

Що лише въ Христовѣй Церквѣ т. е. католицкѣй Церквѣ можна осягнути спасеніе, сего учать насъ Апостолы, учать насъ св. Отцѣ и св. Церковь.

Апостолы такъ були переконаніи о тѣй правдѣ, що боячи ся упадку въ вѣрѣ, и саміи сторонили вѣдъ тыхъ, що фалшували правду и своимъ вѣрнымъ то само казали робити.

Св. Кипріянь знову въ своимъ писмѣ» о единствѣ Церкви« такъ въ томъ зглядѣ пише: »Хто вѣдлученый вѣдъ Церкви, вѣдлученый тымъ самымъ и вѣдъ даныхъ Церкви обѣтницъ; хто опускае Церковь Христову, не трафить до Христа. Нѣхто не може мати Бога за Отця, хто не мае Церкви за матѣрь . . . . Богъ есть лишь оденъ, оденъ есть лишь Христосъ и одна Его Церковь, одна вѣра и одна тѣсно зъ тѣломъ Церкви звязана суспѣльнѣсть . . . . Все, що вѣдлучае ся вѣдъ лона матери, вѣдлучене жити не може.« Пряме заключене зъ тыхъ и иныхъ высказѣвъ св. Отцѣвъ становлять слѣдуючій слова Паны Пія IX: »Належить тримати ся вѣры, що поза апостольскою, римскою Церквою нѣхто не може бути спасеный; она е одинокимъ кораблемъ спасенія; хто не вступить до сего корабля, згине въ потопѣ грѣхѣвъ«.

И до нынѣшного дня Церковь учитъ одно и то само. Тожъ и каждый христіянинъ-католикъ пѣдъ утратою спасенія обовязанный въ се вѣрити.

Але ту заразъ неоденъ собѣ подумае: Строгий се слова! Якъ то?! Прецѣнь до Церкви не належать такъ многі миліоны душъ. И всѣ они мали бы загинути? На те вѣдповѣмъ: Не всѣ будутъ осужені за неприналежнѣсть до католицкой Церкви, лише тѣ, котрї зъ власной тяжкой вины до неї не належать, котрї пѣзнали, що Церковь католицка е единоспасительна, а до неї не вступають або зъ неї выступають.

Хто вѣры католицкой не знае и жиє въ иншѣй вѣрѣ, а щиримъ сердцемъ думае, що его вѣра правдива та всѣ еї приписы заховуе, той за ласкою Іисуса Христа може бути спасенымъ (въ надзвычайный спосѣбъ). Такій чоловѣкъ душею належить до загальной Христовой Церкви, бо хоче сповнити все, чого Богъ вѣдъ него жадае.

Богъ нѣкому не вѣдмавляє Своєи ласки, хто небудь вѣнъ есть, чи жиє, чи поганинъ, чи жиє въ якѣйсь христіяньскѣй религіи, але вѣдорванѣй вѣдъ загальной Церкви, если въ своимъ житю сповняе волю Божу, якъ умѣе и якъ може найлѣпше. Але хто пѣзнавъ правдиву вѣру, а еї не тримае ся, вѣдъ неї вѣдступае, сей не може бути спасеный. Сей зѣйшовъ зъ правой дороги на блудну, сей поповнивъ тяжкій грѣхъ. И такъ довго не вѣдпустить ему Богъ того грѣха, доки назадъ не поверне до Церкви католицкой.

Мы, Дорогій мой, знаємо правдиву, католицку Церковь Христову. Мы въ нѣй родилися и жиємо. Тожъ для насъ поза тою Церквою, поза тою вѣрою спасенія нема. Якъ зле прѣте поступають собѣ тѣ, що для якихъ небудь причинъ грозять переходомъ на схизму чи т. зв. православіе, а ще гѣрше тѣ, котрї въ самѣй рѣчи переходять, веначебъ та религія, котру визнаємо, була якоюсь рукавичкою, яку легко можна змѣнити.

Але сама приналежнѣсть до католицкой вѣры не выстарчить до спасенія. Намъ треба еще ту вѣру знати и пѣсля неї жити.

Кождый християнинъ и наименше просвѣченный повиненъ принаименше знати и розумѣти тыхъ шѣсть правдъ вѣры, безъ котрыхъ нема спасенія, а кромѣ сего и иншій важнѣйшій правды и молитвы, а якъ ихъ не знае, то тяжкій обовязокъ мае попросити другихъ, такихъ, що добре знаютъ, чтобы его навчили. Люде бѣльше просвѣченій докладнѣйше повиннй знати свою вѣру.

Ще важнѣйша рѣчь, чтобы мы пѣсля вѣры жили, чтобы мы заховували все те, що тая вѣра намъ наказуе. Сама вѣра насъ не спасе. Вѣра безъ доброго, побожного житя, безъ добрыхъ дѣлъ, то такъ, якъ тѣло безъ душѣ. „Акоже тѣло безъ дѣха мертво есть, такъ и вѣра безъ дѣлъ мертва есть“ Яковъ (2, 26).

Що поможе чоловѣкови, хотайбы и якъ добре знавъ, що треба и якъ треба сповѣдати ся, если не сповѣдае ся, або зле, святотатско сповѣдае ся?

Що поможе чоловѣкови християнови знати що кождый е обовязанный пѣдъ грѣхомъ тяжкимъ каждой недѣлѣ и свята выслухати Службу Божу, якъ вѣнъ сего не робить?

Що поможе ему знати, якй суть посты, если тыхъ постѣвъ не заховуе?

Що поможе ему знати и всѣ иншій заповѣди Божй и церковнй, если вѣнъ о нихъ не дбае?

Що поможе ему знати, що ласка Божя есть до спасенія конечно потрібна, если вѣнъ о ту ласку Божу не старае ся и въ грѣхахъ тяжкихъ жие

Правда, що се не такъ легка рѣчь жити пѣсля вѣры, але въ кождѣмъ разѣ лѣпше тутъ на томъ свѣтѣ коротко терпѣти, а тамъ на вѣки заживати всего щастя и богатства и оглядати Бога лицомъ въ лице, якъ жити тутъ въ щастю, въ достаткахъ, въ здоровлю, а по смерти бути выключенымъ вѣдъ всякой радости и засуженымъ на вѣчный плачь.

Знали се добре святй мученики и тому волѣли все стратити, а навѣтъ и жите, якъ жити безъ Бога.

Оповѣмъ Вамъ оденъ примѣръ такой постѣйности въ вѣрѣ зъ кѣнця 18 вѣка.

Дѣяло ся се въ часѣ страшной французской революціи въ мѣстѣ Нантъ. Всѣхъ вѣруючихъ католикѣвъ замыкали тамъ въ однѣмъ великѣмъ будынку, зъ вѣдки выводили ихъ въ ночи на умысно до сего прилажденй кораблѣ, стоячй на рѣцѣ Льюарѣ и затоплювали въ ей филияхъ. Въ той способѣ тратили не лише старшихъ, але разомъ зъ ними и дрѣбнй немовлята. Часомъ однакъ и въ тыхъ безбожныхъ революціонистѣвъ вѣдзывала ся бодай дрѣбка людского чувства. И такъ коли одного разу въ згаданѣй вязниці вычѣкувало смерти значне число женщинъ разомъ зъ своими малыми дѣточками, республиканскє правительство оголосило, що женщины зъ Нантъ можуть, если хотять, взяти дѣти засуженыхъ на смерть женщинъ до себе на выховане. И въ самѣй рѣчи панѣ приходили, а матери вѣддавали имъ свои дѣти, радй зъ сего, що бодай ихъ дѣти выратуютъ ся вѣдъ смерти. Межи засужеными була тогда такожъ одна вдова зъ дитиною

котра найблизшою ночи мала бути страченою. Єи очи звернули ся на одну паню, по котрої надїяла ся, що добре виховає дитину. Тожь вѣддає той панѣ свою дитину, а рѣвночасно просить єи, щоби навчила дитину Бога любити, оплакувати свото вѣтця, що погибѣ за вѣру и короля, а такожь, щоби їй вѣдѣ часу до часу пригадувала матѣрѣ, котра за ту саму справу умирає. »Будьте спокойнїи«, вѣдповѣдає панѣ, »їй вѣ мене буде добре; навчу єи, якъ має любити републику и їй служити«. Зѣ тыхъ слѣвъ пѣзнала нещасна мати, що та панѣ не є вѣруючою христїянскою. И що робить? Выдирає дитину зѣ рукъ невѣруючої панѣ и каже: »Не можу вамъ дати на вихованє моеи дитины, бо вы бы єи душу погубили. Радше нехай вмре зѣ мною, якъ бы мала колись забути на Бога.« И найблизшою ночи тоне мати героиня вразѣ зѣ дитиною и принссить єи чисту и невинну передѣ престолѣ Божїй.

Якъ високо ставила ся велична мати св. католицку вѣру!

Дорожѣмъ таксамо и мы св. католицкою вѣрою, крѣпко держѣмъ ся єи, вѣцѣпляймо єи другимъ, особливо своимъ дѣтямъ, боронѣмъ єи передѣ нападами злыхъ людей, будьмо готовї за ту св. вѣру все перетерпѣти, а навѣтѣ саму смерть, жїймо такъ, якъ она насѣ учитъ, а тогды на нашѣй души выразить ся прекрасный образѣ страдаючого Спасителя и Єго страдаючої Обручницѣ, св. Церкви, що буде задаткомъ будучої нашѣй славы, тогды зѣ довѣремъ будемо могли повторити за св. Апостоломъ Павломъ слова, якї высказавъ коротко передѣ своєю мученичою смертїю до своего ученика Тимотея: „Не стыждѣ сѣ: вѣмъ бо, єиже вѣрвахъ, и ѣзвѣстїхъсѣ, акъ силнѣ єсть преданїє мое сохранити вѣ день ѣнѣ“. (II Тим. 1, 12.) Не стыдно менѣ, що терплю и умираю за Христа. Знаю, кому я повѣривъ. Я певный, що Вѣнѣ має силу заховати то, що я Єму повѣривъ, на день послѣднего суду.

Часѣ св. великого посту зближає насѣ до Христа Господа. Коли спѣваємо або хотяй чуємо спѣвѣ: »Претерпѣвый за насѣ страсти....« будить ся вѣ серци нашѣмъ сильнѣйша гадка на Христа, обнимає душу нашу мимовѣльный, спасительный страхъ и бажанє, того Христа для себе позискати.

Тожь розважайте поданї вамъ гадки, переймѣтся ними, а позыскаете Христа и ту и вѣ вѣчности.

Благодать Господа Исуса Христа зѣ Вами, Аминь.

Дано вѣ Перемышлїи вѣ недѣлю сѣ Мытари и Фарисеи дня 3. (16) лютого 1913.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Всѣ. Духовенству поручаємъ повысшїй листѣ прочитати мѣсто проповѣди выразно, голосно, зѣ вѣдповѣдными интонаціями вѣ церквѣ матернѣй вѣ недѣлю мясопустну, а вѣ слѣдуючї недѣлѣ и вѣ прочихъ церквахъ, если ихъ бѣльше до парохїи належить.

ОО. Катехиты школъ середныхъ и видѣловыхъ могутъ пося обставинъ листъ той перечитати въ недѣлю сыропустну, або вѣдповѣдну експорту выголосити.

ОО. Настоятелѣ деканатѣ обовязані пересвѣдчитися, чи той листъ бувъ вѣдповѣдно прочитаный въ кождѣй церквѣ деканата и о томъ донесуть.

Що до захованя посту поручаемъ благородно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ діецезальномъ въ Перемышли въ роцѣ 1898, то есть о ухвалахъ Синоду провинціального Львовского зъ р. 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всеч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. катехитѣ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ належить заховати правило Синоду пров. Львовского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ высше 2.000 душъ розпочинати св. сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. понедѣлка а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна кѣнчитъ ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ вел. посту розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашѣй задержанихъ — кромѣ: 1) умысне челоуѣкоубійство и 2) согнане челоуѣческаго плода (*secuto effectu*) всѣмъ сповѣдникамъ.

Кромѣ того силою вѣдъ св. Апостольского Престола на пятилѣте Намъ удѣленою, удѣляемъ власть всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo, sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що дѣлати ся мае въ слѣдуючій способъ: По выголошеню формы розрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Сповѣдникѣвъ, що форма розрѣшеня мае докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючѣмъ ся, инакше каючійся не одержавъ розрѣшеня) мае ся сказати: »Кромѣ того властію Преосвященному Епископу . . . удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертаю тобѣ право, довгъ супружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповнений утративъ еси. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь«.

Такожь удѣляемъ до кѣнця бѣжучого року 1913 власть всѣмъ Сповѣдникамъ розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ задержанихъ, вынявши два высше сказані, на часъ посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ;
- 2) при сповѣди загальнѣй, если тая сповѣдъ загальна есть конечна;

3) при сповѣди женихѣвъ передь вѣнчанемъ, если вже нема часу до Насъ воднести ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 16. лютого 1913.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 11.

Ч. 1011. Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи.

Кандидаты духовного стану, покѣнчившихъ науки богословскій и желающихъ праняти св. Рукоположене, взывае ся щобы внесли до 1. марта 1913. свои поданя, самі же явили ся въ Ректоратѣ духов. семѣнаріи дня 11. марта с. р. о 9. год. передь полуднемъ, по выслуханю св. Литургіи, котра о 8. годинѣ зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ; 2) моральности; 3) здоровля; 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ; 5) вѣнчаня, если суть женаті; 6) удоволеня повинности войсковои.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 10. лютого 1913.

Ч. 12.

Ч. 543. Конкурсъ стипендіиной фундаціи бл. п. Єрея Михаила Пожаковского.

Еп. Консистерія яко управителька стипендіиной фундаціи бл. п. Єрея Михаила Пожаковского, бувшого гр. к. пароха въ Устіяновѣй, оголошуе симъ конкурсъ на р. школьный 1912/13 на двѣ стипендіи по 200 кор. рѣчно.

О тій стипендіи могутъ ся убѣгати ученицѣ убоги, нисшихъ або высшихъ школъ публичныхъ, католицкого вѣроисповѣданя а въ пернѣй лѣнии сродники бл. п. Єрея Пожаковского и его жены бл. п. Юстины зъ Товарницкихъ Пожаковской а въ недостатку тыхже дочки родичѣвъ шляхоцкого або мѣщаньского роду, замешкалыхъ на предмѣстю Засяне въ Перемышли, котрі зобовяжуть ся разъ въ рѣкъ черезъ часъ побираня стипендіи жертвовати одну литургію за упокой души Михаила, Юстины, Григорія, Іоана и Маріи Пожаковскихъ и дадутъ на престоль двѣ свѣчки.

Стипендіи суть платні въ двохъ рѣвнихъ ратахъ по скѣнченю кожного шкѣльного пѣвроку, если надѣленіи степендією выкажуть ся добрымъ успѣхомъ въ науцѣ. Стипендія роздаєся на часъ трехъ лѣтъ.

Управненихъ до получения повысшой стипендіи взыває ся, щобы свои неостемпльованіи прошенія заосмотреніи:

1) Свѣдоцтвомъ крещеня;

2) Свѣдоцтвомъ доброго успѣху въ наукахъ въ речинци до 28. лютого 1913 за посредництвомъ уряду дек. або катедрально-парохіяльного въ Перемышлі Еп. Консистеріи предложили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышлі, дня 1. лютого 1913.

Ч. 13.

Ч. 831. Місійні проповѣди о пиянствѣ и безстыдности.

»Місійні проповѣди о пиянствѣ и безстыдности« содержачіи 10 наукъ противъ пиянства и 10 наукъ противъ нечистоты на 239 сторонахъ друку, укладу Всч. о. Емиліяна Крыницкого, пароха въ Бобятынѣ, выйшли зъ печатнѣ Всч. ОО. Василянъ въ Жовкви и поручають ся Всч. Духовенству.

Такожь »Місійні науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи« тогожь Всч. о. автора выданіи въ Перемышлі въ р. 1899 суть еше до розпродажи и поручають ся Всч. о. Душпастырямъ.

Цѣна проповѣдей о пиянствѣ и безстыдности 3 К 55 сот. зъ пересылкою почтовою и получить ихъ можна у Всч. Автора и въ печатнѣ ОО. Василянъ въ Жовквѣ, — цѣна же Наукъ о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи 2 К. зъ пересылкою почтовою, а получить можна тѣлько у Всч. автора въ Бобятынѣ, почта Тартакѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 17. лютого 1913.

Ч. 14.

Ч. 1004. О издавництвахъ заходомъ тов. св. Ап. Павла въ Львовѣ.

Заходомъ тов. св. Ап. Павла у Львовѣ вѣйшли отсѣ издавництва: 1) Теистычній Свѣтоглядъ а нашѣи часы; 2) Житевѣи пытаня. Апольгогетичній розвѣдки. Часть друга, якѣ можна набувати въ канцелярии Товариства при ул. Коперника ч. 36., перше по 80 сот., друге по 70 сот. Рѣвножь Товариство почало издавати зъ днемъ 1./I. с. р. християнску часопись для украинского народа »Основа«

(рѣчна предплата 3 К.) и просить о моральну и матеріальну підмогу для сей часописи.

Повышій видавництва заслуженого товариства св. Ап. Павла поручає ся до якъ найбільшого розширення.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль, дня 17. лютого 1913.

Ч. 15.

**Ч. 47. О наданю степендій богослужебной фондациі бл. п. Архіпресвитера
Гр. Шашкевича.**

Перемыска гр. кат. Капітула катедральна надала богослужебній степендіи зт. фондациі б. п. Архіпресвитера Гр. Шашкевича на р. 1913 слѣдующимъ Єреямъ:

1. Коленьському Володимиру парохови въ Терлѣ ;
2. Андрейчикови Петру парохови въ Крамарѡвцѣ;
3. Баницкому Іосифови парохови въ Лѣщинахъ;
4. Пашинови Орестови завѣд. парохіи въ Куличковѣ.
5. Адріановичови Евгению завѣд. парохіи въ Рябѡмъ.
6. Мухнацкому Якову сопомочникови въ Хащовѣ.
7. Вильчаньському Михаилу сотрудникови въ Недѣльнѡй.
8. Заболоцкому Теодору сопомочнику въ Лишѣ.
9. Ткачукови Іліи сопомочнику въ Дубнѣ.
10. Хоминьському Евгению експозитови въ Островѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 3. сѣчня 1913.

Ч. 16.

**Ч. 1087. О надѣленю одноразовою запомогою зъ фонду б. п. Павла Зарицкого
церковъ въ Магеровѣ.**

Управляючій Совѣтъ Ставропигійского Института у Львовѣ надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда б. п. Павла Зарицкого въ квотѣ 180 К. церковъ въ Магеровѣ дек. Потелицкого.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 14. лютого 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 6. марта

Ч. III.

Ч. 17.

Ч. 1763. Въ справѣ збираня жертвъ на монастырѣ и интернаты СС. Василянскъ въ Перемышли и Яворовѣ.

Кождому, що слѣдитъ уважно розвѣй поодинокихъ народѣвъ, не буде чужимъ, що послѣднѣи десятки лѣтъ зазначили ся поважнымъ высуненемъ на перше мѣсце квестіи жѣночои. Своєю наукою, культурою и здѣбностями дае женьщина явнѣи доказы своєї зрѣлости до вспѣвучасти въ суспѣльнѣи працѣ а змѣненѣи зъ вѣдси обставины принесли зъ собою тое, що нинѣ бачимо женьщину не тѣлько на становиску супруги и матери, але тысячѣи зъ нихъ працюють яко учительки по рѣжныхъ школахъ, яко диетарки и офиціантки на почтѣ, при телеграфѣ, при телефонѣ, желѣзницѣ, при бюрахъ правительственныхъ и автономѣчныхъ урядахъ, яко касиерки и бухгалтерки при иншихъ и чужихъ товариствахъ финансовыхъ и економичныхъ — словомъ зъ затишного, домашного и родинного житя вступае що разъ бѣльше и що разъ частѣйше женьщина въ послѣднихъ часахъ до участи въ житю публичнѣмъ. Не вѣльно намъ обоятнымъ окомъ дивити ся на се, якими позѣстануть сѣ новѣи працювницѣ въ вѣдношеню до нашего народу, до нашего обряду и до церкви св. Обязкомъ нашимъ есть и буде — середъ тои еволюціи, яку нѣхто вже не встримае — дати можнѣсть рускимъ дѣвчатамъ выховати ся и приготовити ся до будучого ихъ покликаня

тільки въ любви до св. католицкой церкви и до своего народу. Задачу сю сповнять зъ великимъ успѣхомъ розсѣяніи по цѣломъ краю нашомъ Институты дѣвочій и товариства жѣночій, mezi котрыми не послѣдну ролю вѣдгриваютъ интернаты СС. Василянскъ, зъ котрыхъ найдавнѣйшій и одинокій въ своимъ часѣ бувъ Институтъ Яворовскій. Ся Ихъ праяца буде мати безперечно велике значѣне въ исторіи нашей церкви и руского народу а замѣтніи и важніи они тымъ, що дають удержане, опѣку и религійно-моральне и національне виховане ученицямъ шкѣлъ выдѣловыхъ, середныхъ и семинарій жѣночыхъ, якій пѣзнѣйше будь вступають въ звязъ супружеску, будь въ тяжкѣй борбѣ о хлѣбъ насущный для себе и для своей родины приймають и сповняютъ важкіи обовязки учительскъ, бухгалтерскъ, офиціантскъ и т. п.

Вѣдъ р. 1902. по при монастырь и институтъ дѣвочій въ Яворовѣ, заложенный зѣоставъ въ Нашѣй Епархіи II-ій интернатъ для вихованя русскихъ дѣвчатъ пѣдъ проводомъ СС. Василянскъ въ Перемишли. Жертвами поодинокыхъ людей утримувавъ ся вѣнъ зверхъ 10 лѣтъ, на жаль вѣдъ самого початку не мавъ вѣнъ жадныхъ желѣзныхъ капиталѣвъ, не отримавъ жадной дотаціи тревалои а реальнѣсть, яку закушено на его примѣщене, обтяжена була зъ самого початку значными довгами. Доси виховалося надъ 500 ученицъ въ перемыскѣмъ интернатѣ а зарядъ его не числячи на жадніи зарѣбки приймавъ на виховане дѣти священникѣвъ, учителѣвъ, мѣщанъ и селянъ за мѣнимальною оплатою мѣсячною, и вдоволяючи ся тѣлько моральными успѣхами живъ надѣею на красшу будучнѣсть. Довги старій не було чимъ сплачувати, новій возрастали зъ причины зменшеня ученицъ въ послѣднихъ лѣтахъ, дорожнѣ всѣхъ артикулѣвъ ищо разъ дорозшого кредиту. Тѣи самій причины вплинули уемно такожь на вѣдносини материяльнѣй интернату СС. Василянскъ въ Яворовѣ. Вѣ виду сего не вѣльно намъ зѣстати байдужными, не вѣльно намъ лишити безпомѣчнѣй инокинѣ зъ ихъ интернатами и школами на погану судьбу. Нашимъ обовязкомъ и религійнымъ и народнымъ есть, прилюдно заявити, що мы высоко цѣнимо сполучену зъ ревною службою Богу повну посвященя працю СС. Василянскъ для добра нашей церкви и нашего народу. Доси чинъ СС. Василянскъ не простягавъ руки по жертвы — противно жертвувавъ самъ цѣле майно свое монастырскѣ для добра загалу, тожь обовязкомъ загалу есть прийти въ помѣчь СС. Василянкамъ, коли они працюють для Его добра. Мы мусимо выратовати оба тѣи интернаты вѣдъ грозячого упадку и запевнити имъ свѣтлый розвѣй на будуче черезъ сплачене старыхъ довгѣвъ, якій затажили на ихъ реальностяхъ вѣдъ початку ихъ истнованя — а теперъ грозятъ руїною.

Се справа церковна и справа народна а въ чиймъ серци тѣи два кличѣ находятъ вѣдгомѣнь, сей най не пожалуе своей лепты! Всч. Духовенство нехай займе ся збиранемъ жертвъ помежи своими родинами, парохіянами и знакомы-

ми — се жертвы на цѣль богоугодну, а рускій народъ нѣколи не скупить на таку цѣль своей кервавицѣ.

Надто розпорядженемъ щобы кожда зъ нашихъ церковь причинила ся одноразовою запомогою зъ своей скарбони для згаданныхъ двоухъ монастырѣвъ и интернатѣвъ СС. Василянѣкъ ато: **ножда матерна церновъ въ сумѣ дваццать Кор., а ножда дочерна десять Кор.** Не потребуемо того обясняти, що выдаючи се розпоряджене, послугуемо ся тѣлько постановленемъ Собора Тридент. СС. XXII. чл. VIII. силою котрого кождый Епископъ має власть розпоряджати майномъ своихъ церквей въ епархіи пѣсля совѣсти своей тамъ, де ходитъ о славу Божу и добро душъ собѣ повѣренныхъ и на той пѣдставѣ подобнѣй зарядженя выдавъ въ роцѣ минувшимъ Высокопреосвящ. Митропол. Ординаріятъ на рѣчь монастыря СС. Василянѣкъ у Львовѣ пѣдъ днемъ 20. марта 1912 Ч. 2680, 22. липня 1912 Ч. 7066 и 19. жовтня 1912 Ч. 9539. Тому поручаемо Вп. ОО. Деканамъ стягнути зъ всѣхъ матерныхъ и дочерныхъ церквей чимъ скорше припадаючи датки и найдалше до **недѣль цвѣтоноснои** збѣрно зъ цѣлого деканату цѣлу суму до Еписк. Консistorіи надѣслати зъ тымъ примѣчанемъ, що никому **не вѣльно знижувати** сего призволеного датку зъ скарбонѣ церковныхъ безъ поважной причины, яку Вс. о. Настоятель деканату має лично провѣрити и особнымъ справозданемъ до рѣшеня ту предложити.

Тѣлько обильными жертвами цѣлого Всч. Духовенства и нашей жертволюбивой суспѣльности, якъ и запомогами зъ скарбонѣ церковныхъ на сплату довгѣвъ тяжачихъ на реальностяхъ СС. Василянѣкъ, дасть ся Имъ можнѣсть — яко вихователькамъ молодыхъ поколѣнѣ нашего жѣноцтва выратувати ся вѣдъ грозячои Имъ руины, що зъ одной стороны булобы дуже сумнымъ и нашъ св. обрядъ и нашу народнѣсть понижающимъ, зъ другои же такой великимъ грѣхомъ.

Дальше дастся имъ можнѣсть хотяй не цѣлкомъ безжурно, то такой спокѣйнѣйше и успѣшнѣйше вести свою муравельну, тиху працю на славу нашей св. католицкои Церкви, добро нашего народу и пожитокъ нашихъ родинѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 3. марта 1913.

Ч. 18.

Ч. 1725. Конкурсъ на опорожненѣ парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошенѣ до 20. Цвѣтня 1913 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующѣй опорожненѣ парохіи:

1. Горянка, деканата Балигородского наданя приватного.

2. Криве ад Тѣсна деканата Балигородского, Патрона право почивае.
3. Рябе   »   »   »   »   »
4. Дубецко деканата Бирчаньского, наданя приватного.
5. Долины деканата Бѣцкого   »   »
6. Воля цекл. деканата Дукляньского, наданя духовного.
7. Деревня деканата Жовковського, наданя приватного.
8. Береги горѣшній деканата Затварницкого, наданя приватного.
9. Устрики гѳрній деканата Затварницкого, Патрона право почивае.
10. Хмѣль деканата Затварницкого, Патрона право почивае.
11. Михалевичи деканата Комарняньского, наданя приватного.
12. Хишевичи   »   »   »   »
13. Чорнорѣки деканата Коросняньского   »   »
14. Плазѳвъ деканата Любачѳвского   »   »
15. Подемщина   »   »   »   »
16. Татары деканата Мокряньского   »   »
17. Войкова деканата Мушиньского   цѣсарского наданя.
18. Вѣрхомля велика деканата Мушиньского   »   »
19. Миликѣ   »   »   »   »
20. Яксманичи деканата Перемыско-Загородского, наданя приватного.
21. Кобляньска воля деканата Самборского, наданя духовного.
22. Мужилевичи деканата Судово Вишеньского наданя приватного.
23. Карѳвъ деканата Угновского   »   »
24. Лазы деканата Ярославского   »   »
25. Короликѣ вол.   деканата Яслиского   »   духовного.
26. Поляны суров.   »   »   »   приватного.
27. Пулавы   »   »   »   »
28. Солинка   »   »   Патрона право почивае.
29. Явѳрникѣ   »   »   гром. мѣстц.
30. Ясель   »   »   наданя приватного.

Речинець розумѣе ся въ сей спосѳбѣ, що прошеня передѣ днемъ 20. Цвѣтня с. р. мають бути зѣ дотичныхъ урядѳвъ деканальныхъ такѣ высланѣ, щобы найпѳзнѣйше въ дни 20. Цвѣтня с. р. були Еп. Консистеріи предложенѣ.

Прошеня не заосмотренѣ потрѣбными залучниками (особенно свѣдоцтвами зѣ испыту конкурсового), якѣ и такѣ, котрѣ бы по дни 20. Цвѣтня с. р. тутѣ вплинули, будутѣ зверненѣ безуспѣшно.

Вѳдѣ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 1. марта 1913.

Ч. 19.

Ч. 1793. Речинець испытю квалификаційного на катихитовъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 13, 14. и 15. мая и въ дняхъ 7, 8. и 9. жовтня 1913. вѣдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитовъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испытю суть тѣ, якѣ въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ обемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На данный темать выроблять кандидаты екзорту а на доволно выбранный темать выголосятъ пробный выкладъ.

Намѣряючі до того испытю приступити мають свой прошеня о припущене до испытю внести въ первѣмъ речинци до 25. цвѣтня а въ другѣмъ до 20. вересня 1913.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 5. марта 1913.

Ч. 20.

Ч. 1794. Речинець конкурсового испытю о душпастырскій бенефіціи.

Конкурсові испытю о душпастырскій бенефіціи вѣдбудуть ся въ слѣдуючихъ двохъ речинцяхъ: 1) Въ дняхъ 13., 14. и 15. мая 1913 и 2) въ дняхъ 7. 8. и 9. жовтня 1913.

Кандидаты бажаючі поддати ся конкурсному испытю мають при I. речинци внести свои прошеня о припущене до испытю найдалше до дня 30. цвѣтня, а при II. речинци до дня 20. вересня с. р.

Священики приступаючі до конкурсового испытю по разъ першій мають залучити до своихъ прошенъ грамоту першого своего поставленя въ душпастырствѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 4. марта 1913.

Ч. 21.

Ч. 1683. Въ справѣ часописи „Емігрантъ“.

»Товариство св. Рафаіла« выдає вѣдъ року 1910. часопись »Емігрантъ« для охорони рускихъ емігрантовъ зъ Галичини и Буковины и дотеперь выйшли 5 чисель-зошитовъ. Въ тыхъ зошитахъ є помѣщене дуже богато поученя для нашихъ людей выѣзджаючихъ до : Нѣмеччины, до Злученыхъ Державъ пѣвн.

Америци, до Канады, до Бразиліи и до Аргентины, а всѣ разомъ коштують 2 К. Еписк. Ординаріятъ препоручає Всч. Духовенству для нашихъ переселенцѣвъ сю одиноку часопись, котра своими інформаціями може причинити ся для добра нашихъ людей и охоронити ихъ передъ многими небезпеченствами въ часѣ подорожи, якъ и перебуваня ихъ по за рѣднимъ краємъ. Всч. Духовенство повинно по зможѣ часопись сю щиро попірати такъ, щобы въ кождѣй парохіи и въ кождѣй читальнѣ она знаходила ся. Адреса редакціи є »Товариство св. Рафаїла« Львѣвъ ул. Коперника Ч. 36 а передплата на рѣкъ 1913 выносить 1 К. 20 с.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 27. лютого 1913.

Ч. 22.

Ч. 922. Порученє „Korrespondenz-Blatt-y“.

Пѣдъ умѣлою редакцією о. Романа G. Himmelbauer-a въ Kierling bei Wien виходить вже 32. рѣкъ „Korrespondenz-Blatt“, органъ католицкого духовенства Австріи, котрый достойно, ревно и зъ пожиткомъ заступає справы кат. церкви и духовенства всѣхъ катол. обрядѣвъ въ Австріи.

До сей часописи долучає ся додатокъ постораль. „Die Hirtentasche“ литерат. „Augustinus“. — Цѣлорочна предплата выносить 6 Кор. а пересылати ю належить пѣдъ адресомъ: Hof-Verlags-Buchhandlung Carl Fromme Wien V. Nikolsdorfergasse Nr. 7—II.

На прошенє редакціи поручає ся сей органъ Всеч. духовенству.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 24. лютого 1913.

Ч. 23.

Ч. 1792. О редукаціи Службъ Божихъ фондаційныхъ.

Въ послѣднихъ часахъ не рѣдко случає ся, що Всч. ОО. парохы звертають ся зъ прошенємъ до Еп. Ординаріату о редукацію Службъ Божихъ фондаційныхъ, при ихъ церквахъ истнуючихъ, подаючи за причину звычайно тую обставину, що стопа процентова въ нынѣшнихъ часахъ значно обнижилась, въ наслѣдокъ чого капиталъ закладовый приносить малый дохѣдъ такъ, що по оплаченю всякихъ выдаткѣвъ, якѣ зъ такими Службами Божиими сполученѣ суть, позѣставша сума єсть надто малою жертвою, щобы за туюжь правити Службу

Божу спѣвану, часто еще зъ Парастасомъ, во виду чого, повѣдають, такій Службы Божі стають ся тягаремъ для душпастиря. — Еп. Ординаріятъ позвалявъ въ поодинокихъ такихъ случаяхъ слушныхъ на редукцію подобныхъ Службъ Божихъ фундаційныхъ, и то на підставѣ спеціальной власти, вѣдъ св. Апост. Престола въ тѣй цѣли одержаной, особливо, накопи тѣ Службы Божі вѣдъ давного вже часу при данѣй церквѣ були фондовані; но були и такій случаѣ, въ котрыхъ Еп. Ординаріятъ бувъ змушений вѣдмовити подобному прошеню, а то тогды особливо, накопи Служба Божа недавно тому була легованою, а родина покѣйного фундатора, запытана, чи годить ся на то, щобы Служба Божа ихъ родака була разомъ вѣдправляваною зъ другою такою Службою Божою фундаціиною, — дала вѣдповѣдь вѣдмовну.

Щобы проте Всч. Духовенство на будуче не потребовало ужалатись на того рода тягаръ на себе вложеный, а зъ другои знова стороны, щобы сповнити волю кожного такого фундатора, котрый, вѣдказуючи за жита певну квоту на легать богослужебный, бувъ безъ сумнѣву той мысли, що колись за его душу буде вѣдправлятись окрема Служба Божа, — Еп. Ординаріятъ, покликуючись на свое розпоряджене зъ року минувшого, що до означеня мінімальной квоты до утвореня богослужебной фундаціи (Вѣстникъ епарх. зъ 1912 р. Ч. II. ст. 21.) — взывае Всч. Духовенство поновно, щобы непринимати на будуче вѣдъ вѣрныхъ надто малыхъ квотъ до утвореня такихъ фундацій Богослужебныхъ, бо въ противнѣмъ случаю ОО. Душпастирѣ будуть въ совѣсти змушені, принятому обовязкови задосить учинити, хотяйбы легована квота и незначною була.

Всч. ОО. Деканѣвъ взывае ся тую справу взяти до обговореня на найближшѣмъ соборчику декан.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль дня 4. марта 1913.

Ч. 24.

Ч. 1029. О товариствѣ священникѣвъ им. св. Іосифа въ Гориціи (St. Joseph-Priesterverein) in Görz.

Управа товариства священникѣвъ имени св. Іосифа въ Гориціи предложила ту справоздане зъ дѣяльности своеи за рѣкъ 1912, въ якѣмъ помежи иншѣмъ подае слѣдующе:

„Der St. Josephs-Priesterverein in Görz, gegründet im Jahre 1876 zu Meran unter dem Namen „Priester-Kranken-Unterstützungsverein“ von Dominik Filip, k. k. Hofkaplan, kann bereits auf 36 Jahre segensreichen Tätigkeit zurückblicken. Seinem Hauptzwecke kränklichen und erholungsbedürftigen Priestern aller Diözesen Österreich-Ungarn's in seinen

Häusern billige Unterkunft eine Pflege zu bieten, ist er auch im abgelaufenen Jahre gerecht geworden. In die 3 Vereinshäuser zu Görz, Meran und Ika wurden in diesem Jahre 335 Priester (межи котрыми було 15 священникѡвъ зъ галицкихъ гр. кат. епархіи) und 17 Kleriker aufgenommen; die Zahl der Verpflegungstage belief sich auf 13494. Davon entfallen auf das Haus in

Görz	34	Priester,	5	Kleriker,	1836	Verpflegungstage
Meran	75	"	7	"	4773	"
Ika	<u>226</u>	"	<u>5</u>	"	<u>6885</u>	"
	335		17		13494	

Beigetreten sind dem Vereine im Jahre 1912: 4 Stifter, 3 Gründer, 165 lebenslängliche und 97 beitragende Mitglieder. Die Gesamtzahl der Mitglieder betrug am Schlusse des Jahres 16 Ehrenmitglieder, 122 Gründer, 1478 lebenslängliche und 808 beitragende Mitglieder, zusammen 2424.

Da das Haus in Ika in den letzten Jahren, namentlich in den Frühjahrs- und Sommermonaten, überaus stark besucht war und viele Aufnahmewerber wegen Raummangel abgewiesen werden mussten, beschloss die diesjährige Generalversammlung, das Haus durch einen Zubau zu erweitern.

Dieser Beschluss wurde sofort im Herbste dieses Jahres ausgeführt. Es wurden zu beiden Seiten im 1. und 2. Stock je 4 Zimmer aufgebaut zu deren noch ein Kabinet und ein Zimmer nebst einer Veranda kamen. Nun stehen 33 Zimmer zur Verfügung von denen 25 die Aussicht gegen das Meer haben. Die beiden neuen Seitenflügel sind anstatt des Daches mit offenen, von steinernen Brüstungen umgebenen Terrassen versehen, von denen man eine entzückende Aussicht über den ganzen Quarnero genießt und die sich auch für Luft- und Sonnenbäder vorzüglich eignen werden.

Es erübrigt dem Zentralvorstand noch die angenehme Pflicht, allen Freunden Förderern und Wohltätern des Vereines herzlichsten Dank zu sagen. Insbesondere sei gedankt den Hochw. Herrn Diözesanvertretern für alle Mühe, die sie sich um die Verbreitung des Vereines in Ihren Diözesen, um die Werbung neuer Vereinsmitglieder, Einsendung der Mitgliederbeiträge etc. gegeben haben.

Зъ покликѡмъ на тутешне рѣшенє зъ 17. лютого 1891 Ч. 973 (Ч. V. Вѣстн. Еп. зъ 1891.) котрымъ удѣлено до вѣдомости статуть реченого товариства, пригадує ся, шо члены основателѣ складають одноразово найменше 200 К., члены доживотнѣй одноразово 50 К. а члены спомагаючѣй найменше 2 К. рѡчно.

Заступникомъ товариства для епархіи Перемыскои є Всч. о. Іоанъ Савчинъ, катехитъ ц. к. гімназіи въ Перемышли а адреса товариства есть: An den Zentralvorstand des St. Joseph-Priestervereines in Görz (Rudolfinum) öster. Küstenland.

Зъ огляду на гуманну цѣль товариства и евентуальну личну користь въ потребѣ, поручає ся оно Всч. епарх. Духовенъству.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 28. лютого 1913.

Ч. 1465. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1912.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. папери		Розходъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с	Кор.	с		Кор.	с	Кор.	с
1. Переносъ .	91846	22	338810	—	1. Выдано на заку- пно двоухъ 4 ^{1/2} % листоу заставныхъ Земельного Банку Гипотечного Сер. I. Ч. 189 и 245 а 100 К. разомъ .	—	—	—	—
2. о. Адрияновичъ Евгенъ . .	100	—							
3. о. Баницкій Ю- сифъ . .	400	—							
4. о. Шеховичъ Іоанъ . .	180	—				200	—		
5. о. Лѣщинскій Іоанъ . .	200	—			2. Потручено зъ скрипту довжного сплаченныхъ черезъ С. С. Василянки				
6. о. Щпиталь Іо- анъ . .	100	—							1000
7. о. Дычко Ми- хаиль . .	200	—							
8. Лавровскій Ан- тоній . .	200	—							
9. Закуплено два 4 1/2 % Листы За- ставнй Земельного Банку Гипотечного Сер. I. ч. 189 и 245 а 100 К разомъ .			200	—	Всего	200	—	1000	—
10. о. Прокуратъ Михаиль . .	80	—							
11. Жертвы вѣдъ Впр. о. Григорія Ко- пистяньского .	1000	—							
12. о. Іоанъ Бѣликъ	100	—							
13. о. Ковшевичъ Юрій . .	200	—							
14. о. Щпиталь Іоанъ	300	—							
15. о. Соболевскій Михаиль . .	100	—							
16. о. Долоницкій Александ. .	100	—							
17. о. Ильницкій Ни- колай . .	100	—							
18. о. Матковскій Вас.	100	—							
19. о. Колтунюкъ М.	200	—							
20. о. Гумецкій Іосифъ за требникъ бл. п. Гр. Шашкевича . .	7	44							
всего	95513	66	339010	—					
розходъ	200		1000	—					
Сальдо	95313	66	338010	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫИ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с		Кор.	с
1. Перенось	20035	79	Перенось	6254	10
2. о. Ортинскій Филареть	40	—			
3. о. Лѣщинскій Іоанъ	100	—			
4. о. Дычко Михаилъ	507	49	всего	6254	10
5. о. Прокурать Михаилъ	20	—			
6. о. Шумелда Іоанъ	100	—			
7. Урядъ Лѣсбачѣвскій деканальный вѣдъ о. Шумелды Іоана	100	—			
8. о. Венгриновичъ Володим. парохъ въ Бѣличи горѣшномъ	15	—			
9. о. Ковшевичъ Юрій	10	—			
10. о. Валюхъ Іоанъ	21	32			
11. о. Черевко Іоанъ	6	11			
12. о. Гуть Алексей	21	—			
13. о. Луцкій Петро	20	—			
14. о. Кмицикевичъ Володим.	120	—			
всего розходъ	21116	71			
остает	14862	61			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с		Кор.	с
1. Перенось	41759	14	6. о. Брановскій Антоній	40	—
2. Урядъ деканальный Бѣцкій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Говда Александеръ, Калужняцкій Володимиръ, Мартыновичъ Орестъ, Тытаръ Іоанъ, Стецишинъ Николай, Дуркотъ Теодосій, Дуркотъ Іоанъ, Полишиновичъ Данииль, Менцинскій Емиліанъ, Антоничъ Василій, Городецкій Іоанъ, Копыстнскій Климентій, Есипъ Іоанъ, Жукъ Михаилъ, Воляньскій Стефанъ, и Колимовичъ Григорій.	320	—	7. о. Пѣхъ Теодоръ	40	—
3. о. Калужняцкій Владиславъ	40	—	8. о. Гринишинъ Іоанъ	40	—
4. о. Гробельскій Станиславъ	40	—	9. о. Долошицкій Миронъ	40	—
5. о. Есипъ Іоанъ	40	—	10. о. Козакъ Анатолий	40	—
			11. о. Логинскій Іоанъ	40	—
			12. о. Легуцкій Юліанъ	40	—
			13. о. Давидовичъ Кароль	40	—
			14. о. Сорокевичъ Іоанъ	40	—
			15. о. Миколаевичъ Констант.	40	—
			16. о. Крыницкій Антоній	40	—
			17. о. Осъмѣловскій Николай	40	—
			18. Урядъ Деканальный Перемыско-Загородскій именно зложили по 20 К. Всч. О. О. Борысевичъ Андрей, Гайдукевичъ Андрей,	155	—

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Рудавскій Інокентій, Кузыкъ Петро, Мировичъ Діонизій и Крвавичъ Зенонъ а о. Вербенецъ Володимиръ зложивъ 35 К.			новичъ Димитрій, Мацускій Левъ, Кордасевичъ Викторъ, Ганасевичъ Іоанъ, Бережницкій Алексей, Боберскій Николай и Вир. о. Почетный Крылошанинъ Францъ Рабѣй а о. Витикъ Стефанъ зложивъ 22 К 15 с, и Чайковскій Теофіль 21 К 25 с.		
19. о. Банахъ Теодоръ .	40	—	28. о. Стецишинъ Николай .	40	—
20. о. Волянскій Стефанъ .	21	10	29. Урядъ деканальный Высочанскій вѣдъ о. Янева Петра	40	—
21. Урядъ деканальный Перемыско-Загородскій вѣдъ вѣдъ о. Кузыка Корнилія	20	—	30. о. Мартиновичъ Григорій	20	—
22. Урядъ деканальный Бирчанскій	280	—	31. Урядъ деканальный Самбѣрскій вѣдъ о. Ильницкого Генрика	21	—
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Кузьмакъ Михаилъ, Калужняцкій Орестъ, Солतिकевичъ Орестъ, Адрияновичъ Леонтій, Гальянка Петро, Юрчакевичъ Еміліанъ, Богускій Іоанъ, Сембратовичъ Евгений, Савойка Теодоръ, Жарскій Іоанъ, Гандякъ Михаилъ и Калужняцкій Владыславъ а о. Гучкевичъ Юліанъ зложивъ 40 К.			32. Урядъ деканальный Потелицкій	400	—
23. Урядъ деканальный Сяноцкій	98	49	именно зложили по 20 К Всч. ОО. Пленікевичъ Василій, Гѣрнякъ Михаилъ, Тустановскій Льонгінъ, Колпачкевичъ Антоній, Манастирскій Юстинъ, Гойдышь Володимиръ, Гисовскій Іоанъ, Боровецъ Іоанъ-Василій, Саламонъ Левъ, Сиротинскій Викторъ, Гура Даміанъ, Грушкевичъ Теодоръ, Фолисъ Антоній, Козакъ Іоанъ, Пасѣчинскій Несторъ, Пизюръ Андрей, Демчукъ Василій, Кмицикевичъ Володимиръ, Осмѣловскій Николай, и Ломницкій Ниль-Богданъ.		
именно зложили о. Саламонъ Викторъ 28 К, о. Сембратовичъ Юліанъ 20 К, о. Куцерыбъ Димитрій 28 К и о. Константиновичъ Еміліанъ 22 К. 49 с.			33. Урядъ деканальный Варяжскій	240	—
24. Урядъ деканальный Затварницкій вѣдъ о. Котыса Атаназія.	20	—	именно зложили по 20 К Всч. ОО. Лаврецкій Василій, Пляцко Іоанъ, Фартухъ Василій, Гиссовскій Петро, Чарнецкій Андрей, Осмакъ Романъ, Смулка		
25. о. Зубрицкій Михаилъ .	20	—			
26. Урядъ деканальный Олещицкій вѣдъ о. Федоровича Льва	20	—			
27. Урядъ деканальный Самбѣрскій	203	40			
именно зложили по 20 К, Всч. ОО. Лѣсѣкевичъ Іоанъ, Гординскій Анто-					

П р и х о д	Готівка		П р и х о д	Готівка	
	Кор.	с		Кор.	с
Симеонъ, Кашубинскій Іоанъ, Ковшевичъ Михайлъ и Ковшевичъ Юрій а о. Бырка Іоанъ зложивъ 40 К.			Івасѣвка Алексей, Тка- чукъ Ілія, Венгриновичъ Діонисій, Зятекъ Максимъ и Пшепюрскій Андрей.		
34. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Вендзиловичъ Ю- ліянъ, Чайковскій Воло- димиръ, Устіяновскій Ми- рославъ, Гукевичъ Воло- димиръ, Федорякъ Анто- ній, Клищъ Теофілъ, Осѣ- дачъ Михайлъ, Кузьмакъ Іосифъ, Левицкій Лаврен- тій, и Малецкій Онуфрій.	200	—	40. о. Комарницкій Михайлъ	20	—
			41. За купоны вѣдъ листѣвъ Заставныхъ Банку гипо- течного за часть вѣдъ $\frac{1}{6}$ до $\frac{31}{10}$ 1912.	728	50
			42. Урядъ деканальный Кан- чуцкій вѣдъ о. Лопатяка Николая	20	—
			43. о. Кузыкъ Корнилій	60	—
35. о. Крайчикъ Ілія	20	—	44. Урядъ деканальный Лю- бачѣвскій	290	—
36. Урядъ деканальный По- рохницкій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Левицкій Ілія, Наконечный Андрей, Гна- тишакъ Іоанъ, Андрейчикъ Петро, Падохъ Георгій, Дигдалевичъ Антоній, Бо- древичъ Даніилъ, Демян- чикъ Іоанъ и Хилякъ А- натолій.	180	—	именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Козенка Але- ксандеръ, Кокуревичъ Ми- хаиль Рейнаровичъ Іо- сифъ, Сиротинскій Орестъ, Флюнтъ Зиновій, Подля- шецкій Іоанъ, Метеля Се- веринъ, Костекъ Іоанъ, Гарабачъ Стефанъ, Ло- гінскій Іоанъ, Федоронко Стефанъ и Гриневецкій Еміліянъ, а о. Волошинь- скій Василій зложивъ 50 К.		
37. о. Волосянскій Іоанъ	60	—	45. о. Пасѣчинскій Ярославъ	20	—
38. Урядъ деканальный Ста- росольскій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Коростеньскій Северинъ, Дуркотъ Ми- хаиль, Тымчукъ Іоанъ, Бордунъ Димитрій, Ше- мердякъ Іоанъ, Грицике- вичъ Константинъ Лапи- чакъ Викторъ и Ольшань- скій Іоанъ.	160	—	46. о. Черевко Іоанъ	20	—
			47. Урядъ деканальный Дро- гобыцкій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Куновскій Іеро- нимъ, Іванусѣвъ Нико- лай, Федоровичъ Кароль, Татомиръ Михайлъ, Слонь- скій Антоній, Моравскій Іеронимъ, Калужняцкій Ігнатій, Брановскій Ан- тоній и Дашкевичъ Іоанъ.	180	—
39. Урядъ деканальный Кан- чуцкій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Кушнѣръ Ев- стахій, Камѣнскій Іоанъ, Шумьло Тома, Карпевичъ Іоанъ, Буликъ Никита,	200	—	48. Впр. о. Чабанъ Назарій	20	—
			49. о. Лехицкій Захарія	20	—

П р и х о д ъ	Готѡвка		П р и х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с		Кор.	с
50. Деканатъ Мушинскій . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Фецица Михаилъ, Цапинскій Петро, Кач- марчикъ Теофилъ, Сан- довичъ Петро, Констан- тиновичъ Константинъ, Прислопскій Романъ, Грин- чукъ Іоанъ, Хилякъ Ди- митрій, Бѣлинскій Нико- лай, Русинякъ Іоанъ, Гна- тышакъ Гавриилъ, Сем- братовичъ Анатолий, Дур- котъ Іоанъ Хризостомъ, Дуцько Юліанъ, Мохнац- кій Діонисій, Журавецкій Володимиръ, Козловскій Володимиръ, Смолинскій Василій, Сандовичъ Лю- боміръ, Венгриновичъ Е- міліанъ, Василій Курило, Мохнацкій Володимиръ, Геля Іляріонъ и Дуркотъ Александръ а прочі Всч. ОО. зложили слѣдуючі сумы: Михаилъ Дороцкій 44 К. 30 с., Дуркотъ Іо- анъ Хризостомъ 28 К, Копистяньскій Григорій 28 К и Константиновичъ Антоній 28 К.	608	30	54. % вѡдъ Листѡвъ Застав- ныхъ Товариства Креди- тового Земского за II-ій пѡврѡкъ 1912	4548	02
51. Урядъ деканальный Лю- бачѡвскій	93	17	55. Урядъ деканальный Жов- кѡвскій . . . . . именно зложили по 20 К Всч. ОО. Крушинскій Теодоръ, Банахъ Теодоръ и Антоневиць Маріанъ, а о. Сенишинъ Іоанъ зло- живъ 40 К и о. Хилякъ Евгеній 1 К.	121	—
52. % вѡдъ Листѡвъ Застав- ныхъ Банку Краєвого за II. пѡврѡкъ 1912.	569	28	56. Урядъ деканальный Ко- марняньскій . . . . . именно зложили по 20 К Всч. ОО. Стецевъ Романъ Манастирскій Леонтій, Клишь Григорій, Кузичъ Василій, Савицкій Андрей, Накловичъ Михаилъ, Пру- хницькій Андрей, Коваль- скій Айталь, Косоноцкій Яковъ, Гнатишакъ Кор- нилий, Онишкевичъ Сте- фанъ, Борысь Симеонъ и Царевичъ Гервазій а о. Тимчишинъ Григорій зло- живъ 21 К. 0с с. и Мен- циньскій Юрій 101 К.	382	05
53. Урядъ деканальный За- тварницкій вѡдъ о. Кузева Іоана	40	—	57. о. Полянскій Генрикъ	20	—
			58. Урядъ деканальный Лю- бачѡвскій вѡдъ о. Гара- совского Теофиля	20	—
			59. Урядъ деканальный Жов- кѡвскій вѡдъ о. Вихань- ского Александра	20	—
			60. о. Борисевичъ Андрей	60	—
			61. Всесвѣтлѣйшій и Высоко- преподобный Урядъ дека- нальный Перемыско-Го- родскій	46	66

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с		Кор.	с
именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Несторовичъ Левъ и Пасѣчинскій Теодоръ а о. Круцько Сімеонъ зложивъ 6 К 66 с.			Всч. о. Васильчанъ Евдонимъ зложивъ въ роцѣ 1911 41 К. яну въ выназѣ помѣщенѣмъ въ Вѣстнину Епархіяльнѣмъ зъ р. 1912. Ч. V. на сторонѣ 74 пропущено мимо того, що такова въ ннигахъ насѣвѣй и контовѣй вписана подѣ арт. 262/1911.		
62. о. Сѣкора Николай	40	—			
63. о. Саламонъ Онисимъ	40	—			
64. о. Саламонъ Викторъ	40	—	71. Урядъ деканальный Добромильскій	141	15
65. Урядъ деканальный Мокрянскій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Юзвьякъ Михаилъ зъ Броницѣ, Савицкій Петро, Чижовичъ Сімеонъ, Кишикъ Стефанъ и Вислоцкій Игнатій а о. Децко Андрей зложивъ 258 К. 80 с.	358	80	именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Мохнацкій Игнатій, Рейнаровичъ Іосифъ, Тимчишинъ Михаилъ, Ильницькій Северинъ, Дрималикъ Романъ, Макаръ Стефанъ и Лысякъ Володимиръ а о. Полянскій Генрикъ зложивъ 1 К 15 с.		
66. П. Т. Члены Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной Капитулы	300	—	72. % вѣдѣ довгу затягнутого С. С. Василянками за рокъ 1912.	884	—
67. Фундація бл. п. Іоана Лавровского за р. 1912.	2000	—	73. Урядъ деканальный Дрогобыцкій	274	—
68. Урядъ деканальный Мостискій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Вербицкій Георгій, Тиховичъ Іосифъ и Кмицикевичъ Стефанъ	60	—	именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Рудавскій Антоній, Скобельскій Антоній, Шихъ Юліанъ, Коростеньскій Володимиръ Созанскій Владиславъ, Отто Іознъ Златоустъ, Хоминьскій Теофиль, Горняткевичъ Іоанъ, Флюнтъ Зиновій, Скородыньскій Тадей, Дашкевичъ Іоанъ и Кикта Павелъ а о. Грабовеньскій Іоанъ зложивъ 30 К.		
69. Урядъ деканальный Дрогобыцкій вѣдѣ о. Вербицкого Михаила	20	—	74. Урядъ деканальный Дрогобыцкій вѣдѣ о. Хиляка Антонія	20	—
70. 70. Урядъ деканальный Судово-Вишеньскій . . . . . именно зложили по 20 К. Всч. ОО. Кондрацкій Василій, Кордасевичъ Романъ, Кушнѣръ Николай, Тыховскій Левъ и Волошинъ Николай.	100	—			

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с		Кор.	с
75. % вѡдѣ капиталѡвъ помѣ- щенныхъ на книжочкахъ щадничихъ за рѡкъ 1912.	4757	98	1. Переносъ	36859	86
76. За 30. штукъ купонѡвъ вѡдѣ 3 % Praemien-Schuld- verschreibung I. и II. Емисии а 3 К платныхъ $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{6}$ и $\frac{1}{12}$ 1912.	88	20	2. Передатки на 1912.	1984	10
77. Впр. о. Кошко Максимъ	20	—	3. Переказы почтовой — пе- реплетъ	15	—
			4. Сتمплѣ на квиты за ку- поны	20	—
			5. Ремунараціи за II. пѡв- рѡкъ 1912.	630	—
всего	62189	29			
розходъ	39508	96	всего	39508	96
остае	22680	33			

П О В Т О Р Е Н І Е.

Дня 31. грудня 1912 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	95.313 К. 66 с., цѣнныі папери	338.010 К. — с.
II. » резервовый	»	14.862 » 61 » »	— » — »
III. » розпорядимый	»	22.680 » 33 » »	— » — »

Всего готѡвкою 132.856 К. 60 с. ц. паперами 338.010 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	338.010 К. — с.
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры« Ч. 1592 9851 К. 21 с.
2. » » »	» 2466 5171 » — »
3. » » »	»Нива« » 17 6776 » 90 »
4. » » »	»Руской Щадницѣ« » 160 20859 » 21 »
5. » » »	» » » 345 14931 » 61 »
6. » » »	» » » 378 20859 » 21 »
7. » » »	» » » 2287 19143 » 96 »
8. » » »	» » » 2354 13659 » 04 »
9 » » »	» » » 5705 1131 » 28 »
10. » » »	» 6497 2932 » 54 »
11. » » »	» 6681 439 » 36 »
12. Bank-Verein	» 141 3130 » 53 »
13. готовыми грѡшми	. 13970 » 75 »
Всего	132856 К. 60 с.

С. Мацюракъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель

М. Кошко
касіеръ

Вѡдѣ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 27. лютого 1913.

ХРОНИКА.

Ч. 10145/12. Въ пропозицію на парохію Старый Самбѣръ пріяты: І. Бенцѣнъ
Андрей П. Кипріянь Іоанъ III. Макаръ Стефанъ.

Именованя.

- Ч. 406. Всч. о. Михальчукъ Димитрій парохъ въ Лѣщоватѣмъ им. орд. школь.
комисаремъ до школь народныхъ деканата Лѣскаго на мѣсце увольне-
ного вѣдъ той довшности на власне прошене Всеч. о. Мысика Василя
пароха въ Ваньковой.
- Ч. 630. Всч. о. Валюхъ Іоанъ парохъ въ Ластѣвкахъ им. П. М. деканомъ на
деканатъ Старосамбѣрскій.
- Ч. 531. Всч. о. Утриско Володимиръ дотеперѣшный завѣдатель дек. Жовкѣвскаго
им. дѣйстнымъ деканомъ.
- Ч. 532. Всч. о. Иванецъ Іосифъ дотеперѣшный завѣдатель деканата Куликѣвскаго
им. дѣйстнымъ деканомъ.
- Ч. 1051. Всч. о. Савицкій Іоанъ им. заступникомъ катихита при гѣмназіи въ Сам-
бѣрѣ и Всч. Горняткевичъ Іоанъ заступникомъ катихита при школахъ
народныхъ въ Дрогобычи.
- Ч. 1337. Всч. о. Борисевичъ Андрей парохъ въ Дрогоевѣ им. т. Совѣстникомъ
Еп. Консистеріи.

Каноничну институтію получили.

- Ч. 1653. Всч. о. Лесакъ Іоанъ на парохію Щуткѣвъ.
- Ч. 1685. » » Бѣласъ Михаилъ на парохію Либохора.
- Ч. 1686. » » Онишкевичъ Стефанъ на парохію Купновичи.
- Ч. 1687. » » Ладужинскій Романъ на парохію Звѣръ.

Завѣдательства получили.

- Ч. 10249/12. о. Константиновичъ Еразмъ въ Вѣрхомли.
- Ч. 1391. » Козенка Александеръ въ Подемщинѣ.
- Ч. 1518. » Грушкевичъ Теодоръ въ Порѣчу грунтъ.
- Ч. 1437. » Фуглевичъ Михаилъ въ Коблянскій Воли.
- Ч. 1686. » Накловичъ Михаилъ въ Хишевичахъ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 41. о. Галянка Петро самос. въ Яблоницѣ руской.
- Ч. 411. о. Галянка Петро дождж. въ Глуднѣ.
- Ч. 679. о. Чайковскій Кирилъ въ Павлокомѣй.
- Ч. 6436. о. Гучко Василій управ. въ Башни.
- Ч. 1649. о. Козѣй Константинъ въ Судовой вишни.

Некрольогія.

о. Рыбачевскій Іоанъ парохъ въ Подемщинѣ уп. 14. лютого 1913.
Душа его поручае ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 5. марта 1913.

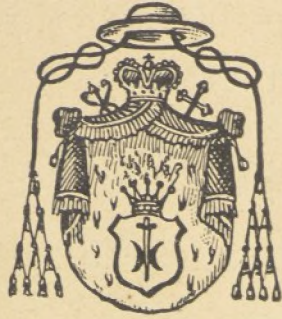
Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1913.

Выдано 22. цвѣтня

Ч. IV.

Ч. 26.

Ч. 255/орд. Молитвы за здорове св. Отця.

Св. Отець Папа Пій X. тяжко занедужавъ.

Розпоряджаемо, щобы всѣ настоятелѣ церквей парохіяльныхъ зарядили, щобы при всѣхъ службахъ Божихъ въ недѣлѣ и свята долучовано интенцію:

»О недужныхъ«, а по службѣ Б. вѣдмовлено колѣноприклонно вразѣ зъ вѣрными на интенцію повороту до здоровля найдостойнѣйшого хорого, ꙗ Отче Н. ꙗ Богор. Д. и Подѣ Твою милость.

Моленя ти мають продовжати ся ажъ до выздоровленя св. Отця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 19. цвѣтня 1913.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 27.

Ч. 3100. Въ справѣ вѣдлученя доч. Кулява вѣдъ парохіи Деревня.

Додатково до оголошеного въ Вѣстн. епарх.: Ч. III. зъ 1913 Ч. 18—1725 конкурсу на опорожнену парохію »Деревня« дек. Жовковскаго поручае ся Всч. ОО. кандидатамъ, котрі убѣгають ся о тую парохію, щобы въ протягу 20 дней вѣдъ дня того оголошеня, внесли впрость до Еп. Консистеріи писемне заявлене що годять ся на вылучене дочерной »Кулява« вѣдъ матерной »Деревня«

Всч. ОО. кандидаты, котрі бы того заявленя не предложили, будутъ

уважати ся яко такіи, котрі не рефлектують уже о тую парохію и прошеня ихъ будуть имъ зверненій яко безпредметовій.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 18. цвѣтня 1913.

Ч. 28.

Ч. 2188. Порученє книжки Всесвѣт. о. Дра Ф. Щепковича про „Буддаїзмъ и Христїянство“.

Симъ поручає ся Всч. Духовенству дуже хосенну и на нинѣшний часъ дуже подходячу книжку, »Буддаїзмъ а старшій системы індійскої фїлософїи и христїянство« написану а въ Станиславовѣ въ р. 1912 выдану Впр. о. Дромъ Ф. Щепковичомъ крылошаниномъ Станиславовскої Канитулы.

Выдаючи тую книжку, Всесвѣтл. о. авторъ намѣряє звернути увагу читающого загалу на новий для суспѣльности небезпечный религїйный напрямъ, що появилъ ся въ другой половинѣ XIX вѣка въ деякихъ кресахъ западної Европы стремлячїй до того, чтобы збанкротованїи засады лютерїанїзму скрѣпити религїєю Будды, яку ставить высше надъ науку Христа.

Впр. о. авторъ выказує шкодливорѣсть такого мудрованя на моральну культуру народѣвъ и на нестойнорѣсть фантазїй буддаїзму та на безмѣрну высшорѣсть и спасительнорѣсть засацѣ, якими ублагородняє народы божеска наука Христа.

Книжка написана дуже інтересно и приступно такъ що читає ся ей зѣ прїємностїю.

Задля интересности порушеныхъ справѣ, книжка тая повинна находити ся у кожного інтеллігентного чоловѣка а передовсѣмъ у священника.

Дѣло се обнимающе 362 стор. друку, можна набути у Всесвѣт. о. Автора за цѣну 4 К. 60 с.

Водъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль дня 28. марта 1913.

Ч. 29.

Ч. 3270. Важне для выѣзджающихъ на зарѣбки до Аргентины.

Въ головнѣмъ мѣстѣ Аргентины Буенос-Айресѣ заложило »товариство христїянскихъ женщинѣ для опѣки надъ молодыми невѣстами« особнїй прїютъ для тыхъ, котрі приѣжджають зѣ Европы до Нового свѣта шукати працѣ и зарѣбку. Въ томъ прїютѣ положенѣмъ при улицѣ rue Pueyrredon 312, знайде

кожда невѣста въ вѣку 14—30 лѣтъ житя не тѣлько хвилеве момѣщене бесплатне, поки не знайде ся вѣдповѣдне для неѣ мѣсце, але и потѣмъ опѣку материньску якъ довго въ Аргентынѣ перебувати буде. Понеже горячка емиграцияна за море у нашего народу на жаль тревае дальше и можливе есть, що зъ декотрыхъ сторѣнъ и до Аргентины нашѣ люде выбирати ся будутъ, поручае ся ОО. парохамъ дотычнымъ подати сю вѣсть на прошене президіи реченого товариства интересованымъ, щобы зъ предложенной опѣки въ чужѣмъ краю нашѣ люде въ данѣмъ разѣ якъ наибѣльше могли користати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 21. цвѣтня 1913.

Ч. 30.

**Ч. 2562. До всѣхъ Настоятелѣвъ Апостольства молитвы и брацтва
найсв. Тайнъ и найсол. Серця Іисусового въ Епархіи.**

Дуже важною справою и рѣчею дуже пожаданою такъ для славы Божой и Христовой, якъ и для добра и спасенія людей, есть Зъединене всхѣдной Церкви; но заразомъ есть тая справа очевидно трудна и вымагае великого милосердія и ласки Божой, и длятого ревныхъ и многихъ молитовъ.

Проте взывають ся всѣ Всч. Настоятелѣ Апостольства молитвы и брацтва найсв. Тайнъ и найсв. Серця Іисусового въ Епархіи, щобы старали ся, о скѣлько возможно побудити и наклонити членѣвъ Апостольства и брацтва до молитвы въ намѣреню Зъединеня. И дуже добре буде, щобы подати членамъ якій особѣный часъ и способъ такой хотъ найкоротшой молитвы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. цвѣтня 1913.

Ч. 31.

Ч. 2563. Деякі нові, въ послѣднихъ рокахъ надані вѣдпусты.

Заудѣляютъ ся Всч. Священству деякі зъ новыхъ, въ послѣднихъ рокахъ наданыхъ вѣдпустѣвъ, котрѣ то вѣдпусты всѣ можна и за усопшихъ жертвувати:

1. Молитва о добрыхъ священникѣвъ: Іисусе, вѣчный пастирю душъ, выслухай нашу молитву за священникѣвъ, божъ въ тѣмъ] выслухавшь] твое власне, безконечне желане! Тажъ Серце твое бѣ точно найнѣжнѣйше и найгорячѣйше для сьвященникѣвъ въ котрыхъ обдѣймаешъ всѣ душъ любовію твоею.

Вызнаємъ, що мы недостойні єсмо, щобы мати святихъ священникѡвъ. Але милосердіє твоє єсть безконечно бѡльше, нѣжъ безуміє и злоба наша. О Іисусе, ты самъ здѣлай, щобы лишъ тѣ до достоинства священства входили, котрѣ вѡдъ тебе до того призванѣ суть. Просвѣти Архипастирѣвъ при ихъ выборѣ, просвѣти провѡдникѡвъ душъ при ихъ радѣ, воспитателѣвъ и при выобразованю званій. Дай намъ священникѡвъ, рѡвноючихъ ся Ангеламъ въ чистотѣ, досконалыхъ въ покорѣ, пламенныхъ въ святѡй любви якъ Серафимы, героичныхъ въ духу жертвованя ся, повныхъ апостольськой ревности за славу твою, за спасене и освячене душъ.

Помилуй всѣхъ невѣжъ, котрымъ священники мусять бути свѣтломъ, умилосерди ся надъ тыми всѣми робѡтниками, котрѣ черезъ нихъ охороненѣ вѡдъ обмана, мають бути въ имени твоѣмъ спасенѣ, помилуй всѣ тѣ дѣти и всю тую молодѣжь, котрѣ шукають провѡдника, щоби ихъ охоронивъ и до тебе привѣвъ, помилуй всѣхъ тыхъ терпячихъ, котрѣ потребують потѣшителя, щобы ихъ въ твоимъ Серцю потѣшивъ. Вспѡмни, кѡлько то душъ черезъ дѣйство правдиво набожныхъ священникѡвъ могутъ до совершенства прійти. Прото, о Іисусе, умилосерди ся еще разъ надъ множествомъ людей, котрѣ голодуютъ и жаждутъ! Дай, щобы священники твои весь недугуючій рѡдъ людскій до тебе привели, такъ щобы черезъ нихъ ще разъ земля обновила ся, церковъ твоя звеличила ся, а царство Серця твого въ мирѣ утвердило ся.

Непорочна Дѣво, Мати вѣчного священника и сама жертвуюча и престолъ жертвенный пѡдъ крестомъ, де ты ѡлюбленого священника Іисусового, святого Іоанна, за першого Сына твого приняла, котрый бувъ потому въ горниці при боцѣ тебе, учительницѣ и царицѣ Апостолѡвъ, прійми въ найсвятѣйшій уста твои нашу смиренну мольбу, най она выслухана буде въ Серцю твого божественного Сына, и выеднай твоєю молитвенною всемогучією церквѣ, твоего Іисуса все обновляюще ся Сошествіє св. Духа. Аминь.

Вѡдпустъ 7 лѣтъ и 7 чотыредесятницъ за каждый разъ. ІІ повный вѡдпустъ, если молитву сю черезъ цѣлый мѣсяць, вѡдъ котрогобудъ дня одного мѣсяця щодень говоритъ, при сповѣди, причастію, вѡдвѣдженю церкви и помоленю ся тамъ пѡсля интєціи св. Отця (змовити пр. 5 Отче нашъ и 5 Богородице Дѣво, або якій хто хоче молитвы); вѡдвѣдженє церкви и помолєнє ся має бути въ довѡльно выбранный день мѣсяця, а причастє може бути такожь одєн день, а сповѣдъ и два дни впередъ, — а що до часу вѡдвѣдженя, зри ще улєкшенє низше пѡдъ 5. Впрочемъ довѡльно выбранный день розумѣєсь лишъ взглядомъ приписаной сповѣди, причастія и помолєня ся; а вѡдпустъ самъ доступає ся ажъ при кѡнци мѣсяця по цѣломѣсячнѡмъ вѡдмавляню тєи молитвы.

2. Малѣ молитовки зъ повными мѣсячными вѡдпустами. Коли тутъ пѡдъ 1. наведено повный щомѣсячный вѡдпустъ и заразомъ подано способъ, якъ такій повный мѣсячный вѡдпустъ попыскує ся, то подаємъ тутъ ще 7, такимже мѣсячнымъ вѡдпустомъ ще давнѣйше надѣленныхъ, малыхъ молитовокъ, зъ тыми рѡжницами, що кромѣ сповѣди и причастія и помолєня ся на интєнцію св. Отця, а) при одныхъ зъ тыхъ молитовокъ жадає ся вразъ зъ вѡдвѣдженємъ церкви (або публичной капицѣ); б) при другихъ безъ вѡдвѣдженя церкви, можна отже денебудъ помолитися; а в) при однѡй зъ тыхъ молитовокъ, помолєнє ся тое зовсѣмъ не єсть приписанє. А наводимо тутъ такожь, якій вѡдпусты суть тымъ молитовкамъ, окрѡмъ мѣсячного повного, наданѣ, каждого дня:

а) *О найсолодше Серце Іисуса мого, дай менѣ все бѡльше любити тебе!* 300 днѣвъ за каждый разъ.

Солодке Серце Маріи, будь спасенемъ моимъ! 300 днѣвъ за кождый разъ.

Ангеле Божій, котрый еси хоронителемъ моимъ, мене тобѣ вѣдь благодати Вышняго повѣреного, просвѣти, хорони, управляй и наставляй. 100 д. за кождый разъ.

б) *Най прославляе ся и благодарить ся въ кождомъ часѣ найсвятѣйша и найбожественнѣйша Тайна! або: Будь Господи Исусе благословеный, въ найсвятѣйшихъ Тайнахъ утаеный! 100 д. разъ на день, и разъ при кождой св. Литургіи пѣдчасъ освященя св. Дарѣвъ.*

Святе Серце Исусове, уповаю на тебе. 300 д. за кождый разъ.

Исусе, лагодный и покѣрный сердцемъ, здѣлай сердце мое таке, якъ сердце твое. 300 д. за кождый разъ.

в) *Исусе, Маріе, Іосифе! 7 лѣтъ и 7 чотыредесятницъ за кождый разъ.*

А если бы хто пр. всѣ тѣ 7 молитовокъ щодень черезъ цѣлый мѣсяць вѣдмавлявъ, то може вѣнь до позысканя дотычныхъ повныхъ вѣдпустѣвъ выбрати собѣ одень и той самъ день, и позыскае тогды всѣ 7 повнѣ вѣдпусты (зъ котрыхъ хоть 6 треба за помершихъ жертвувати) при одной сповѣди и причастію, треба лише въ той день 6 разъ пѣсля интенціи св. Отца помолити ся, и то 3 разы при 3-разовѣмъ вѣдвѣдженю церкви, а можна за кождымъ вѣдвѣдженемъ лише выйти зъ церкви и заразъ зновъ вѣйти (и зри ще низше пѣдъ 5.).

3. Молитва за одень разъ повнымъ вѣдпустомъ (ще давнѣйше) **надѣлена.** Такою естъ лишь слѣдующа молитва при сповѣди, причастію и помолению ся пѣсля интенціи св. Отца, если она набожно передъ якимнебудъ образомъ розпятого Исуса змовить ся.

Се я, о мой улюбленый и милостивый Исусе, въ твоѣй найсвятѣйшой присутности припадаю и зъ наибѣльшимъ усердіемъ молю тя: впечатлѣй глубоко въ сердце мое чувства вѣры надѣѣ, любви, жамо за грѣхи мои и постановленя, бѣльше вже не ображувати тебе; ноли зъ всею любовію и всѣмъ соболѣзнованемъ твоихъ святыхъ пять разъ розважаю, тое собѣ передъ душу приводячи, що о тобѣ Исусе мой, святой пророкъ Давидъ сказавъ: пробилы руны мои, и ныгы мои, всѣ кости мои почислили. (Пс. 21, 17--8.).

Если бы отже хто при сказаныхъ пѣдъ 2. одного дня позысканыхъ 7 вѣдпустахъ, вѣдмовивъ ще того самого дня сю молитву и ще одень разъ помолить ся пѣсля интенціи св. Отца (безъ вѣдвѣдженя церкви): то тогды позыскае вѣнь при одной сповѣди и причастію 8 повныхъ вѣдпустѣвъ (котрыхъ хоть 7 треба за помершихъ жертвувати).

Пѣдъ 2. и 3. навели мы вѣдпусты ще давнѣйше наданѣ такѣ, при котрыхъ можемо найлекше повнѣ вѣдпусты позыскувати; а теперъ вертаемо до вѣдпустѣвъ новыхъ, въ послѣднихъ рокахъ дозволенныхъ:

4. Власть посвячувати Розпятія (т. е. кресты зъ розпятымъ Исусомъ) зъ повнымъ вѣдпустомъ „**toties quoties**“ въ часѣ смерти, для всѣхъ небезпечно хорыхъ; а посвячене дѣе ся черезъ самъ знакъ креста. Святой Отець Пій X. дозволивъ, чого впередъ зовсѣмъ не було, що всѣ священники, котры мають постѣйне душстаровництво, передовсѣмъ parroхи, могутъ власть сю вѣдъ св. Офиціумъ одержати, но до уживаня одержанои власти потрѣбують згоды Епископа.

Подане о власть сю естъ слѣдующе: *Beatissime Pater N. N. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime petit facultatem benedicendi Crucifixos cum Indulgentia plenaria, vulgo toties-quoties nuncupata, id est a quocunque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Et Deus.* Адресъ може бути: *Sacra Congregatio Sancti Officii. Roma—*

А при наданю власти наводять ся такожь услѡва до позысканя того вѡдпусту.

Вѡдпусту повного въ часѣ смерти можна доступити въ розличный способѣ и при розличныхъ услѡвахъ, и вѣдомо есть, що недавно св. Отець всѣмъ священникамъ нашего обряду удѣливъ дуже велику и зовсѣмъ незвычайну власть, давати той вѡдпустъ. А хотяй той, хто и многими розличными способами и услѡвами позыскуе вѡдпустъ, всегда лишь одного вѡдпусту въ самѡй хвили смерти доступае, то однакъ не есть то рѣчею безкористною, щобы и двома або многими способами, о той вѡдпустѣ старати ся. Бо поминувши вже тое, що при однѡмъ лише способѣ, могла бы може зайти хиба въ подаваню вѡдпусту або въ выповнюваню услѡвѣй, такъ, що не позыскалибьсьмо того вѡдпусту, то и кромѣ сего черезъ позыскуване вѡдпустѡвъ въ розличный способѣ, умножуемо нашѣ побожнѣй вправы и приспособлюемо ся тымъ лѣйше, щобы въ хвили смерти доступити вѡдпусту по можности въ цѣлѡй повнотѣ и безъ чистилища до житя божого въ небѣ прѣйти.

Туть додаемо, що повный вѡдпустъ въ часѣ смерти есть такожь для тыхъ наданѣй, котрѣ наведену подѣ 2. молитовку »Ангеле Божѣй« часто въ житю говорили. А и для тыхъ наданѣй повный вѡдпустъ при смерти, котрѣ въ житю звикли поздоровляти ся »Слава Исусу Христу«, або святе имя Исусъ часто зывати — если въ годинѣ смерти въ серцю, наколи устами не можуть, вѡзвуть святе имя Исусъ; кромѣ того при побожнѡмъ вѡзваню имени Исусъ позыскуе ся за кождый разъ вѡдп. 25. д., а при поздоровленю »Слава Исусу Христу« за кождый разъ, если лишь другѣй вѡдповѣсть »Слава« або »На вѣки« або »Аминь«, позыскують оба вѡдп. по 50 д.

5. Часъ приписаного вѡдвидженя церкви. Велике улекшене взглядомъ вѡдвидженя церкви, если тое до позысканя вѡдпустѡвъ приписане есть, зѡстало здѣлане черезъ нову постанову, що вѡдвиджувати церковь можна вѡдъ полудня (12 год.) попередного дня до пѡвночи (12 год.) самого вѡдпустового дня, и то пѡсля якогонебудь часу.

6. Мала молитовна: *Исусе мѡй, милосердѣя!* 300 д. за кождый разъ (впередъ бувъ меншѣй вѡдпустъ.).

7. Мала молитовна: *О Исусе въ найсвятѣйшихъ Тайнахъ, помилуй насъ!* 300 д. за кождый разъ (впередъ бувъ меншѣй вѡдпустъ.).

8. Шѣсть прошень для Василѣянъ и Василѣянонъ, и взагалѣ для всякихъ законѡвъ. Початокъ кождого зъ тыхъ прошень есть сей:

О Господи Исусе Христе, черезъ заслуги и заступлене Дѣви Марѣи, св. Василѣя Великого и всѣхъ святыхъ Основателѣвъ монашихъ законѡвъ дай менѣ, всѣмъ моимъ законнымъ братьямъ (еестрамъ) и всѣмъ законамъ цѣлого свѣта...

А закончене прошень есть слѣдующе:

1... правдивого духа вѣры.

2... правдивого духа жертвованя ся.

3... правдивого духа молитвы.

4... духа правдивой покоры.

5... духа понятливого (котрый легко всяке добро зрозумѣе и дасть ся до него навести).

6... духа любви. Дай, о Исусе, щобы любовь тая була правдиво надприродна и загальна, розумна и терпелива, дѣяльна и повна святой радости.

Вѡдпустъ 100 д. за кождый разъ.

9. Мала молитовна: *О Серце Ісусово, жерело чистоты, помилуй насъ.* 100 д.

10. Если священникъ має власть при конці проповѣдей давати народови благословене Апостольске зъ повнымъ вѣдпустомъ, то може вѣнъ тое здѣлати черезъ оденъ знакъ креста, мовячи при томъ слова: *Благословене Бога всемогущаго, Отца и Сына и Святаго Духа, да снидетъ на васъ и пребудетъ всегда. Аминь.*

11. Повный вѣдпустъ першої суботы кождого мѣсяця, у насъ пѣсля нашего церковного календаря, наданый для вынадгородженя зневагъ безбожныхъ людей проти непорочнои Матери Божои Маріи: при (условію) сповѣди, причастію, помолению ся пѣсля интенціи св. Отця, и вѣдправленю въ духу вынадгородженя особныхъ (но не означеныхъ) вправъ набожныхъ въ честь непорочнои Дѣвы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 8. цвѣтня 1913.

Ч. 32.

Ч. 2564. Всѣмъ вѣрнымъ котрого небудь обряда вѣльно зъ побожности причащати ся въ якомнебудь обрядѣ, безъ змѣны своего обряда.

Взглядомъ св. Причастія було доси, що до различныхъ обрядѣвъ, тое головне правило, що кождый має ся причащати въ своѣмъ обрядѣ, а въ иншѣмъ обрядѣ лише въ вынятковыхъ случаяхъ, передовсѣмъ въ небезпечной хоробѣ, если нема священника своего обряда. Були окрѣмъ того и деякіи иншіи спеціалніи даніи дозволеня; але найважнѣйше доси було загальне рѣшене св. Конгрегациі Пропаганды для справъ обрядѣвъ восточныхъ зъ 18. серпня 1893, котрымъ дозволено всѣмъ вѣрнымъ, такъ латиньского якъ и восточного обряда, если въ тойже мѣсцевости церкви або священника своего обряда нема, причащати ся въ другѣмъ обрядѣ, не лишь въ небезпеченствѣ смерти и въ наказаный часъ пасхальный, але и кождого часу, коли зъ побожности схотять причащати ся. Но и при томъ найзагальнѣйшѣмъ доси позволеню видимо, що все ще стоить головне правило, що кождый має причащати ся въ своѣмъ обрядѣ, и причастіе въ другѣмъ обрядѣ дозволяє ся лишь яко вынятокъ про бракъ церкви або священника своего обряда въ тойже мѣсцевости.

Теперь же св. Отець нашъ Пій Папа X Конституціею Апостольскою *Tradita ab antiquis* о приіманю найсв. Евхаристіи въ якомнебудь обрядѣ, зъ 14. вересня 1912 (*Acta Apostolicae Sedis* 1912 ст. 609—617) — зъ повноты власти своеи Апостольской зносить всякіи, які небудь до теперь були, законніи або звычайніи приписы що до св. Причастія въ своѣмъ обрядѣ, и позволяе всѣмъ вѣрнымъ, котрогобудь обряда, зъ побожности причащати ся въ якомнебудь обрядѣ, безъ змѣны своего обряда. И вправдѣ що до Причастія зъ побожности, дае ся цѣлковита вѣльнѣсть, причащати ся въ якомнебудь обрядѣ, зовсѣмъ безъ ніякого застереженя (тожь и тогда навѣтъ, коли есть церковь и священникъ своего обряда въ тойже мѣсцевости); а полишають ся лишь деякіи ограниченя взглядомъ приказаного Причастія великодного, и въ небезпечной хоробѣ, и то пѣсля слѣдующихъ постановъ тойже Апостольской Конституціи:

I. Священникамъ не вѣльно якимнебудь обрядомъ совершати святая: протоме кождый обрядомъ своеи Церкви Тайну найсв. Евхаристіи освящати и преподавати.

II. Въ разѣ наглядной конечности, если небулобы священника другого обряда, вольно буде священнику востодному, употребляющому хлѣбъ квасный, преподавати Евхаристию освящену на прѣсно́мъ хлѣбѣ, и на вѣдворотъ священнику латиньскому або востодному, употребляющому хлѣба прѣсного, вольно преподавати на квашенѣмъ; но каждый мае заховувати своѣй обрядъ преподаваня.

III. Всѣмъ вѣрнымъ котрогонебудь обряда позволяе ся, зъ причины побожности, приимати Тайну Евхаристіи въ якомнебудь обрядѣ (отже такъ въ хлѣбѣ квасно́мъ якъ и прѣсно́мъ) освящену.

IV. Каждый вѣрный выповнить приказъ великодного Причастія такъ, що прииме тоежь въ своѣмъ обрядѣ и то вѣдъ своего пароха, вѣдъ котрого, разумѣе ся, и въ всѣхъ прочихъ религійныхъ дѣлахъ зависимымъ позѣстане.

V. Приказане Причастіе въ небезпечно́й хоробѣ мае ся приимати въ своѣмъ обрядѣ и зъ рукъ своего пароха: але въ наглядной потребѣ вольно тоежь вѣдъ якогонебудь священника прияти; но тойже мае его своимъ обрядомъ преподавати.

VI. Каждый позѣстане въ своѣмъ родно́мъ обрядѣ, хотьбы и якъ довго державъ ся звычайю, причащати ся въ чужѣмъ обрядѣ; и нѣкому не мае ся дозволити змѣны обряда, хиба за тымъ промавляти будутъ справедливи и законни причины, о котрыхъ мае судити святе Зѣбрание къ розширеню вѣры для справъ Востодныхъ. Но до тыхъ причинъ не мае ся причисляти звычай хотъ якъ довго треваючий причащаня ся въ чужѣмъ обрядѣ.

Изъ сей Конституціи Апостольской св. Отца слѣдуютъ для вѣрныхъ всѣхъ обрядѣвъ въ единой Церквѣ Христовой Католицкой два дуже велики и важни добра:

Перше дуже велике и важне добро есть, що черезъ тое улешуе ся чаще або и щоденне св. Причастіе. Бо очевидно може бути неразъ такъ, що хто хоче часто або и щоденно причащати ся а не може того легко здѣлати въ своѣмъ обрядѣ може тое здѣлати въ иншѣмъ обрядѣ.

А друге дуже велике и важне добро есть, що доперва черезъ се позволене причащаня ся въ якомнебудь обрядѣ, якъ наибѣльше оказуе ся и стверждае ся единство Церкви Христовой Католицкой помимо розличныхъ обрядѣвъ, де при одной гостинѣ найсв. Тѣла и Крови Христовой, въ якомнебудь обрядѣ, могутъ и всѣ вѣрны иншихъ обрядѣвъ участвовати; послѣ словъ св. Апостола (1. Кор. 10, 17): *яко единъ хлѣбъ, едино тѣло есмы мнози: вси бо отъ одинаго хлѣба причащаемся.*

Мають отже Всч. Душпастирѣ вѣрнымъ оголосити сей великий привилей, повнотокъ власти Апостольской вѣдъ св. Отца имъ наданный, такъ щобы они рѣчь тую добре порозумѣли.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 8. цвѣтня 1913.

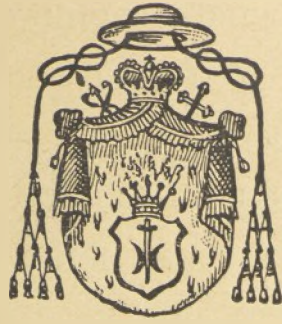
Дл. Зубрицкій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳнь 1913.

Выдано 22. мая

Ч. V.

Ч. 33.

Ч. 3842. Приписы для испытѳвъ квалификаційныхъ на катихитѳвъ школъ среднихъ.

Епископскій Ординаріятъ оголошуе симъ слѣдующій приписы для испытѳвъ квалификаційныхъ на катихитѳвъ школъ среднихъ :

1. Прошене о припущене до испытѳу квалификаційного на катихита школъ среднихъ можна вносити по трилѣтнѳй службѣ въ душпастырствѣ а зглядно въ школѣ. Таке прошене вноситъ ся правильно зъ початкомъ школьного року до Епископского Ординаріату при залученю школьныхъ свѣдоцтвъ зъ высшой гімназіи, свѣдоцтва зрѣлости и свѣдоцтвъ зъ наукъ богословскихъ. Въ случаю менше вѳдповѣдной квалификаціи може Еписк. Ординаріятъ такого прошеня не узгляднити.

2. Въ прошеню о припущене до испытѳу має кандидатъ подати богословскій предметъ (основна и частна догматика, етика и исторія церковна), зъ котрого намѣряе предложити домову працю. Тематъ до той працѣ, означеный черезъ дотычного испытѳвателя, подае ся до вѣдомости кандидатови разомъ зъ позволенемъ приступленя до испытѳу.

3. На данный тематъ має кандидатъ въ протягу чотирохъ мѣсяцѣвъ, котрый то речинець въ случаяхъ, заслугующихъ на узгляднене, може бути продовженный, выробити письменну працю въ обемѣ принайменше двоухъ аркушѳвъ друку, при концѳ котрой належитъ подати ужиті при томъ жерела.

Чи вмѣсто тои працѣ можнабы приняти вже оголошені друкомъ богословскій науковій працѣ кандидата, о тѣмъ рѣшає испытующа комисія.

Докторы Богословія суть свободній вѣдѣ домовои працѣ на пѣдставѣ диссертаціи, черезъ богословскій видѣль апробованои.

4. Если испытующа комисія узнає домову працю за недостаточну, то кандидат не може бѣти допущеній до дальшого испыту.

5. По апробованю домовои працѣ має кандидатъ вѣ дни, черезъ Епископ. Ординаріятъ означенѣмъ, виробити безъ помочи пѣлручникѣвъ и инныхъ средствъ клявзурову працю зъ загальнои педагогії або зъ спеціальной методики науки религії, на що дає ся ему чотиры години до роспорядимости. Слѣдуючого по тѣмъ дня має передѣ комисією, черезъ Епископ. Ординаріятъ поставленою, пѣдлати ся устному испытову, котрый обнимає основну и частну догматику, етику, исторію церковну, св. письмо и літургику вѣ рамкахъ, означеныхъ пляномъ науковымъ для шкѣлъ середныхъ.

Если домова праця кандидата есть вѣдзначаюча, то можна его освободити вѣдѣ устного испыту зъ того предмету на внесене дотычного испытователя.

Докторы Богословія мають пѣддавати ся лишъ клявзуровѣй працѣ зъ загальнои педагогії або зъ спеціальной методики.

Такса испыту выносить 80 К., для докторѣвъ Богословія 40 К.

6. По зложеню испыту одержує кандидатъ вѣдѣ Епископ. Ординаріята свѣдоцтво потверджаюче, що вѣнъ зложивъ испытъ на катихита при середныхъ школахъ пѣдѣ зглядомъ науковымъ зъ дуже добрымъ, добрымъ або достаточнымъ успѣхомъ.

7. Если кандидатови не можна при испытѣ признати науковои квалифікаціи, то на внесене испытующои комисіи можна его принустити по роцѣ до одноразового повтореня испыту.

Вѣдѣ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. мая 1913.

Ч. 34.

Ч. 3834. Конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ вѣ Мостахъ вел. и Куликовѣ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна вѣ Жовквѣ оголошує п. дн. 13 Цвѣтня 1913 Ч. 1260. конкурсъ 1) на посаду гр. к. катихита шкѣлъ народныхъ вѣ Мостахъ великихъ и 2) на посаду гр. к. катихита шкѣлъ народныхъ вѣ Куликовѣ.

О тѣмъ повѣдомляе ся Всч. Духовенство.

Вѣдѣ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 10. мая 1913.

Ч 4067. Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ ц. к. гѣмназіи въ Самборѣ.

Ц. к. Рада шкѣльна краєва оголошує п. дн. 10. Марта 1913 Ч. 7537/IV конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ ц. к. гѣмназіи (головне заведење) въ Самборѣ.

До тои посады привязанї суть поборы пѣсля §. 1. закона зъ дня 19. Вересня 1898 Дн. д. з. Н. 173. Кандидаты мають внести свой прошеня посредствомъ своеи власти до ц. к. Рады шкѣльной краєвои до дня 10. червня 1913.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 17. мая 1913.

Ч. 3000. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. сѣчня до 31. марта 1913.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. папери		Розходъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1912	95313	66	338010	—	—	—	—	—	—
2. о. Пасѣчинскій Несторъ	200	—	—	—	—	—	—	—	—
3. о. Соболевскій Михаилъ	100	—	—	—					
4. о. Иванусикъ Сімеонъ	200	—	—	—					
5. о. Константиновичъ Ерасмъ	200	—	—	—					
6. Др. Вергунъ Теодоръ	300	—	—	—					
7. о. Чернецкій Василій	200	—	—	—					
8. о. Котысъ Даніиль	200	—	—	—					
9. о. Мокрѣвскій Матвій	100	—	—	—					
10. о. Демчукъ Матвій	100	—	—	—					
всего	96913	66	338010	66					
розходъ	—	—	—	—					
остає	96913	66	—	—					

Б) Ф О Н Д Ъ Р Е З Е Р В О В Ы Й.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	14862	61	10. о. Кузьмакъ Іосифъ	21	80
2. Деканатъ Потелицкій	60	—	11. о. Горницкій Володимиръ	20	—
именно зложили по 20 К. О. О. Горницкій Евгеній, Кошель Іосифъ и Леонтовичъ Адриянь.			12. Деканатъ Высочаньскій	260	—
3. Деканатъ Дукляньскій	241	75	именно зложили по 20 к. ОО: Хтей Алексей, Гомза Еміліянь, Шихъ Ігнатій, Борковскій Яковъ, Трешневскій Михайль, Куновскій Маркиль, Гладышь Іоанъ, Габлинскій Петро, Кордасевичъ Анатолий, Вахнянинъ Еміліянь, и Петровскій Михайль а 40 Коронъ зложивъ о. Тустановичъ Орестъ.		
именно зложили по 20 К. О. О. Чеснокъ Захарія, Копыстяньскій Корнилій, Дутковскій Казиміръ, Дуркотъ Володимиръ, Дуркотъ Максиміліянь, Мышковскій Іоанъ, Каламунецкій Петро, Коциловскій Кирилъ, Пирѡгъ Даниилъ и Мышковскій Маріянь, а 21 К 60 с зложивъ о. Котысъ Еміліянь а 20 К 15 с Копыстяньскій Стефанъ.			13. о. Сенечко Іоанъ	20	—
4. Деканатъ Жукотыньскій	160	—	14. о. Трешневскій Еміліянь	20	—
именно зложили по 20 К. О. О. Присташъ Ілія, Калиничъ Максимъ, Яремкевичъ Василій, Кончило Вікторъ, Фидикъ Василій, Господаревскій Іоанъ, Поляньскій Александеръ и Левицкій Володимиръ.			15. о. Скубишь Іоанъ	21	20
5. Хилякъ Іполитъ	200	—	16. о. Чеховичъ Іосифъ	123	—
6. о. Василькевичъ Мокій	40	—	17. Деканатъ Угнѡвскій	220	—
7. За два купоны вѡдъ 4 $\frac{1}{2}$ % Листу гипотечного ц. к. упривілейованого Банку гипотечного	9	—	именно зложили по 20 к. ОО: Омеляньскій Евгеній Сиротиньскій Іоанъ, Скоморовичъ Панталеймонъ Тысовичъ Николай, Яцѡвъ Антоній, Дѣдицкій Еміліянь, Тарасовичъ Іоанъ, Гробельскій Брониславъ, Паппъ Володимиръ, Каровець Григорій и Тысъ Прокопій.		
8. о. Татомиръ Іоанъ	43	11	18. о. Стецевъ Левъ	60	—
9. о. Венгриновичъ Володимиръ, парохъ въ Биличи горѣшнѡмъ дек. Старосамборского	20	—	19. о. Романецъ Григорій	20	—
			20. о. Шумелда Іоанъ	100	—
			21. о. Демковъ Іосифъ	87	74
			22. Деканатъ Мокряньскій	85	—
			именно зложили по 20 к. ОО: Хотынецкій Константинъ, Лещишакъ Ники-		

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
форъ и Созаньскій Іоанъ, а 25 коронъ зложивъ о. Плятекъ Юліанъ.			1. Для доповненя роздѣль- ной квоты до фонду роз- порядимого	8500	—
23. о. Заяць Володимиръ .	20	—			
24. о. Хомицкій Теофіль .	20	—	всего	8500	—
25. Деканатъ Яворѡвскій .	180	—			
именно зложили по 20 к. ОО: Волосянський Іоанъ, Головка Іоанъ, Горницькій Модестъ, Крайчикъ Еми- ліанъ, Кручковскій Ми- хаиль, Ольшаньскій Ва- леріанъ, Подлускій Пе- тро, Щурко Стефанъ и Яремкевичъ Лука.					
26. о. Чернецкій Василій .	200	—			
27. о. Дорошь Стефанъ .	20	—			
28. Деканатъ Мостискій .	60	—			
именно зложили по 20 к. ОО: Глушкевичъ Теофіль, Перчиньскій Петро и Чер- люнчакевичъ Миронъ.					
всего	17193	21			
розхѡдъ	8500	—			
остає	8693	21			

В) Ф О Н Д ъ Р О З П О Р Я Д И М Ы Й.

П р и х о д ъ	Готѡвка		П р и х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ зъ р. 1912. .	22680	33	7. о. Ладыжиньскій Романъ	40	—
2. о. Мацюракъ Стефанъ .	20	—	8. о. Онишкевичъ Стефанъ	40	—
3. Ихъ Ексцеленція Прео- священный Епископъ Киръ Константинъ Чеховичъ .	200	—	9. о. Гукевичъ Володимиръ	40	—
4. о. Гмитрикъ Ілляріонъ .	20	—	10. о. Ковальскій Володимиръ	20	—
5. Пасѣчиньскій Ярославъ .	20	—	11. о. Шведзицкій Антоній .	26	—
6. о. Бѣласъ Михаилъ .	40	—	12. о. Волянський Левъ за о. Ортиньского Івана, зъ Бу- фальо въ Америцѣ .	20	—

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
13. Деканатъ Комарнянскій вѡдъ о. Царевича Герва- зія.	60	—	1. Вдовамъ и сиротамъ за рѡкъ 1912 порядочна за- помага	28758	89
14. о. Кошель Іосифъ	40	—	2. Мылостинѣ одноразові	1510	—
15. о. Тарасовичъ Іоанъ	40	—	3. Передатокъ на рѡкъ 1913	1419	—
16. о. Грушкевичъ Теодоръ	40	—	4. Комисія шконтруюча из- держки подорожи	60	—
17. Для доповненія квоты роз- дѣльной по рѣшенію Об- щого Собранія зъ 23/1 1913 перенесено зъ фон- ду розпорядимого	8500	—	5. Переплетъ Протоколу и высылка	32	20
			6. Служба консисторска	15	—
			7. Порта почтові	27	36
всего	31846	33	всего	31822	45
розходъ	31822	45			
остае	23	88			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. марта 1913 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	96.913 К. 69 с.,	цѣнній папери	338010 К — с
II. » резервовый	»	8.693 » 21 »	»	» — »
III. » розпорядимый	»	23 » 88 »	»	» — »

Всего готѡвкою 105.630 К. 75 с., паперами 338010 К — с

Вѡдповѣдно до того справозданія найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	338.010 К. — с.
II) 1. на книж. шадничихъ	»Вѣры» Ч. 1592 9851 К. 21 с.
2. » » »	» » 2466 5171 » — »
3. » » »	»Нива« » 17 6776 » 90 »
4. » » »	»Руской Шадницѣ» » 160 20859 » 21 »
5. » » »	» » » » 345 15931 » 61 »
6. » » »	» » » » 378 20859 » 21 »
7. » » »	» » » » 2287 7343 » 96 »
8. » » »	» » » » 2354 13659 » 04 »
9. » » »	» » » » 5705 1131 » 28 »
10. » » »	» » » » 6497 2932 » 54 »
11. » » »	» » » » 6681 439 » 36 »
12. » » »	»Вѣденскій Банкъ« . 156 » 27 »
13. готовыми грѡшми	. . . . . 519 » 16 »
Всего	105630 К. 75 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касіеръ.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. цвѣтня 1913.

Ч. 1776. О жертвахъ на будову памятника Маркіяна Шашкевича у Львовѣ.

Богословы львѣвского Духовного Семинара — якъ се вже Впр. ОО. вѣдомо — рѣшили здвигнути памятникъ первому подвиженикови народной галицкой самосвѣдомости, Маркіянови Шашкевичови въ городѣ семинарскѣмъ, якъ разъ середъ тыхъ мурѣвъ у якихъ впервые загомѣвъ могучій гимнъ національного вѣдродженя. Урочисте вѣдслоненє памятника назначено на Зеленій Свѣта сего року, въ 70-тї роковины смерти поэта. Поднесло ся однакъ богато голосовъ дотычно мѣсця здвигненя памятника, тому комитетъ будовы зауважавъ за вѣдповѣднѣйше умѣстити памятникъ нашего генія на публичнѣмъ мѣсци въ семинарскѣй Церкви — отворенѣй теперъ и для свѣцкихъ — подѣдно якъ се находимо по декотрыхъ вызначнѣйшихъ свѣтыняхъ. Жертвы вправдѣ плывуть — але не такъ якъ мы сего сподѣвалибы ся, а що по зробленю коштоспису заходить слушна обава — чи будемо мы въ силѣ довести дѣло до кѣнця, сповнити обѣтъ зроблений Маркіянови — тому звертаємо ся еще разъ зъ горячою просьбою до Впр. ОО. о дальшій ласкавій датки на памятникъ Шашкевича. Жертвы просимо слати попередно долучеными въ Еп. Вѣстнику чеками Доставы ч. конта 33,648. Заразомъ тымъ Впр. ОО. що вже своєю лептою причинили ся до звеличеня безсмертного Маркіянового духа — складаємо на томъ мѣсци щирю и сердечну подяку. Просимо принять тую нашу змѣну що до мѣсця памятника до вѣдомости — та ще разъ просимо конче прислати намъ бодай найменшу лепту грошеву. Выказъ жертвъ зъ той Епархіи мѣстимо въ нинѣшнѣмъ числѣ Вѣстника.

Вѣдъ Выдѣлу »Читальнѣ« укр. богословѣвъ им. М. Шашкевича у Львовѣ, Володимиръ Федусевичъ голова, Михайло Чорнета секретаръ.

На будову памятника Маркіяна Шашкевича у Львовѣ, прислали Вс. ОО. до дня 14 лютого 1913. въ коронахъ:

о. Голѣчекъ Иванъ Кальникѣвъ 1, о. Др. Людкевичъ Мих. Перемышль 5, о. Адрияновичъ Юл. Бориславъ 1, о. Мухнацкїй Яковъ Хащѣвъ 1, о. Олексинъ Василь Ляшки муров. 2, о. Дрѣ. Пинило Василь Перемышль 1, о. Тарасовичъ І. Мости вел. 1, о. Бережницкїй Алексїй Черхава 2, о. Салукъ Лука катих. Белзъ 1, о. Савицкїй Петро Грушѣвъ 1, о. Гадзевичъ Он. катих. Новый Санчъ 1, о. Чавсъ Петро Чорна к. Устр. 1, о. Менциньскїй Юрїй Угерцѣ незаб. 2, о. Черкавскїй М. Ю. Дахнѣвъ 1, о. Кмитъ Полиевктъ катих. Дрогобычъ 1, ОО. Василяне Жовква 5, о. Чабанъ Назаръ Перемышль 2, о. Гарасовскїй С. Стар. Самбѣръ 1, Куницкїй Корнель богослов. IV р. Перемышль 1, о. Погорецкїй

Емиліянъ Ярославъ 5, о. Котысь Омелянъ Воля цеклиньска 2, о. Онишкевичъ Стефанъ Хишевичи 2, о. Стояловскій Иванъ Явора 2, о. Билиньскій Емиліянъ Германовичи 4, о. Ничай Стефанъ Рава руска 2, о. Рабѣй Францъ Самбѣръ 2, о. Каминьскій Иванъ Залѣсе 2, о. Борисевичъ Андрій Дрогоѣвъ 2, о. Жарскій Мих. Цикѣвъ 5, о. Заремба Йосифъ Теплицѣ 1, о. Максимовичъ Йосифъ Лѣсковате 1, о. Ивановскій Николай Модрычъ 2, о. Чайковскій Теофилъ Самбѣръ 2, о. Калужняцкій Владиславъ Издебки 5, о. Стукачъ Павло Смѣльникъ 2, о. Татомиръ I. Черхава 4, о. Слоньскій Антоній Михалевицѣ 2, ОО. Василияне Лаврѣвъ 5, о. Сената Богданъ Яксманичѣ 1, о. Івасювка Алекс. Дубно 2, о. Савула Теодоръ Дмитровичѣ 2, о. Мисикъ Василь Ванькова 5, о. Гумецкій Юліянъ Гѣйско 2, о. Гмитрасевичъ Володимиръ Тростянець 2, о. Титаръ Иванъ Ганчова 5, о. Дороцкій Мих. Матѣева 1, о. Яцѣвъ Антонъ Махнѣвъ 2, о. Пастернакъ Иванъ Зѣболки 5, Подляшецка Анна Гладышѣвъ 1, о. Петрикъ Володимиръ Бабина 1, о. Добрянскій Альбинъ Волосянка в. 2, о. Стецишинъ Мих. Карѣвъ 1, о. Дуркотъ Мих. Болозѣвъ 4, о. Скобельскій Теоф. Горуцко 5, о. Мекелита Петро Сяночокъ 3, о. Панасевичъ Дмитро Трускавецъ 3, о. Андрейчикъ Петро Крамарѣвка 1, о. Говда Алекс. Боднарка 4, о. Федорякъ Антонъ Тѣсна 3, о. Карановичъ Йосифъ Цетуля 1.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 10. марта 1913.

Ч. 38.

Ч. 306/орд. О юбилею свободы церкви.

Зъ тымъ числомъ »Вѣстника« розсылае ся Пастырске послане гр. кат. Епископату тутешной провинціи до духовенства и вѣрныхъ своихъ епархій „О юбилею свободы церкви“.

Звертаючи увагу Всеч. клиру на пастырске послане розпоряджаемо, щобы Всч. Отцы душпастырѣ, самі точно зазнакомивши ся зъ содержанемъ посланя, заразъ въ перву недѣлю по полученю посланя на спѣванѣй св. літургій по Евангелію мѣсто проповѣди вѣдчитали се Пастырске послане поволи, голосно и въ данѣй потребѣ въ способъ зрозумѣлый пояснили вѣрнымъ значѣне и донеслѣсть юбилею свободы церкви въ загалѣ а розписаного вѣдпусту совершенного въ формѣ юбилея въ особенности, по заамвоннѣй же молитвѣ при выставленю Найсв. Дарѣвъ торжественно вѣдспѣвали супликацію и „Тебе Бога хвалимъ“ та удѣлили вѣрнымъ благословене св. тайнами.

Всеч. оо. Катихитѣвъ всѣхъ школъ въ нашѣй епархії зобовязуемо, щобы въ егзортахъ молодежѣ школьнѣй пояснили юбилей свободы церкви и зарядили въ вѣдповѣднѣмъ часѣ вѣспѣльнѣй походы и словнене приписаныхъ дѣлъ дня доступленя совершенного вѣдпусту.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 21. мая 1913

Ч. 1279. Выказъ жертвъ на церковъ въ Гавловичахъ ad Порохникъ.

На церковъ въ Гавловичахъ ad Порохникъ зволили зложити слѣдующій Вп. жертвователѣ свой лепты до дня 10. лютого 1913. р. въ коронахъ:

Ихъ Ексцеленція Преосвященный Киръ Константинъ въ часѣ кансичной визитаціи 50, Вп. Маріанъ Гродзицкій, властитель дѣбрь зъ Тыневичъ 20, Вп. Зофія Мариновска власт. дѣбрь зъ Яцковичъ 70, Вп. Михайло Щекотъ, державецъ дѣбрь зъ Яцковичъ 20, п. Констанція Бодревичъ 20, п. Лукіяновичъ, урядникъ »Карпатіи« 2, о. Іосифъ Черкавскій, Соколя 20, о. Орестъ Паппъ, Куличковъ 4, о. Левъ Паппъ, Тулиголовы 5, о. М. Шумило, Стронятынъ 5, п. Конечный Антоній зъ Америки 105, Антоній Поцѣлуйко 50, Скарупа Викторія 10, Худый Антоній 4, Грохола Юлія 20, Кухъ Антонина 3, Ванковичъ Валентій 10, Ванковичъ Игнатій 40, Ванковичъ Павло 20, Поцѣлуйко Александеръ 20, Крѣль Антоній 5, Ванковичъ Варвара 6, Северинъ Варвара 10, Шиманскій Романъ 10, Конечный Игнатій, 40, Марія Худа 20, Марія Головачъ 2, Петро Пукальскій 2, Юлія Конечна 2, всѣ зъ Гавловичъ, о. Данило Бодревичъ при каноничномъ посѣщенію парохіянъ въ р. 1912 — 105, Коллектанты въ Ярославскомъ повѣтѣ въ р. 1912 — 216'64, Худый Сімеонъ 7, Худа Марія 3, Вознякъ Анастасія 1'40, Поцѣлуйку Бронислава 20, Щепавѣкъ Михайло 8, Щепанѣкъ Антоній 4, Худый Антоній, с. Сімеона 2, Савиринъ Андрей 2, Шиманска Людвика 2, Іванъ Скарупа, складка зъ Гавловичъ 64'96, Грохола Іосифъ 10, Ковальска Варвара 20, Ванковичъ Марія ж. Павла 10, Ванковичъ Олена ж. Валентія 10, Конечна Геновефа 10, всѣ зъ Гавловичъ, о. Данило Бодревичъ дробными жертвами при каноничномъ посѣщенію парохіянъ въ р. 1913 — 115, Товариство св. Петра въ Перемышлі въ р. 1912 — 700, Лѣшка Марія 30, Добушь Іванъ 20, всѣ зъ Гавловичъ.

Складаючи щіру подяку всѣмъ Впов. жертволателямъ сѣмѣю звернути ся ще разъ зъ умильнымъ прошенемъ до Впр. Отцѣвъ о жертву на церковъ въ Гавловичахъ, бо справа нашої церкви на сихъ окраинахъ галицкои Руси дуже важна, а время люте.

Вѣдкликую ся до вѣдозвы на сю цѣль, умѣщенои въ другѣмъ числѣ »Вѣстника Епархіального« зъ р. 1912. и заявляю, що коллектантовъ не высылаю лише ласкаві жертвы прошу надсылати до гр. кат. уряду парохіального въ Порохнику п. јосо. о. ДАНИЛО БОДРЕВИЧЪ, парохъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 1. марта 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 84/орд. Впр. и Всесв. Дръ Левицкій Василій крылошанинъ капітулы им. Совѣтникомъ Суда супружого.
- Ч. 1651. Всч. о. Ясеницкій Кипріянь парохъ въ Жовтанцяхъ им. Орд. школь комисаремъ до школь середныхъ въ Жовквѣ.
- Ч. 1290. Всч. о. Полянскій Богданъ парохъ въ Яблоницѣ польскоѣ им. испытателемъ при испитахъ квалифікаційнихъ зъ кандидатами на учителѣвъ школь народныхъ и выдѣловыхъ при семінаріи учительскои въ Короснѣ, на мѣсце Всеч. о. Іоана Мудрого пароха въ Бонарѡвцѣ увольненого на власне прошене вѡдъ той довжности.
- Ч. 1599. Всеч. о. Гоцкій Брониславъ парохъ въ Островѣ, им. орд. шк. комисаремъ.
- Ч. 1652. Всч. о. Утриско Володимиръ деканъ Жовкѡвскій, им. орд. школьнымъ комисаремъ.
- Ч. 1600. Всеч. о. Прокопъ Іоанъ парохъ въ Добрѡй, им. М. деканомъ Ярославскимъ.
- Ч. 1868. Всеч. о. Карпевичъ Іоанъ парохъ въ Лежайску им. катихитомъ при прив. гімназіи въ Лежайску.
- Ч. 2348. Всч. о. Дуркотъ Володимиръ парохъ въ Мысцовой им. м. деканомъ Дуклянскимъ.
- Ч. 2485. Всеч. о. Фаргухъ Василій — дѣйстнымъ деканомъ Варяжскимъ.
- Ч. 2761. Всч. о. Чайковскій Володимиръ — дѣйстнымъ деканомъ Балигородскимъ.
- Ч. 2486. Всч. о. Фаргухъ Василій деканъ Варяжскій, орд. сервитутовымъ Комисаремъ.
- Ч. 2543. Всч. о. Федоровичъ Кароль деканъ Дрогобыцкій — орд. вѡдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окруж. въ Дрогобычи на мѣсце увольненого на власне прошене вѡдъ той довжности Всч. о. Николая Ивановского.
- Ч. 2840. Всч. о. Петикъ Іоанъ — капелянь домовый Ихъ Ексцеленціи Епископа пров. катихитомъ при выдѣловѡй школѣ им. Ст. Костки въ Перемышли.
- Ч. 3014. Всч. о. Калужняцкій Владыславъ парохъ въ Павлокомѣ им. т. Совѣтникомъ Еп. Консистеріи.
- Ч. 2844. Всеч. о. Шихъ Игнатій парохъ въ Бѡтли, — орд. шк. Комисаремъ на деканатъ Высочавскій, на мѣсце увольненого на власне прошене вѡдъ той довжности Всч. о. Григорія Мороза пароха въ Борынѣ.
- Ч. 2715. Всч. о. Борисевичъ Андрей парохъ въ Дрогоевѣ им. орд. школь. Комисаремъ на деканатъ Перемышско-Загородскій.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 998. Всч. о. Набакъ Левъ парохъ въ Нагорцяхъ.
Ч. 3332. Всч. о. Русинякъ Іоанъ парохъ въ Королевѣ руской и Всч. о. Дороцкій
Михаилъ парохъ въ Матѣевой.
Ч. 3331. Всч. о. Мусѣй Теофиль парохъ въ Кукизовѣ.
Ч. 3271. Всч. Мацюракъ Стефанъ сповѣдникъ катедральный.
Ч. 3272. Всч. о. Мартиновичъ Емилъ катехитъ ц. к. гимназіи зъ рускимъ
языкомъ выкладовымъ въ Перемышли
Ч. 3273. Всч. о. Комарницкій Михаилъ катехитъ при школахъ выдѣловыхъ
въ Перемышли.
-

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили:

- Ч. 2206. Всч. о. Гукевичъ Володимиръ парохъ въ Полянчику.
Ч. 2296. Всч. о. Милянчъ Николай парохъ въ Яловѣмъ.
Ч. 2387. Всч. о. Костекъ Іоанъ парохъ въ Новѣмъ селѣ.
Ч. 2416. Всч. о. Копыстянскій Романъ парохъ въ Барычи.
Ч. 2890. Всч. о. Калужняцкій Володимиръ парохъ въ Бортономъ.
-

Каноничну институцію получили:

- Ч. 2571. о. Тарасовичъ Іоанъ на парохію Тегловъ.
Ч. 2572. о. Грушкевичъ Теодоръ на парохію Порѣче грунтъ.
Ч. 2548. о. Кошель Іосифъ на парохію Бѣла.
Ч. 4100. о. Бенцѣнъ Андрей на парохію Старый Самбѣръ.
-

Завѣдательства получили:

- Ч. 2598. о. Пизюръ Андрей парохіи Белзецъ.
Ч. 2779. о. Гошко Іосифъ парохіи Ялинъ.
Ч. 4100. о. Гарасовскій Станиславъ парохіи Баличи.
-

Сотрудництва получили:

- Ч. 2461. о. Демчукъ Матвій въ Креховѣ.
Ч. 2683. о. Соболевскій Михаилъ въ Новѣй веси.
Ч. 1946. о. Пляцко Іоанъ въ Бильчи.
Ч. 492. о. Антоновъ Андрей въ Дубнѣ.
Ч. 2336. о. Медыцкій Клима въ Тартаковѣ.
-

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующій посады.

- Ч. 2607. о. Рѣпецкій Мирославъ сотруд. въ Мостахъ великихъ.
Ч. 2606. о. Сендзѣкъ Іоанъ сопом. въ Модрычи.
Ч. 2832. о. Вознякъ Евгений сотруд. въ Курьловѣцѣ.

- Ч. 2836. о. Кречковскій Володимиръ сопом. въ Гольчи.
Ч. 2834. о. Мокрѳвскій Матвѳй сопом. въ Краковци и дождж. сопом. въ Гнойницяхъ.
Ч. 2835. о. Кушликъ Евгений сопом. въ Медыничахъ.
Ч. 2833. о. Стецишинъ Кипріянь сопом. въ Желдци.
Ч. 2881. о. Накловичъ Левъ сопомоч. въ Грушатычахъ.
Ч. 2843. о. Гумовскій Николай сопом. въ Бутынахъ.
Ч. 2839. о. Дръ Вергунъ Теодоръ сопом. въ Снѳтницѳ.
Ч. 2837. о. Подляшецкій Константинъ сопом. въ Лабовѳй.
Ч. 2838. о. Котысъ Данииль сотруд. въ Диковѳ.

Ч. 109/орд. Петыкъ Іоанъ им. домовымъ капеляномъ Ихъ Ексцеленціи Епископа.

Ч. 2841. о. Крупа Романъ получилъ 3-лѳтну вѳдпустку зъ Епархіи до миссіиной
црацѳ въ Канадѳ.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3771. На парохію Подемщина 1. Кочиркевичъ Андрій, 2. Сиротинскій Орестъ,
3. Гукевичъ Володимиръ, 4. Гоцкій Алексей, 5. Горницкій Модестъ,
6. Ничай Стефанъ, 7. Олексинъ Василій, 8. Козенка Ал. 9. Федевичъ
Іоанъ, 10. Гучко Василій.
- Ч. 3772. На парохію Лазы. 1. Хтей Алексей, 2. Хоминскій Евгений, 3. Гоцкій
Брониславъ, 4. Полянскій Василій 5. Кочиркевичъ Андрей, 6. Гоцкій
Алексей, Накловичъ Мих. 8. Левицкій Ілія, 9. Полянскій Богданъ, 10.
Юрчакъ Петро, 11. Ничай Стефанъ, 12. Лѳцинскій Іосифъ, 13. Котысъ
Емилъ 14. Фуглевичъ Михаилъ.
- Ч. 3770. На парохію Яксманичи. 1. Жарскій Михаилъ, 2. Мельникъ Іоанъ, 3.
Коленьскій Волод. 4. Костекъ Іоанъ, 5. Гукевичъ Волод. 6. Трешневскій
Мих. 7. Попель Волод. 8. Виковичъ Алексей, 9. Лучечко Петро, 10.
Кочиркевичъ Андрей, 11. Карановичъ Іосифъ, 12. Гоцкій Алексей 13.
Адріановичъ Леонтій, 14. Пшенюрскій Андрей, 15. Вербенець Волод.
16. Мышковскій Маріанъ, 17. Ничай Стефанъ, 18. Олексинъ Василій,
19. Твердохлѳбъ Антоній.

Некрологія.

о. Фенякъ Михаилъ парохъ въ Ялинѳ уп. 3. цвѳтня 1913.

Душа его поручаеся молитвамъ Всеч. Клира.

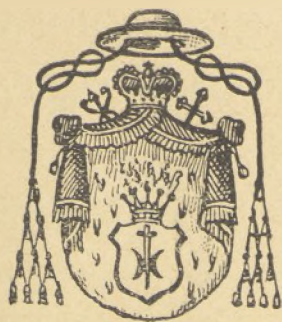
Вѳдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 21. мая 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 28. червня

Ч. VI.

Ч. 40.

Ч. 3384. О еміграціи селянъ.

Выдѣль тов. св. Рафаїла для рускихъ емігрантовъ у Львовѣ надѣславъ ту слѣдуючу вѣдзвѣ:

»Милосердную о народѣ семъ... яко не имуть чегоясти; и отпустити ихъ не ядшихъ не хощу, да не како ослабють на пути.« — (Мат. 15. 32.)

Дорогі нам слова Господа нашего Ісуса Христа і тому то шукаємо в них мотивів до нашого діланя в усіхъ важнійшихъ справахъ.

Протягом своєї трилітньої діяльности учительської працював Христос над усовершенемъ душъ народу, однакъ притім не забув Христос і о тїм, що то були смертельні люди, які потребували такожъ поживи материяльної. ». . . . Не ядшихъ не хощу отпустити ихъ« . . . се бувъ прїнципъ, якимъ Христосъ руководивъ ся в многихъ случаяхъ — передовсїмъ одного разу над озеромъ генезаретськимъ, коли то нарідъ вигревавъ коло Него цїлихъ 3 дні.

Коли теперъ порівнаємо ті зголоднілі товпи коло Христа з нинїшнимъ народомъ, який з голоду вибирає ся в далеку подорожъ — в далекі сторони: до Прусъ, за море то мимохїть шукають наші очи Христа — Ёго слугъ, якіби ішли в слїдъ за своїмъ Архипастиремъ, якібъ вразъ з Нимъ хотїли сказати: »не хочемо пустити їхъ голоднихъ в дорогу«, якіби схотїли тимъ бїдакамъ принести успішну помїчъ. —

»Якоже посла мя Отець и азъ посылаю вы« (Іоанъ 20. 21.) сказавъ Христосъ до своїхъ учениківъ, апостолівъ а тимъ самимъ до всїхъ їхъ наслїдниківъ, до всего клиру»

Христос дав апостолам і їх наслідникам владу, але вложив і обов'язок дбати о добро повірених душ вічне і дочасне. Христос у всім нашим приміром, у всім нашим ідеалом — ідеалом мусить бути також в опіці над народом, який біди персселює ся в далекі краї, який з біди опускає рідні сторони, удаєсь в далеку, небезпечну дорогу.

Найвищий зверхник нашої Церкви Намісник Христовий Папа Римський продовжує дальше гідно успішну працю Христа над народом. Дня 15. серпня 1912. р. видав Він декрет о еміграції католиків в чужі краї, яким нормує опіку над нею, в яким загірає клир до приложеня руки до сеї справи.

Голос Христа, голос Церкви сьвятої — єї зверхника не сьміє лишитись без відгомону в кругах Всч. Духовенства в душах слуг сьв. Церкви. Таж ту ходить не о що инше, а о душі вірних, о душі окуплені Найсьвятійшою Кровию Божественного Спасителя. — Бо треба знати, що рік—річно коло 200.000 Русинів греко католиків з Галични вибирає ся в далекі сторони, щоби опісля в великій скількості вернути, але вже або цілковито зіпсутими або принайменше зараженими фалшивими кличами невіри, що дуже зле відбиваєсь на моральні уровени тих громад, з яких походять ті переселенці.

Усунуте се — се безперечно належить до душпастирів. Бо чиім обов'язком як не сьвященника є всіми силами старатись о те, щоби емігрантам подати поживу живота, якаби охоронила їх на чужині від власного упадку і руїни.? — Чиім як не душпастиря обов'язком подбати о то, щоби ті емігранти їхали зарабляти, а не гинути марно — часом навіть і на віки?

Для того на першім місці душпастир мусить заняти ся емігруючим народом вже від самого початку, вже від хвилі рішення ся даної одиниці на опущене рідних сторін. —

В часі сезону мусить отже душпастир передовсім гнати всяких несовісних агентів з села, мусить научити людий купувати корабельні карти в концесіонованих ц. к. правительством бюрох у Львові, з котрими стоїть в звязи товариство сьв. Рафаїла у Львові. Сьвященик мусить кождому переселенцеві дати в руки брошуру Товариства сьв. Рафаїла: »Дороговказ для переселенців« і карту поручаючу і поучити переселенців, як мають користати з карт поручаючих і з мужів довіря тов. сьв. Рафаїла. —

Перед виїздом повинен сьвященик погодити переселенців з Богом, відцарувати на їх намірене Богослуженє, вказати в проповіді на небезпеки, які грозять їх сьв. Вірі на чужині, — а по сьвятій Сповіді і сьв. Причастію відобрати від кождого приреченє, що не покине своєї батьківскої католицької Віри.

По від'їзді переселенця повинен сьвященик удержувати живу кореспонденцію з своїм давним вірним а через те утримувати і звязь его з рідним краєм.

В той спосіб може св'ященик принайменше в частині зарадити лиху, яке наносить струя еміграції нашому народови. По повороті сезонних робітників з Прус між Різдвом а Великим Постом, повинен душпастир відправити Молебень або Акафість на інтенцію повернувших а при тій спосібности зарядити колекту на цілі місійні (робітники вертають звичайно з грошем).

Через таку працю набуває кожний душпастир широкого досв'їду. Щоби сей досв'їд став добром загальним, повинні св'ященики (по одержаню дотичного позволення від Всесв'їтлїйшого Преосв'ященного Епископського Ординаріату,) обговорювати справи еміграції на соборчиках, про опіку над нею, про зарадчі средства і т. д. Про вислїди сих розговорів повинні Всч. Отці доносити через деканального референта Всесв'їтлїйшому, Преосв'ященному Ординаріатови. По скінченім сезони повинен душпастир зладити для Всесв'їтлїйшого Епископського Ординаріату виказ руху еміграційного — переслати его референтови соборниковому — а сей переславби їх Всесв'їтлїйшому Епископському Ординаріатови. Рівночасно долученоби евентуально листи переселенців, відчити, реферати до студий над еміграцією до диспозиції для часописи: »Емігрант«. Дуже важною річею буде, щоби душпастир звертав увагу переселенців на товариство св. Рафаїла у Львові, щоби поручив орган его: »Емігрант« а передовсім карти поручаючі і брошуру: »Дороговказ для переселенців«.

В той спосіб зможуть св'ященики спільними силами усунути кривджене наших емігрантів через ошуканьства зі сторони агентів.

Для всіх емігруючих повинні св'ященики видавати безплатно метрики і витяги метрикальні; в той спосіб зробить ся тим бідакам добродїйство, за яке будуть вдячні дуже довго. —

Се суть менше більше рами в яких має обертати ся праця над емігрантами, щоби принесла успіх, яких очікує Христос, яких очікує Церков св'ята, яких очікує наш народ.« —

Въ слїдъ за тою вѣдозвою припоручаемо Всч. ОО. Душпастирямъ нашої Епархїи, щоби на найближшѣмъ соборчику деканальнѣмъ, вибрали зъ помѣжъ себе для кожного деканату по двохъ мужѣвъ довѣря, яко сталихъ референтѣвъ справъ емиграційныхъ на кождѣмъ соборчику.

Обовязкомъ тыхъ ОО. Референтѣвъ емиграційныхъ буде а) побирати вѣдъ Выдѣлу тов. св. Рафаїли въ Львовѣ, ул. Коперника ч. 36. карты поручаючі сего товариства въ цѣли роздаваня ихъ помежи переселенцѣвъ емигруючихъ зъ сѣль кондеканальныхъ, б) друки и формуляри въ цѣли розцаваня ихъ поодинокимъ ОО. душпастирямъ для поставленя на нихъ выказѣвъ переселенцѣвъ поодиноко зъ кождой громады политичной, в) споводовувати своихъ ОО. Собратей до шильного позѣставаня зъ своими емигровавшими парохїянами въ неустаннѣмъ контактѣ, черезъ переписовуваня ся зъ ними, поучуванє ихъ своими письмами

та хоронене тымъ способомъ вѣдъ небезпеченьствъ на якій они въ справахъ вѣры и совѣсти на чужинѣ суть нараженіи, г) збирати хосенній уваги и интересній листы емигрантовъ, котрїи бы мали значѣне для исторїи емиграціи нашего народу и т. д.) тїи вѣдомости разомъ зъ выказами емиграційными зъ поодинокихъ парохій, на пѣдставѣ котрыхъ ОО. Референты мають выготовити сумаричный оглядъ емиграцій зъ всѣхъ громадъ политичныхъ своего деканату, подавати на кождѣмъ соборчику деканальномъ до загальнои вѣдомости всѣхъ ОО. Собратель а выказы самїи разомъ зъ актами соборчику деканального предкладати Еписк. Ординаріятову посредствомъ своего уряду деканального. Поручае ся поновно Всч. Духовенству пренумерату газетки «Емигрантъ» котра выносить рѣчно 1 К. 20 сот. и прочїи дуже цѣнній друки и поученя тогожъ издавництва особливо брошурку «Дороговсказъ для переселенцевъ» въ цѣнѣ 40 с. за оденъ примѣрникъ. А щобы якъ слѣдъ поперти дѣяльність сего вже много заслуженого товариства для нашихъ переселенцевъ, именно на закладане вандрѣвныхъ библиотекъ рускихъ по двѣрцяхъ, та рѣжній друки и брошури поучающїи, позволяе ся Всч. ОО. Душпастирямъ разъ въ рѣкъ межи праздникомъ Рождества Христового и вел. Постомъ зарядити публичну складку въ парохїи на ту цѣль а узбираний жертвы посредствомъ Вп. Уряду деканального ту надсылати.

Всч. ОО. Настоятелямъ деканатовъ поручаемо справу тую на найближшѣмъ соборчику основно обговорити и нинѣшній зарядженя выконати та особнымъ справозданемъ о здѣланомъ ту донести.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышль, дня 4. червня 1913.

Ч. 41.

Ч. 4861. Розсылка Пастырского листу гр. к. Епископату въ справѣ реформы выборчои до Сойму Краевого.

Пѣдъ окремыми адресами розсылае ся Пастырскїи листъ гр. к. Епископату тутешной провинціи зъ 29. мая 1913. въ справѣ реформы выборчои до Сойму Краевого и предстоячихъ новыхъ выборовъ — до кождого Уряду парохїяльного.

Поручаемо Всч. духовенству душпастырскому той пастырскїи листъ въ ближайшу недѣлю по его получению въ кождѣй церквѣ выразно и дословно прочитати вѣрнымъ, по можности таковой ширити межи правыборцами и выборцами кождой руской громады а послѣ зложити межи важнѣйшими актами парохїяльными для евентуальной директивы клиру на будучность.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 9. червня 1913

Ч. 5150. Въ справѣ датъ до епарх. шематизму на р. 1914.

Пѳдносятся жалѣ на численнѣ блуды и недостатки въ выдаваныхъ Еписк. Консистеріею шематизмахъ епархіяльныхъ. — Еписк. Консистерія рада була тѣ недостатки усувати. Вѳдъ многихъ вже лѣтъ рѳкъ рѳчно окремыми вѳдозвами взывала Всеч. Клирѣ епархіяльный до справляня похибокѣ и подаваня точныхъ датъ пѳсля удѣляныхъ всказѳвокѣ, щѳбы однообразнѳсть була захована при кождѳмѣ деканатѣ а самѣ шематизмѣ бувѣ дѣйстно вѣрнымѣ информацийнымѣ пѳдручникомѣ въ дѣлахѣ церковно-просвѣтно-економичныхъ тутешной Епархіи. Въ тѳй цѣли до кождого Уряду деканального въ епархіи щѳ року були розсыланѣ вытинки зѣ шематизму зѣ вставлеными чистыми картками для вписаня евенуальныхъ змѣнѣ чи то поправокѣ чито бракующихъ датъ.

Тѣ вытинки були Всеч. оо. деканамѣ посредствомѣ обѣжниковѣ розсыланѣ до парохіи для власноручного черезъ самостѳйныхъ Всеч. оо. душпастирѳвѣ вписаня зайшовшихъ змѣнѣ або недостающихъ датъ. Понеже дотычний обѣжникѣ мусѣвъ бути пересыланый вѳдъ парохіи до парохіи, неодному о. душпастыреви могла случити ся перешкода въ скорѳмѣ а точнѳмѣ полагодженю сего дѣла, самѣ зновѣ обѣжникѣ не мѳгѣ на часѣ повернути до Уряду деканального, тѳй але не мѳгѣ справдити вѣрнѳсть поданыхъ датъ, не мавѣ вже часу завертати вытинокѣ назадѣ до священникѳвѣ та зѣ похибками полученый вытинокѣ зѣ шематизму, дотычачѣй своего деканату, предкладавѣ Еписк. Консистеріи, щѳбы печатане шематизму на слѣдующѣй рѳкъ не протягало ся. Неразѣ треба було ажѣ урговати о зворотѣ вытинка, бо розпочате печатане мусѣло станути черезъ не предложене справленого вытинка. Ся практика якѣ зѣ одной стороны може була для Всч. Клиру недогѳдною, такѣ зѣ другой стороны при редагованю шематизму спричиняла похибки и недостатки, повтарающѣ ся зѣ року на рѳкъ, яки ублизали чести нашего клиру.

Щѳбы кождому самостѳйному о. душпастыреви удѣлити часѣ и можнѳсть до провѣреня датъ въ находячѳмѣ ся въ его рукахѣ шематизмѣ дотычно его парохіи, вчасного зѳбраня новыхъ датъ, обнятыхъ теперѣшнымѣ розпорядженемѣ, и предложеня таковыхъ въ приписанѳмѣ речиньци до уряду деканального — а дальше щѳбы Всеч. оо. деканы мали часѣ и можнѳсть провѣрити, чи предложити Всч. оо. Собратями даты суть правдивѣй и повнѣй и евенуально зажадати вѳдповѣдного доповнення такѣ, щѳбы Еписк. Консистерія дѣйсно получила въ своимѣ часѣ всѣ даты до шематизму, въ тѳй мѣрѣ Еписк. Консистерія розпоряджае слѣдующе:

I. Кождого самостѳйного Всч. о. Душпастыря зѳобязуе ся, щѳбы письмомѣ четкимѣ точно и совѣстно выповнивѣ на долученѳмѣ $\frac{1}{2}$. печатанѳмѣ

блянкетѣ „выказъ дать до епарх. шематизму“ и таковой найдальше до кѣнця лѣтня сего року предложивъ до своего Уряду деканального.

Выказъ тувѣдносячихъся дать мае обнимати слѣдующіи рубрики:

1. Назва парохіи (самоств. экспозитурѣ). 2. Село, мѣстчко, мѣсто.
3. Церковь матерна: а) Храмъ и чи надѣлена вѣдпустомъ Ап. Престола? б) деревяна чи мурована? в) коли збудована, освящена, благословена? г) чи мае престолъ упривилейованный? д) коли послѣдній разъ канонично визитована? е) чи и где асекурована? ж) чи есть членомъ Тов. св. Ап. Петра? з) чи есть богослужебна каплица? 4. Брацтво церковне: а) Назва канонно еригованого брацтва, чи суть статута? б) Число членѣвъ.
5. Брацтво тверезости канон. ериговане: а) Назва. б) Число членѣвъ.
6. Дѣмъ парохіальный: а) Деревянный чи мурованный? б) коли збудованный? в) въ якѣмъ станѣ? 7. Патронъ: а) Имя и назвиско. б) Стале замешкане.
8. Парохъ (Завѣдатель мѣстц. або ехсигендо, экспозитѣ): а) Имя и назвиско; б) точно: рѣкъ родженя, рукополаганя и каноничной институціи; в) якій занимае урядъ въ деканатѣ? г) отличія крил., тит. совѣтникъ конс. и пр.? д) членъ Рады гром., повѣт., предсѣдатель рады шкѣльной мѣстц., членъ Р. шкѣль. окруж., предсѣдатель комитету парох. и т. п., е) женатый, вдовецъ, безженный?
9. Сотрудникъ (систем., прив., ехсигендо): а) Имя и назвиско; б) рѣкъ родженя, рукоположеня, и пр. (я. в. пѣдъ 8). в) чи есть окреме помешкане для сотрудника, чи вынаймаеся? 10. Число гр. кат. душъ въ матерной. (Подати вѣрне число и точно пѣсля „status animarum“ — станъ зъ 31/12 1912).
11. Назва прилученой(-ыхъ): а) Чи есть церковь дочерна? б) якого храма — вѣдпустъ Ап. Престола? в) деревяна чи мурована? г) коли збудована, освящена, благословена? д) чи мае престолъ упривилейованный? е) коли посл. разъ канон. визитована? ж) брацтво церк. и тверезости (я. в. п. 4 и 5); з) чи и где асекурована? и) кѣлько километрѣвъ вѣддалена вѣдъ матерной? і) чи есть членомъ Тов-а св. Ап. Петра? к) чи есть богослужебна каплица? 12. Число гр. кат. душъ въ прилученой(-ыхъ): я. в. пѣдъ 10.
13. Латинникѣвъ: а) Число душъ; (подати жерело, зъ которого число взяте); б) чи есть костель, каплица, священникъ? (изъ каждой мѣстцевости окремо).
14. Число жидѣвъ, протестантѣвъ и другихъ исповѣд.
15. Книги метрикальнѣи вѣдъ которого року? 16. Школы: (зъ каждой мѣстцевости окремо) а) категорія (народнѣи, выдѣловѣи, гимназїи, учительскѣи семинарїи); б) при народ. и выдѣл. школахъ подати число класъ, вѣддѣловѣвъ и степенѣвъ, — и силъ учительскихъ (якого вѣроисповѣданья); в) языкъ выкладовый? г) число (вѣрне!) дѣтей гр. кат., лат., жидѣвъ и др.; 17. Якїи суть въ парохїи товариства: а) Бурсы (число питомцѣвъ); б) товариства: читальнѣи, пожарнѣи, гимнастичнѣи, сокѣльскѣи, господарскѣи, гуманитарнѣи, пожичковѣи, торговельнѣи и др., — ихъ назва и число членѣвъ.
18. Дякъ: Имя и назвиско; б) испытанный чи нѣ; в) его дотація; чи есть при каждой церквѣ? 19. Дотація пароха: а) в грунтахъ (огородъ, орне поле,

сѣножать, лѣсъ, пасовиско); подати вѣрне число морговъ и сяжней, якій дохѳдъ почисленый въ фасіи конгруальной? б) опаль (кѳлько сяжней, взглядно якій и якъ великій еквивалентъ за опаль, и якій дохѳдъ почисленый въ фасіи?); в) додатокъ конгруальный (подати квоту, яку побирае рѳчно изъ фонда религійного безъ 5 лѣтн. додаткѳвъ); г) якій платитъ податокъ грунтовый? д) инші доходы (кромѣ *jura st. lae*) прим. % вѳдъ фондаций богослуж., цѣнныхъ ефектѳвъ парох., вѳльне мливо и т. п. 20. Староство, Судъ повѣтовый и окружный, Урядъ податковый, Стація желѣзнодорожна (вѳддалене вѳдъ церкви матерной), Стація телеграфична, Почта (вѳддалене вѳдъ церкви матерной), Почтова складниця чи єсть въ мѣстци).

II. Що до поданыхъ рубрикъ примѣчае ся:

а) *ad 3 и 9*. Рѳкъ будовы церкви, наколибы не бувъ точно звѣстный, належить подати въ приближеню.

б) *ad 4 и 5*. Належить выразати выключно лише брацтва маючі грамоты ерекційной евентуально и свои статуты. Брацтва такъ звані «Свѣчкові» або и брацтва маючі уложені статуты но неодобрені Еписк. Ординаріятѳмъ, а надто непосѣдаючі грамоты ерекційной зъ стороны власти церковной, не заслугують на назву церк. брацтвъ, такими не суть, выказувати проте ихъ не належить. Рѳвножь особы спорадично складаючі чито приречене на заховане тверезости чи фформальный обѣтъ воздержности на ограниченный або неограниченный часъ, но не звязані въ канонично ериговане брацтво тверезости чи воздержности т. є. маюче грамоту ерекційну, не становять нѣякого брацтва. ;

в) *ad 9*. Звертае ся особлившу увагу, щѳбы всѣ дочерні церкви и богослужебні капицѣ гр. к. обр. були безъ выимку выказані для точной ихъ евиденціи. Случайно бо Еписк. Консисторія неразъ довѣдуе ся, що якась дочер. церковь або богосл. капиця не єсть въ шематизмѣ выказаною. Нехайже въ тѳмъ зглядѣ устануть недостатки.

г) *ad 10 и 12*. Щѳдо числа душъ гр. к. обряду поручае ся такове обчислити на пѳдставѣ книги, званои „*status animarum*“, котра въ кождѳй парохіи зъ всякою старанностию и точностию повинна провадити ся. Дуже сумною єсть рѣчею, що неодні оо. душпастырѣ до шематизму подавали число душъ гр. к. обряду майже на слѣпо, довѳльно, рѳкъ рѳчно безъ змѣны, неразъ меньше якъ попередного року (що є неимѳвѣрнымъ, бо такій случай може бути лише выимковый прим. по епидеміи або великой емиграціи и т. п.) а тымъ самымъ невѣрно. Ся практика конечно повинна устати, бо инакше шематизмъ не буде мати ваги и цѣли.

При помочи книги „*status animarum*“ та метрикальныхъ книгъ рожденныхъ вѣнчанныхъ и усопшихъ не трудно буде зѳбрати въ своѣй парохіи вѣрніи статистичніи даты. Де книга „*status animarum*“ на разѣ небулабы въ порядку, тамъ належить попросити дотычне ц. к. Староство о вышѳжичене послѣднихъ актѳвъ

конскрипційныхъ на короткій часъ до зробленя собѣ потребныхъ выписовъ а ті доповнити вытягомъ зъ выраженихъ книгъ метрикальныхъ. Лише парохіи въ бѣльшихъ мѣстахъ о наплывовѣмъ и змѣняючѣмъ населеню мѣгутъ користати зъ дати послѣдней конскрипціи.

д) *ad 13 и 14.* Ту вѣдносяче ся число душъ можна вытягнути зъ актѣвъ конскрипційныхъ.

е) *ad 17.* Належить подавати товариства правно истнующіи т. е. котрыхъ статути зѣстали принятіи до вѣдомости черезъ вѣдповѣдніи власти.

ж) *ad 19.* Щодо додатку конгруального примѣче ся, що той належить подавати пѣсля послѣдней справдженой фасіи дотычної парохіи т. е. безъ додатковъ пятилѣтнихъ. Звертае ся увагу, що належить выказовати лише податокъ грунтовой. Податокъ особисто-доходовой не входить ту въ рахубу.

III. Всч. оо. деканы нехай вчасно завѣзвуть окремо всѣхъ въ деканатѣ мешкаючихъ самостѣйныхъ оо. Катихитѣвъ, священикѣвъ-емеритѣвъ и надѣльныхъ алиментациею, чтобы предложили дати щодо року родженя и рукоположеня, стану вѣльного, женатого, вдовичого и мѣсця сихъ замешканя,

IV. Каждый Всч. о. Деканъ полученіи *ad I и III* выказы мае провѣрити, власноручнымъ пѣдписомъ ствердити и разомъ въ однѣмъ донесеніи Еписк. Консистеріи предложити найдалше до кѣнця серпня сего року. Еслибы котрый зъ оо. Душпастирѣвъ не предложивъ до кѣнця липня с. р. выказу або предложивъ неточный, Всч. о. Деканъ самъ завѣзве его до чимъ скорѣйшого предложеня зглядно доповненя выказу такъ, чтобы всѣ выказы конечно до кѣнця серпня с. р. были вже въ канцеляріи Еп. Консистеріи.

V. Понеже для загальной дорожнѣ дотеперѣшна предплата на епарх. шематизмъ не покрывала коштовъ его печатаня и розсылки а далше зъ згяду що теперѣшнымъ розпорядженемъ збѣльшае ся матеріаль до шематизму на рокъ 1914, визначае ся предплата на тойже въ высотѣ 4 Кор., котру належить побрати зъ касы каждой матерной церкви. Всч. оо. Деканы зволятъ зѣбраніи въ своимъ деканатѣ предлаты разомъ надѣслати Еписк. Консистеріи найдалше до кѣнця вересня с. р.

Еписк. Консистерія сподѣе ся, що Всч. Клиръ точно и совѣстно сповнитъ повышій обовязокъ, чтобы при содѣйствію всего Всч. Клира въ загалѣ а а Всч. оо. Деканѣвъ въ особенности шематизмъ епарх. на рокъ 1914 мѣгъ въ повнѣ вѣдповѣсти своѣи цѣли.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 21. червня 1913.

Ч. 43.

Ч. 5277. О залеглої належитости за Уставъ церковный въ р. 1912 и 1913.

Зъ покликомъ на тутешній рѣшеня зъ 24. жовтня 1912. ч. 8163 (Вѣст. Ч. XII. зъ р. 1912). и 24. сѣчня 1913. Ч. 608 (Вѣст. Ч. I. зъ р. 1913.) взымае ся Всеч. Духовенство до чимъ скорѣйшого на руки Всеч. ОО. Декановъ зложеня залягаючої належитости за уставъ церковный въ р. 1912 и 1913 по 50 с. за примѣрникъ, щобы рахунки за печатане устава церк. могли бути вирѣвнані зъ Всесв. и Вир. гр. кат. Митр. Консистерією въ Львовѣ, котра давала накладъ.

Належитѣсть за уставъ належить побрати зъ касы матерной церкви.

Всеч. ОО. Деканы знають, котрї зъ ОО. собратовъ не зложили належитости, зволять проте зъ своеи стороны пригадати на обовязокъ уплаты такъ дрѣбнои квоты зъ касы церковной а зѣбранї належитости ту чимъ скорѣйше надѣслати. —

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи

Перемышль дня 26. червня 1913.

Ч. 44.

Ч. 5308. Моленя о погоду.

За благодатию Божою сегорѣчній плоды земній по огородахъ поляхъ и лугахъ нашего краю представляются о много користнѣйше якъ попередныхъ лѣтъ. Въ послѣднѣмъ часѣ дсперва частнѣйшї дощѣ починають загрозувати дальшому благополучному розвоеви земныхъ плодѣвъ и щасливому зѣбраню пашѣ. Щобы по кѣлькалѣтнихъ злидняхъ и недописаныхъ урожаяхъ нашъ, переважно рѣльничїй, народъ мѣгъ сего року потѣшити ся сподѣваными лучшими зборами плодѣвъ земныхъ и поправити свою незавидну долю, належить намъ до Всемилоствивого Дателя всякого блага вознести горячї мольбы о потребне благословене и усталене спрїяючої погоды.

Въ тѣй цѣли розпоряджаемъ, щобы Всеч. Духовенство парохїяльне возвало пѣдчиненїй собѣ вѣрнїй и побожнїй нашъ народъ до спѣльныхъ въ тѣй интенціи моленїй, въ слѣдуючїй же дни недѣльнїй и святочнїй до парохїяльной св. літургїи долучало службу »въ время безведрїя« а по заамвонной молитвѣ при выставленю Найсв. Дарѣвъ вѣдправляло супликацію — ажъ до усталеня погоды. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль дня 27. червня 1913.

Ч. 45.

Ч. 4535. Конкурсъ на посаду катихита школъ народныхъ въ Добромили.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Добромили оголошує п. дн. 24. Мая 1913 Ч. 1109 конкурсъ на посаду катихита школъ народныхъ въ Добромили.

Кандидаты, убѣгаючи ся о тую посаду, мають свой прошеня внести найдальше до 15. Липня 1913.

Тое подає ся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 9. червня 1913.

Ч. 46.

Ч. 5056. Въ справѣ речинця сегорѣчного вѣдпусту ювильного.

Высокопреосвященный Митроп. Ординаріятъ, своєю дописею зъ д. 13/VI. с. р. Ч. 5363., заудѣливъ Еп. Ординаріятю, що св. Отець, письмомъ св. Офіціумъ до Ч. 1448/13 зъ дня 30/IV. с. р., продовживъ вѣдпустъ ювильный для нашихъ трохъ Епархій ажъ до нашего Празника Непорочного Зачатія т. є. до 22. и. ст. Грудня включно.

Се подає ся до вѣдомости Всч. Клира епархіяльного. —

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 26. червня 1913.

Ч. 47.

Ч. 3310. Дальшій выказъ жертвъ на памятникъ М. Шашкевича якій надѣслали Всеч. Отцы въ коронахъ.

Адриановичъ В. Сушиця вел. 5, Яхно Яковъ Залокоть 2'50, Колодій Семень Воля м. 3, Утриско В. Скварява 5, Гарбовскій Н. Свидникъ 2, Вербенець В. Стѣбно 2, Зубрицкій М. Мшанецъ 2, Очабрукъ А. Волиця 2, Фартухъ В. Довжнѣвъ 1, Ясеницкій К. Жовтанецъ 2, Бордунъ Д. Выкоты 2, Яремкевичъ В. Волче 1, Гр. кат. урядъ парох. Яворѣвъ 12.60, Савчинъ А. Лѣвча 3, Церква Тынѣвъ 1, Гординскій Теоф. Вѣ день 1, Ломницкій Н. Гребенне 2, Ексц. Чеховичъ Константинъ Перемышль 40, Др. М. Людкевичъ Перемышль 4, Твердохлѣбъ Антонъ Сокаль 1, Козбуръ Ст. Цариньске 3, Крайчикъ Ем. Яворѣвъ 1, Менцѣнскій Ом. Маластѣвъ 5, Манастирскій Ю. Голе 2, Тустановскій Л. Вѣльки маз. 1, Садовскій Ю.

зъ Вольки м. 1, Лехицкій З. Сокаль 1, Бурмиць Н. Папортно 1, Мацюракъ В. Добровляны 2.

Водъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи.

Перемышль дня 23. цвѣтня 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 4040. Всч. Миколайчукъ Мартинъ парохъ въ Торкахъ им. орд. школь. Комисаремъ, на мѣсце уволеного на власне прошене водъ той довжности Всеч. о. Кузыка Корнилія пароха въ Радымнѣ.
- Ч. 3958. Всч. о. Калужняцкій Игнатій парохъ въ Попеляхъ М. деканомъ Дрогобыцкимъ на мѣсце уволеного на власне прошене водъ той довжности Всеч. Татомира Михаила пароха въ Кавску.
- Ч. 4160. Впр. о. Рабѣй Франць парохъ въ Самборѣ им. орд. Комисаремъ для испитовъ квалиф. при ц. к. семинаріи учительской муж. въ Самборѣ на мѣсце уволеного на власне прошене водъ той довжности Всеч. о. Гмитрика Іляріона.
- Ч. 4039. Всч. о. Чичиловичъ Симеонъ парохъ въ Кобыльницѣ руской получивъ водличія крылошаньскій.

Въ пропозицію принятї:

- Ч. 3767. На парохію Деревня: 1. Папшъ Орестъ. 2. Пясецкій Левъ. 3. Попель Волод. 4. Хилякъ Анатоль. 5. Сиротиньскій Орестъ. 6. Дуркотъ Александеръ. 7. Гоцкій Алексей. 8. Левицкій Ілія. 9. Адріановичъ Леонтій. 10. Ольшаньскій Волод. 11. Ничай Стефанъ. 12. Горницкій Модестъ. 13. Витикъ Стефанъ. 14. Твердохлѣбъ Ант. 15. Гѳрнякъ Михаилъ.
- Ч. 4146. На парохію Татары: 1. Луцкій Петро. 3. Гаранджа Павелъ. 3. Малярчикъ Алексей. 4. Витикъ Стефанъ. 5. Боднаръ Волод. 6. Сенечко Іоанъ. 7. Гринчукъ Іоанъ.
- Ч. 4148. На парохію Поляны суровичній: Гаранджа Павелъ.
- Ч. 4140. На парохію Хишевичи: 1. Гоцкій Брониславъ. 2. Накловичъ Мих. 3. Юзвьякъ Михаилъ. 4. Шумило Михаилъ. 5. Подляшецкій Петро. Полянскій Богданъ. 7. Малярчикъ Алексей. 8. Горницкій Модестъ. 9. Витикъ Стефанъ. 10. Кузичъ Василій. 11. Олексинъ Василій. 12. Гучко Василій. 13. Гавришкевичъ Ілія. 14. Чайковскій Теофиль. 15. Гробельскій Брониславъ. 16. Гарасовскій Станиславъ. 17. Чавсъ Петро.

- Ч. 4145. На парохію Каровъ: 1. Гукевичъ Володимиръ. 2. Папъ Орестъ. 3. Сиротиньскій Орестъ. 4. Каламунецкій Петро. 5. Гоцкій Алексей. 6. Адріановичъ Леонтій. 7. Горницкій Модестъ. 8. Голичекъ Іоанъ. 9. Ничай Стефанъ. 10. Твердохлѣбъ Антоній. 11. Гучко Василій. 12. Котысъ Емиль. 13. Грѣбельскій Брониславъ.
- Ч. 4147. На парохію Воля цеклинська: 1. Мышковскій Маріанъ. Котысъ Емиль.
- Ч. 4149. На парохію Короликъ вол. 1. Каламунецкій Петро. 2. 2. Баницкій Іосифъ. 3. Фуглевичъ Михаилъ.
- Ч. 4150. На парохію Вѣрхомля велика: 1. Папъ Орестъ. 2. Мартиновичъ Орестъ. 3. Козенка Александеръ.
- Ч. 4144. На парохію Миликъ: 1. Була Николай. 2. Ничай Стефанъ. 3. Андрейчикъ Петро.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 4627. о. Дороцкій Михаилъ на парохію Злоцке.
- Ч. 4628. о. Венгриновичъ Володимиръ на Тарнаву выжну (въ дорозѣ замѣны).
- Ч. 4629. о. Сембратовичъ Людомиръ на парохію Завадка дек. Лѣского.
- Ч. 4630. о. Сологубъ Василій на парохію Наконечне (въ дорозѣ замѣны.)
- Ч. 4636. о. Журавецкій Михаилъ на парохію Рѣпчицѣ.
- Ч. 4713. о. Федевъ Константинъ на парохію Устрики гѣрній.

Завѣдательства получили:

- Ч. 4627. о. Гринчукъ Іоанъ парохіи Мацѣва.
- Ч. 4636. о. Симко Михаилъ парохіи Новосѣлки.
- Ч. 4713. о. Гладышъ Іоанъ парохіи Красне.

Сотрудництва получили:

- Ч. 4560. о. Антоничъ Василій управ. въ Липовци дек. Яслиского.
- Ч. 4711. о. Чичула Іоанъ сотруд. въ Олешницяхъ.
- Ч. 4895. о. Пляцко Іоанъ въ Купновичахъ.

Презенты получили:

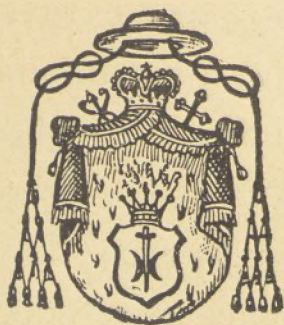
- Ч. 4637. о. Горчицкій Іосифъ на парохію Мужиловичи.
- Ч. 4836. о. Гавришкевичъ Ілія на парохію Хишевичи.
- Ч. 5200. о. Сенечко Іоанъ на парохію Татары.
- Ч. 5258. о. Сиротиньскій Орестъ на парохію Каровъ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.
Перемышль дня 27. червня 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 15. липня

Ч. VII.

Ч. 48.

Ч. 5468. Речинець до св. Рукополаганя.

Кандидатѣвъ духовн. стану, покѣнчившихъ науки богословскій и желачючихъ приняти св. Рукополагане взывае ся, щобы внесли до дня 6. серпня с. р. свои поданя, самі же явили ся въ Ректоратѣ духовн. семинара дня 16. серпня с. р. о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургїи яка о 8. год. зачинае ся.

Поданя належить заосмотрити: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шккѣльныхъ; 2) моральности; 3) здоровля; 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ; 5) вѣнчаня если суть женаті, 6) вдоволеня повинности войсковѣй.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. липня 1913.

Ч. 49.

Ч. 5467. Речинець до поданя о принятѣ до дух. Семинара въ Львовѣ и до Папской Колегїи въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану, намѣряючі убѣгати ся о принятѣ до дух. Семинара въ Львовѣ або до Папской Колегїи въ Римѣ мають до дня 19. вересня с. р. посредствомъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ предложити поданя Еп. Консистерїи.

Прошєня належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещенія и миропомазаня; 2) свѣдоцтва всѣхъ семействъ школъ народн. и гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; 3) свѣдоцтво здоровья, выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ, що кандидатъ способный до стану духовного; 4) посвѣдченє ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до звязи вѣйскової, або, що єму прислугує право увольненя вѣдъ чинной службы, 5) свѣдоцтво убожества подтвержене ц. к. Староствомъ.

Дня 25. вересня мають кандидати по выслуханю св. Литургіи въ катедр. Храмѣ, начинаючи ся о год. 8. явити ся о год. 9. до испыту зъ головныхъ основъ св. вѣры и спѣву церковного.

Дотычно убѣгательствъ о принятє до Папской Колегіи въ Римѣ примѣчає ся що, пѣсля рѣшеня св. Конгрегациі de Propaganda fide, до Колегіи той можна принимати лише тыхъ кандидатѣвъ, яки дадутъ зъобовязуючу письменну заяву, що позѣстануть въ безженствѣ.

Принятї въ Папску Колегію учити ся будутъ одєнь рѣкъ филозофїи и чотыры роки богословїя. Въ Римѣ мають ся явити въ collegio ruteno piazza Madonna dei Monti 3, дня 12. жовтня до 6 год. зъ полудня, на дорогу отримують вѣдъ Еп. Орд. по 100 К. Близшихъ інформаций можна засягнути листовно у Всч. О. Ректора Колегіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 8. липня 1913.

Ч. 50.

Ч. 5520. Речинець вношеня подань до дяковського Института.

Въ цѣли принятя Кандидатѣвъ до дяковського заведеня фундаціи бл. п. Еппа Снѣгурского въ Перемышли на рѣкъ 1913/14 вызначає ся речинець на день 1. жовтня 1913.

Условія принятя суть слѣдующї: 1) укѣнченїй 17. рѣкъ житя; 2) непорочность обычаївъ; 3) укѣнчена четверта, а що найменше трета кляса народныхъ школъ зъ добрымъ успѣхомъ; 4) добрый чистый голосъ.

Кандидаты мають предложити черезъ дотычный парохїяльный Урядъ Епш. Консясторїи свои прошєня неостемпльованї, заосмотренї въ потрібнї свѣдоцтва найпѣзнѣйше 25. вересня 1913, а самї лично дня 1. жовтня явити ся въ дяковской Школѣ Института въ Перемышли.

Хто зъ кандидатѣвъ не доповнить высше наведенныхъ услѣвій, того прошене не буде узгляднене.

Замѣсть формального свѣдоцтва крещеня може дотычный Урядъ парох. сопроводжуючи прошене кандидата подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя, а такожь имя и станъ вѣтця.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 9. липня 1913.

Ч. 51.

Ч. 5348. Въ справѣ выданя тыпика на р. 1914.

Въ справѣ выданя тыпика на р. 1914 маючого обовязовати всѣхъ Всеч. Священикѣвъ галицкои церковной провинціи, по одобреню тогожь черезъ всѣ Преосв. Ординаріаты, взымае ся Всч. Опцѣвъ, котрї выготовили дотычный рукопись, щобы задля одобреня черезъ окрему до тоя цѣли зложеноу комисію чимскорше предложили Всесв. Митрополичой Консистеріи въ Львовѣ свой рукописи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 1. липня 1913.

Ч. 52.

Ч. 3774. Поручае ся „Kancelarya parafialna“ о. Дра Алойсія Югана.

Всесвѣтл. о. Др. А. Юганъ професоръ Університету Львѣвского выдавъ об'емисте дѣло: „Kancelarya parafialna czyli zbiór przepisów kościelnych i państwowych dla urzędów parafialnych“ въ трехъ томахъ на сторонѣ XI + 1092, яке набути можна черезъ львѣвского книгаря Зенковича за 17 коронъ.

Практичный сей подручникъ дуже облегчае урядоване душпастьрске, такъ якъ на вступѣ подае подробицѣ зъ обсягу церковного и правно-державного о урядѣ парохіяльнѣмъ, его завѣдателяхъ, ихъ правахъ и обсягу дѣланя, а такожь о прислугуючихъ имъ на томъ стансвищи облегченяхъ порта почтового, стемпля, мита и користаня зъ пѣдводѣ. Дальше въ I. части содержитъ той подручникъ загальнї приписы метрикальнї, въ II. части державно-церковнї приписы дотично книги уродженыхъ и крещеныхъ, въ III. части що до книги браковѣнчаныхъ, въ IV. части що до книги усопшихъ, въ концѣ въ V. части пѣдъ написомъ: „kancelaryjne pisma urzędowe“ подае руководсва дотично всякого рода

письмъ урядовыхъ, виходячихъ зъ канцеляріи парохіяльної на завозване властей церковныхъ и державныхъ, будто на желане сторонъ приватныхъ.

Пôдручникъ той поручае ся Всч. Клирови душпастьерскому.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 8. липня 1913.

Ч. 53.

Ч. 5499. Залеглости за напѣвникъ церк. б. п. Ігнатія Полотнюка.

Всеч. оо. деканы зволять залѣгаючій за пересланій папѣвники церковніи б. п. Ігнатія Полотнюка належитости по 4 кор. за примѣрникъ зôбрати и ту предложити а зглядно нерозпроданій примѣрники ту звернути до кôнца серпня с. р., бо спадкоимци реченого автора домагаються вырôвнаня рахункôвъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 8. липня 1913.

Ч. 54.

Ч. 5544. Власть позваляти на работы в поли въ недѣлѣ и свята.

Зъ покличкомъ на зарядженій пôдъ днемъ 27. червня 1913. Ч. 5308 (Ч. VI Вѣстн.) Моленя о погоду удѣляемо всѣмъ Всеч. ОО. парохамъ и завѣдателямъ власть, доки тоє за потребне узнають, позваляти парохіянамъ на работы въ поли въ всѣ недѣлѣ и свята по выслуханю св. літургійи въ тѣ дни — а то по причинѣ довготреваючои слоты.

Вôдъ гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль дня 14. липня 1913.

Ч. 55.

Ч. 5694. Въ справѣ невыдаваня черезъ Уряды парох. витягôвъ метрикальныхъ потрѣбныхъ нашимъ емигрантамъ церебуваючимъ поза границями краю.

Бôльше якъ вôдъ десятки лѣтъ огорнула нашъ народъ горячка емиграційна поза границѣ краю и державы; десятки тысячѣ руского народу хлѣборôвъ рôкъ-рôчно лишає родинну стрѣху и вандрує въ свѣтъ въ части на постôй-

не поселене, а переважно часово на заробки за хлѣбомъ. Свѣтымъ и великимъ обовязкомъ не тѣлько державы и краю черезъ вѣдповѣднѣ законы, але и нашої интелѣгенціи а особливо духовенства єсть послужити своему молодшому братови по радою, спѣкою та помочію пѣдъ кождымъ зглядомъ. Тымчасомъ доходить до нашої вѣдомости, що многі священники робѣть нашимъ емигрантамъ рѣжнѣ неоправданѣ перешкоды нѣбы то для спиненѣ емиграціи, чимъ цѣли не осягають а радше наносять имъ шкоду материяльну а часомъ и упадокъ моральнѣй. Именно заперечують имъ всякихъ потрѣбныхъ посвѣдченѣ, свѣдоцтвѣ и документѣ урядовыхъ, хотяй емигранты о нихъ просять, пишуть и старають ся але даремно. Нашѣ емигранты переважно деннѣ робѣтники мусѣть належати до касъ хорыхъ та иншихъ касъ задатковыхъ, зъ якихъ въ случаю хоробы, нещастного Выпадку, неспособности до працѣ або смерти, суть управненѣ побирати ренту чи то самѣ чи ихъ родини. Въ кождѣмъ такѣмъ случаю робѣтникъ мусѣть виказати ся метрикою уродженѣ и крещенѣ. Иншѣ робѣтники занятѣ при фабрикахъ и копальняхъ мусѣть належати до гѣрничихъ товариствъ, до якихъ ихъ не приймуть наколи не викажутъ ся метрикою крещенѣ, зглядно шлюбу, а такожъ метриками уродженѣ и смерти ихъ дѣтей. Були случаѣ, де робѣтники окарѣчѣлѣ а такожъ родини помершихъ не могли побирати приналежной имъ ренты мимо того, що точно уплачували приписанѣ вкладки до товариствъ асекурацѣйныхъ, нѣ то самѣй нѣ ихъ осирѣтѣлѣ родини для того тѣлько, що помимо прозьбъ самого робѣтника, помимо дописѣй зарядѣвъ касъ и представленѣ дотычныхъ товариствъ, Уряды парохіальнѣй, обовязково покликанѣ до того, нѣчого не вѣдповѣдали. Въ виду сего зъ покликѣмъ на тутешнѣ рѣшенѣ зъ 18. цвѣтня 1904 Ч. 2152 (Вѣстникъ епарх. зъ р. 1904 Ч. V.) зъ 7. серпня 1905 р. Ч. 4501. (Вѣстникъ епарх. зъ р. 1905. Ч. VII) и зъ 17. марта 1911. Ч. 1580 (Вѣстникъ епарх. зъ р. 1911. Ч. III.) пригадуємо єще разъ и кладемо на совѣсть всѣмъ Всч. ОО. Душпастьямъ, щоби щиро опѣкували ся рухомъ емиграцѣйнымъ своихъ парохіянъ а въ особенности приказуємо 1.) справляти нашихъ емигрантѣвъ по вѣдповѣдну порадѣ и всказѣвки до нашего питомого товариства свѣ. Рафаила для охорони рускихъ емигрантѣвъ въ Львовѣ ул. Коперника Ч. 36. 2.) взывати ихъ, щоби зголосили ся у свого о. душпастьря зъ прошенѣмъ о розрѣшенѣ вѣдъ посту на часъ побуту въ чужинѣ на подаванѣй тамъ харчѣ. (Пригадуємо, що потрѣбна власть зѣстане удѣлена всѣмъ ОО. душпастьрямъ). 3.) Такъ въ наукахъ церковныхъ, яко и въ приватныхъ розговорахъ якъ найревнѣйше заохочувати, щоби передъ своимъ выѣздомъ на заробокъ всѣ емигранты **нечено** єще вѣдправили спѣвѣдѣ, прийняли свѣ. Причастіє при особнѣй Службѣ Б. на ихъ намѣренѣ вѣдправленѣй, зложили приреченѣ, що нѣколи не покинуть своєй прадѣднѣй свѣ. Католицкои Вѣры а о своемъ побутѣ за границею щоби доносили своему о. душпастьрю, котрѣй буде утримувати зъ ними живу кореспонденцию а че-

резъ те заховае ихъ въ тѣснѣй звязи з родиннымъ краемъ (гляди тут. розпор. зъ дня 4. червня 1913. Вѣстникъ епарх. зъ р. 1913 Ч. VI.) въ кѣнци 4.) приказуемо **пѣдъ совѣстїю и пѣдъ строгою отвѣчальностїю всѣмъ настоятелямъ Урядѣвъ парох. въ всѣхъ случаяхъ жадаючимъ сторонамъ потрѣбнїи витяги метрикальнїи безпроволочно и безплатно выдавати** и то найлучше на руки тамошнихъ священникѣвъ. Вже задалегѣдъ, коли лише робѣтникъ опускае парохїю, ОО. парохїи повиннїи имъ пригадати, що кождїи зъ нихъ повиненъ заосмотрити ся въ всѣ свѣтоцтва, якїи въ Урядѣ парохїяльнѣмъ отримати може. Згаданїи витяги метрикальнїи пѣсля обовязуючихъ законѣвъ такъ въ Австрїи якъ и за границею суть вѣльнїи вѣдъ стемпля.

При тѣмъ поручаемо, щѣбы въ кождѣй парохїи була старанно ведена евиденцїя руху емиграцїйного и сповненихъ ту вѣдносячихъ ся обовязкѣвъ. Всч. ОО. Деканѣвъ же зобовязуемо, щѣбы сю справу поручали часто до обговореня на соборчикахъ деканальнихъ а при посѣщеняхъ дек. старали ся переконати, о скѣлько нашїи порученя виконуются и свои въ тѣмъ зглядѣ спостереженя вписували въ примѣчаню дотычного протоколу.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординарїату.

Перемишль дня 14. липня 1913.

ХРОНІКА.

Ч. 4877. Всч. о. Погорецкїи Емилианъ, Шамбелянъ С. Св. Папы Римского и катихитъ ц. к. гїмнизїи въ Ярославю, одержавъ повне признане и похвалу за дуже ревну и щїру працю въ школѣ.

Вѣдличїя крылошаньскїи получили:

Ч. 4111. Всч. о. Пшенюрскїи Андрей, парохъ въ Тарнавицѣ.

Ч. 4877. Всч. о. Терлецкїи Володимиръ, катихитъ школы видѣловой муж. въ Ярославю.

Ч. 4877. Всч. о. Федоровичъ Станиславъ, катихитъ школы видѣловой женьской въ Ярославю.

Ч. 5081. Всч. о. Залитачъ Александеръ, катихитъ школы видѣловой муж. въ Яворовѣ.

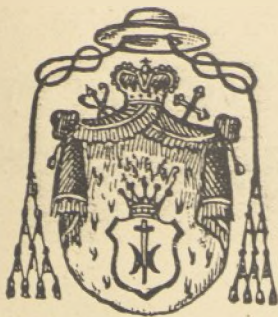
Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїата.

Перемишль дня 15. липня 1913.

Ал. Зубрицкїи
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳкъ 1913.

Выдано 23. серпня

Ч. VIII.

Ч. 56.

Ч. 358/орд. 0 въ правахъ духовныхъ.

Тогорѳчнй въправы духовнй въ Перемышли для священства вѳдбудутся въ часѳ вѳдъ 15. до 19. вересня.

Именно зачнутся въ понедѳлокъ дня 15. вересня о годинѳ 8. вечеромъ а скѳнчатся въ пятницу 19. рано вѳпольнымъ св. причастіемъ.

Запрашаемо сердечно Всч. священство до численной участи въ тыхъ въправахъ духовныхъ, такъ якъ такй реколекціи для каждого священника хотяйщю пару лѳтъ суть безусловно конечнй, щобы обновитися, освятитися и набрати сили до дальшой працѳ.

Помѳщене приготовится въ семѳнаріи духовной, учасники зволятъ повѳдомити о своемъ намѳреню Всч. катедральный Урядъ парохіяльный въ Перемышли до дня 12. вересня.

Въ часѳ реколекцій анѳ епископъ анѳ крилошане не будутъ въ можности принимати священниковъ и иншй стороны.

Уряды парохіяльнй повѳдомлятъ о томъ оо. сотрудинокъ и оо. катихитѳвъ.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 17. серпня 1913.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 150/суп. Чи декретъ „Ne temere“ обов'язує Русинѡвъ греко-католикѡвъ въ Сполученихъ Державахъ пѡвнѡчної Америки?

No. 32.208.

No. 32.208.

No. 32.208.

Декретъ

Святои Конгрегаціи о Розширеню Вѣры въ справахъ тынаючихъ ся всхѡдного обряду.

Понеже постановы Декрету „Ne Temere“ вѡдносячи ся до заручинъ и супружества выдани Святою Конгрегаціею Собору зъ дня 2-го Серпня 1907 р. не обов'язують вѣрныхъ руского обряду, перебуваючихъ въ Сполученихъ Державахъ Пѡвн. Америки, Всесвѣтлѣйшій и Высокопреосвященный Владыка руского обряду Сотер С. Ортынскій, признаний до заряду надъ вѣрными того самого обряду въ тыхъ же Сполученихъ Державахъ, внѣсь просьбу до Апостольскои Столицѣ, щобы задля рѡжныхъ заслугуючихъ на увагу причинъ выше згаданий Декретъ „Ne Temere“ обов'язувавъ и Русинѡвъ проживаючихъ въ Сполученихъ Державахъ.

Проте на предложене тои sprawy на пленарнѡмъ засѣданю Святои Конгрегаціи вѡдбувшѡмъ ся дня 19-го Серпня с. р. Всесвѣтлѣйшій и Высокопреподобный Отцѣ по докладнѡй дебатѣ щодо сумнѣву, чи ухвалы Декрету „Ne Temere“ мають обов'язувати такожъ и Русинѡвъ належачихъ до всхѡ-

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRO NEGOTIIS RITUS ORIENTALIS.

Cum statuta Decreti „Ne Temere“ de sponsalibus et matrimonio, a Sacra Congregatione Concilii editi die 2 Augusti 1907, non obligent fideles Rutheni Ritus in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis commorantes, Illmus ac Revmus Dominus Soter Ortynsky Episcopus Rutheni Ritus ad curam fidelium eiusdem ritus in dictis Statibus Foederatis deputatus, a S. Sede postulavit ut ob varias eademque consideratione dignas causas, praelaudatum Decretum „Ne Temere“ ad Ruthenos in iisdem Statibus Foederatis degentes extenderetur.

Proposito itaque negotio in plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis die 19 Augusti p. e. habitis, Emi ac Revmi Patres omnibus mature perpensis, ad dubium: an expediat statuta Decreti „Ne Temere“ etiam ad Orientales Rutheni ritus in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis commorantes extendere? respondendum censuerunt: „Affirmative“. Quam Emorum Patrum Cardinalium sententiam SSmus D. N. PIUS, Divina Providentia Papa X, in

DECREE

OF THE SACRED CONGREGATION OF PROPAGANDA FIDE AS TO MATTERS OF THE ORIENTAL RITE.

As the provisions of the Decree „Ne Temere“ concerning espousals and marriage issued by the Sacred Congregation of the Council on August 2, 1907, are not binding upon the faithfuls of the Ruthenian Rite in the United States of North America, the Right Reverend Soter Ortynsky, Bishop of the Ruthenian Rite appointed for the care of the faithfuls of the said Rite, requested the Holy See, for various reasons worthy of consideration, that the aforesaid Decree „Ne Temere“ be extended to the Ruthenians living in the United States.

This matter having been proposed before a full committee of the Sacred Congregation on Aug. 19th of this year, the Eminent and Most Reverend Fathers, having fully weighted the whole matter replied affirmatively to the question proposed to them, „Is it expedient to extend the provisions of The Decree „Ne Temere“ to the Orientals of the Ruthenian Rite living in the United States of North America?“

дногo обрядy, а проживаючихъ въ Сполученыхъ Державахъ Пѣвнѣчной Америки, въ вѣдѣннѣ ухвалили: „Такъ“.

Тую ухвалу Всесвѣтлѣйшихъ Отцѣвъ Кардиналовъ на предложенѣ Всесвѣтлѣйшого Отца Секретаря Святой Конгрегаціи на авдїенціи вѣдбувшѣй ся дня 28. Серпня с. р. Нашъ Святѣйшій Отець Пїй Х. за Божимъ Провидѣнемъ Папа еи удобривъ и узнаючи еи за згѣдну поручивъ, щобы впровадити еи въ житѣ. Жаднїй причины противнїй тѣй ухвалѣ не можуть бути узглядненїй.

Дано въ Римѣ въ палатѣ Святой Конгрегаціи дня 2-го Вересня 1912 р.

Г. М. Кард. Готти,
(Печать.) Префектъ.
Генринъ Бенедетти,
Секретарь.

Згаджае ся зъ оригіналомъ.
Вашингтонъ, д. 27 Вересня 1912 р.

† ІОАННЪ БОНЗАНО,
Архієпископъ Мелету
Делегатъ Апостольскїй.

audientia diei 28 Augusti p. e.,
referente R. P. D. Secretario
huius Sacrae Congregationis
approbare ratamque habere
dignatus est atque praesens
Decretum fieri mandavit. Con-
trariis quibuscumque non ob-
stantibus.

Datum Romae ex Aedibus
huius Sacrae Congregationis,
die 2. Septembris 1912.

Fr. H. M. Card. Gotti,
Praef.

Pro Revmo P. D. Secretario
Henricus Benedetti, Off.
L. S.

Concordat cum originali.
Washingtoni, die 27 Septem-
bris 1912.

† JOANNES BONZANO
Archiepiscopus Melitenensis
Delegatus Apostolicus.

This decision of the Eminent
Cardinals having been laid be-
fore our Most Holy Father Pius
X, by Divine Providence Pope,
by the Rev. Secretary of the
said Congregation, in an au-
dience on August 28th of this
year, he decided to approve
and ratify the same, and he
like-wise commanded this pre-
sent decree to be made. All
things whatsoever to the con-
trary notwithstanding.

Dated at Rome at the Office
of the Sacred Congregation on
the 2nd day of September 1912.

H. M. Cardinal Gotti,
Prefect.

(L. S.) Henry Benedetti,
Pro-Secretary.

The above is a copy of the
original.
Washington, September 27, 1912.

† JOHN BONZANO,
Archbishop of Melitene.
(Seal.) Apostolic Delegate.

Повысше рѣшене удѣляе ся Всечесному епархіяльному Священству до вѣдомости и поступованя пѣсля сего въ заходячихъ случаяхъ.

Вѣдѣ г. кат. Еп. Ординаріята.

Черемышль дня 5. сериня 1913.

Ч. 58.

Ч. 6036. Лѣкованѣ капиталѣвъ майна церковного въ щадницяхъ маючихъ пу- пилярну обезпеку.

На основѣ рескрипту выс. ц. к. Намѣсництва зъ 14. липня 1913 Ч. ХІа
934/1 удѣляеся Всеч. Духовенству до вѣдомости слѣдующе:

„Ц. к. Міністерство віроісповѣданъ і просвѣти рескриптом з дня 25.
січня 1913. Ч. 55669/12 заявило що через постанови закона з дня 15. вересня
1909 В. з. д. Ч. 198 в справі лѣкованя в касах щадничих і ц. к. Уряді

почтових кас ощадности грошей малолітних і осіб підланих під опіку
ограничення що до висоти вкладок льюкованих в касах щадничих истнуючі
на основі цісарского патенту з дня 9. серпня 1854 Д. з. д. Ч. 208 зістали о
тільки поширені, о скілько в §. 1 установлена зістала найвисша допускаема
високість для того рода вкладок в істнуючих за публичним зізволенем ав-
стрійских касах щадничих на 3000 К.

В виду сего має покликана постанова закона з 15. вересня 1909.
В. з. д. Ч. 198 найти застосоване в місце обовязуючого до тепер припису
§. 194 пункт 5 патенту цісарского з дня 9. серпня 1854 В. з. д. Ч. 208 при
льюкованю майна церковного и парохіяльного як також майна Заведень цер-
ковних“.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 5. серпня 1913.

Ч. 59.

Ч. 5844. О вправахъ духовныхъ для священниковъ у Львовѣ.

Выдѣль Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ просить о оголошене слѣ-
дуючого:

„Духовні вправы (реколекції) для священниковъ водбудуть ся въ дняхъ
водъ 2. до 6. вересня 1913. въ духов. Семинаріи у Львовѣ. Зголошеня просить
ся надсилати найдалше до кбнця серпня с. р. на адресу тов. св. Ап. Павла
у Львовѣ, ул. Коперника ч. 36.

Еп. Ординаріятъ зъ своєї стороны горячо поручає Всч. Священству
взяти якъ найчисленнѣйшу участь въ тыхъ вправахъ духовныхъ.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемышль дня 26. липня 1913.

Ч. 60.

Ч. 4531. Науки духовні, выданя о. Корнилія Кузыка.

Всч. о. Корнилій Кузыкъ парохъ въ Радымнѣ выдавъ »Науки духовні«
І. часть въ печатни ОО. Василянъ въ Жовквѣ 1913. р. на 173 сторонахъ мал.
8 ки. (обнимаючихъ 12 проповѣдей) зъ назначенемъ доходу зъ розпродажи
(по 1'50 сот.) на церковь въ Радымнѣ.

Пожиточна тая праця и богоугодна цѣль поручає ся Всч. Духовенству.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 16. липня 1913.

Ч. 5052. Выказъ жертвъ на будову памятника бл. п. М. Шашкевича у Львовѣ до 1/6 1913.

Прислали въ Коронахъ Впр. и Всч. ОО.: Мацюракъ Волод. Добровляны 2, Котысь Атан. Телешниця сян. 2, Карпякъ М. Сокаль 1, Добрянскій Сев. Манастырець 5, Дацько М. Пралкôвцѣ 1'50, Венгриновичъ Вол. Наконечне 5, Кашуба Петро бог. III р. Innsbruck 2.

Понисше подаемо станъ фонду будовы памятника:

Прихôдъ	до 1/6 1913	Розхôдъ	
1. Датки зôбранй въ 1911 р.	112 К. 62 с.	1. Выдатки друку	3.000 вô-
2. % дописанйдо кап. пôдъ 1.	3 » 62 »	дозвъ, розсылка, оплаты	
3. Жертвы АЕпар. Львôвс.	359 » 86 »	почтовй и прочй выдат-	
4. » Епар. Перемыс.	269 » 60 »	ки админістраційнй	72 К. 98 с.
5. » » Станисл.	53 » 50 »		
6. » Преосв. Н. Будки	50 » — »		
7. » свѣтскихъ и тов.	61 » — »		
	Разомъ . 910 К. 20 с.		Разомъ . 72 К. 98 с.

Остае чистый зыскъ 837 К. 22 с.

Проектъ будовы памятника вже готовый и кошта будовы пôсля обчисленя вынесутъ найменше 1500 К. Выдѣль Читальнѣ сердечно бажавъ доконати такъ гарного дѣла та вôдкрыти памятникъ въ Зеленй свята того року. Такъ годѣ — виннй тому були тяжки финансовй вôдносины минулыхъ мѣсяцѣвъ — бо на нашй кôлькаразовй вôдозвы вплынуло доволѣ мало гроша. Напочатого дѣла не покидаемо — мусимо поставити памятникъ — мы певнй, що наше високо патриотычне духовенство зложитъ протягомъ лѣта бракуючй 700 Коронъ — та поможе довершити намъ обѣту — зробленого Маркіянови. Ласкавй жертвы просимо слати на адресу: »Достава« Львôвъ, книжка вкладкова ч. 535.

Львôвъ, дня 2. червня 1913.

М. Чорнега
секретаръ

Володимиръ Федусевичъ
голова.

Се подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 21. липня 1913.

Ч. 85/913. Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 30. червня 1913.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѡвка		цѣн. паперн		Розходъ	Готѡвка		цѣн. паперн		
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.	
1. Перенось .	96913	66	338010	—	1. Выдано для кон- верзіи 4% Листи заставнї Товари- ства кредитового земского у Львовѣ 2. Вильосованный 4% Листъ застав- ный Банку Крае- вого у Львовѣ Ser. III. X. 2348 . 3. На закупно 4½% Листу заставного Земельного Банку гипотечного у Львовѣ Ser. III. N. 543 . всего					
2. о. Чичула Іоанъ	250								50000	—
3. о. Накловичъ Левъ .	400	—								
4. о. Гарабачъ Стефанъ .	300	—								
5. о. Гумовскїй Николай .	200	—								
6. о. Стецишинъ Кипрїанъ .	200	—								
7. За Требники бл. п. Шаш- кевича .	80	—							1000	—
8. о. Рѣпецкїй Мирославъ .	200	—								
9. о. Кушликъ Евгенїй .	200	—						973	—	
10. СС. Василянки на рахунок довгу	500	—						973	—	51000
11. о. Борысь Сї- меонъ .	40	—								
12. За вильосо- ванный 4% Листъ Заставный Бан- ку Краевого Ser. III. N. 2348 .	1000	—								
13. 4½% Листы За- ставнї Банку зе- мельного зъ кон- верзіи) .			47000	—						
14. Закуплено 4½% Листъ Заставный Земельного Банку гипотечного Ser. III. N. 543 .			1000	—						
всего .	100283	66	386010	—						
розходъ .	973	—	51000	—						
остає .	99310	66	335010	—						

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	17193	21	1. Переносъ	8500	—
2. о. Чичула Іоанъ	17	58	2. Штемпель на квитъ до Банку Земельного	5	—
3. о. Кмитъ Поліевктъ	7	53	3. Эквивалентъ за рѡкъ 1913	634	23
4. о. Гарабачъ Стефанъ	54	—			
5. о. Гаврышкевичъ Ілія	21	—			
6. о. Винницкій Корнилій	64	83			
7. Деканатъ Комарнянскій именно зложили о. Ми- хаилъ Городыскій 100 К. а о. Володимиръ Рых- левскій 20 К.	120	—			
8. о. Крушинскій Романъ	80	—			
9. о. Горницкій Модестъ	284	—			
10. о. Борисъ Сімеонъ	130	18			
11. % вѡдъ Листѡвъ застав- ныхъ гипотечного Банку земельного за рѡкъ	913	50			
всего	18885	83			
розходъ	9139	23			
остае	9746	60			

ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѡвка		П р и х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	31846	33	именно зложили по 20 к. оо. Була Николай, Згор- лякевичъ Францъ и Стеци- шинъ Николай а о. Коз- буръ Стефанъ зложивъ 40 к.	100	—
2. о. Чичула Іоанъ	20	—			
3. о. Гаврышкевичъ Ілія	20	—			
4. Накловичъ Левъ	15	03			
5. Деканатъ Старосамбѡр- скій именно зложило по 20 к. оо. Ясеницкій Се- веріянъ, Козаневичъ Ев- геній и Кушнѣръ Едвардъ	60	—	7. Деканатъ Самбѡр- скій именно зложили по 20 к. оо. Петрикъ Воло- димиръ, Билинскій Ю- ліянъ, Татомиръ Іоанъ, Витикъ Стефанъ, Чай-		
6. Деканатъ Затварницкій					

П р и х о д ь	Готѡвка		П р и х о д ь	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
ковскій Теофіль, Впр. о. крил. Рабѣй Франць, о. Криницкій Антоній и Впр. о. крил. Козаневичъ Левъ	180	—	менно зложили по 20 к. оо. Бенцѣнь Андрей, Попель Володимиръ, Гамерскій Володимиръ, Серединьскій Теодоръ, Журавецкій Михаилъ, Максимовичъ Григорій, Куцѣль Романъ, Глушкевичъ Теофилъ, Дуцько Іоанъ, Ясеницкій Володимиръ а Черлюнчакевичъ Миронъ	220	—
8. Деканатъ Судововишеньскій вѡдъ о. Кишакевича Николая	140	—	19. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 к. оо. Гумецкій Юліанъ, Бурмиць Николай, Балко Василій, Мохнацкій Ігнатій, Лысякъ Володимиръ, Лысякъ Мирославъ, Ільницькій Северинъ, Гукевичъ Алексей, Дрималикъ Романъ, Грынишинъ Іоанъ и Чайковскій Александеръ	240	—
9. о. Захаряевичъ Антоній	20	—	20. Деканатъ Олещицкій вѡдъ о. Макара Антонія	20	—
10. Деканатъ Сяноцкій именно зложили по 20 к. оо. Бугера Константинъ, Константиновичъ Емидіанъ, Савчакъ Викторъ, Мекелига Петро, Очабрукъ Алексей, Пухиръ Андрей, Цегеликъ Іоанъ, Ясеницкій Петро и Гошка Юрій а о. Полянскій Богданъ зложивъ 10 к.	190	—	21. Деканатъ Перемыско-Загородскій именно зложили по 20 к. оо. Залескій Василій, Сенета Богданъ, Весоловскій Антоній, Хомякъ Володимиръ и Миколайчукъ Мартинъ	80	—
11. о. Качмаръ Михаилъ Станиславъ	21	—	22. Деканатъ Куликѡвскій именно зложили по 20 к. оо. Телесницкій Димитрій, Ясеницкій Кипріянь, Прокуратъ Михаилъ, Пастернакъ Іоанъ, Козакъ Теодоръ, Мусѣй Теофилъ, Набакъ Левъ, Иванецъ Іосифъ, Крайчикъ Василій, Ольшаньскій Володимиръ и Пѡдгорецкій Петро а о. Шпиталь Іоанъ зложивъ 26 кор. 68 сот.	246	68
12. о. Бенцѣнь Андрей	40	—	23. Деканатъ Бирчаньскій вѡдъ о. Кошыстяньского Ореста	20	—
13. Деканатъ Сяноцкій вѡдъ о. Гаранджи Павла	20	—			
14. Деканатъ Устрицкій вѡдъ о. Лучечка Петра	60	—			
15. Деканатъ Ярославскій именно зложили по 20 к. оо. Гнатышакъ Орестъ, Клишь Василій и Ухнятъ Димитрій	60	—			
16. Деканатъ Дрогобыцкій именно зложили по 20 к. оо. Ивановскій Николай и Лазурко Петро, а о. Симко Михаилъ зложивъ 41 к.	81	—			
17. Деканатъ Олещицкій именно зложили по 20 к. оо. Черкавскій Юрій Мирославъ, Мокрицкій Антоній, Федевичъ Емидіанъ и Павловскій Константинъ	80	—			
18. Деканатъ Мостискій и-					

П р и х о д ъ	Готѡвка		П р и х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
24. Деканатъ Короснянскій именно зложили по 20 к. оо. Артемовичъ Михаилъ, Мудрый Іоанъ, Тустановскій Кирилъ, Прислопскій Александеръ и Мерена Теодоръ надто зложили о. Трешневскій Александеръ 400 кор. а о. Мѣйскій Левъ 28 кор. .	528	—	анъ, Калимонъ Григорій, Клишь Василій, Гнатышакъ Орестъ, Заремба Іосифъ, Карановичъ Іосифъ, Маковей Ілія, Ухнятъ Димитрій и Впр. о. Крылошанинъ Хотинецкій Кипріянтъ, а о. Прокопъ Іоанъ зложивъ 18 кор. 26 с.	358	26
25. Деканатъ Петелицкій именно зложили по 20 к. оо. Демчукъ Василій, Кмицикевичъ Володимиръ, Саламонъ Левъ, Манастерскій Юстинъ, Боровецъ Іоанъ Василій. Сиротинскій Викторъ, Фолисъ Антоній, Логинскій Іоанъ, Плешкевичъ Василій, Гѡрнякъ Михаилъ, Козакъ Іоанъ, Пызюръ Андрей, Тустановскій Лѡнгінъ, Колпачкевичъ Антоній, Ломницкій Ниль Богданъ, Гиссовскій Іоанъ, Гура Даміянъ и Решетыло Іоанъ	360	—	28. Деканатъ Жовкѡвскій, именно зложили по 20 к. оо. Банахъ Теодоръ, Виханьскій Александеръ, Грабець Іоанъ Василій, Гоцкій Алексей, Долошицкій Александеръ, Домбровскій Діонизій, Крушиньскій Теодоръ, Мариновичъ Іосифъ, Пелехъ Іосифъ, Сенишинъ Іоанъ, Устриско Володимиръ, Хилякъ Евгений и Яремкевичъ Александеръ .	260	—
26. Деканатъ Яворѡвскій именно зложили по 20 к. оо. Кручковскій Михаилъ, Голорка Іоанъ, Маренинъ Стефанъ, Ткачукъ Ілія и Чайковскій Теодоръ, а о. Левъ Михаилъ зложивъ 40 к.	140	—	29. % вѡдъ Листѡвъ Заставныхъ Товариства Кредитового Земского за І-ій пѡврѡкъ 1913 р.	2553	02
27. Деканатъ Ярославскій именно зложили по 20 к. оо. Паславскій Николай, Гуть Алексей, Косоноцкій Іоанъ, Корытко Сильвестеръ, Ключасъ Іоанъ, Саноцкій Володимиръ, Теодоръ Пѣхъ, Гоцкій Брониславъ, Брилинскій Іо-			30. Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ	200	—
			31. Купоны платні 30/6 1913 вѡдъ 100.000 К. Листѡвъ Заставныхъ Товариства Кредитового Земского взятї по рѣшеню Общого Собраня зъ 21/1 1913 до девинкуляци въ цѣли замѣны на 4 1/2 Лысти Заставнї гипотечного земельного Банку у Львовѣ	1990	—
			32. о. Ковальскій Іоанъ .	20	—

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
33. % вѡдѣ Листѡвъ Заставныхъ Банку Краевого у Львовѣ за I. пѡврѡкъ 1913	549	28	1. Переносъ . . . . . 2. Сяночка вѡва за р. 1912 3. Передатокъ на 1913 р. . 4. Интабуляція довгу СС. Василиянокъ	31822	45
34. % вѡдѣ Листѡвъ Заставныхъ Банку гипотечного за I-ий пѡврѡкъ 1913	728	50	5. Порто за переслане Листѡвъ заставныхъ до девинкуляціи . . . . . 6. Штемпль на квиты . . . . . 7. Переказѡвъ 100 штукъ . . . . . 8. Ремунерація за дѣловодство касове и канцелярійне за I-ий пѡврѡкъ 1913	2684	—
всего розхѡдѣ	41587	10		216	60
	35449	83		22	4
				14	38
				3	—
остае	6137	27	всего	630	—
				35449	83

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30. червня 1913. має бути въ касѣ :

I. Фондъ коренный	готѡвка	99.310 К.	66 с.,	цѣннй папери	335010 К.	— с.
II. » резервовый	»	9.746	» 60	»	—	» — »
III. » розпорядимый	»	6.137	» 27	»	—	» — »

Всего готѡвкою 115.194 К. 53 с. ц. паперами 335010 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ :

I) Въ цѣнныхъ паперахъ :		335010 К.	— с.
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры«	Ч. 1592	9851 К. 21 с.
2. » » »	»	» 2466	5171 » — »
3. » » »	»Нивы«	» 17	6776 » 90 »
4. » » »	»Руской Щадницѣ«	» 160	20859 » 21 »
5. » » »	»	» 345	23131 » 61 »
6. » » »	»	» 378	20859 » 21 »
7. » » »	»	» 287	7343 » 96 »
8. » » »	»	» 2354	15459 » 04 »
9. » » »	»	» 5705	1131 » 28 »
10. » » »	»	» 6497	2932 » 53 »
11. » » »	»	» 6550	27 » — »
12. » » »	»	» 6681	439 » 36 »
13. » » »	Wiener Bank-Verein	» 141	884 » 77 »
14. готовыми грѡшми			327 » 44 »
	разомъ		115.194 К. 53 с.

С. Мацюракъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касіеръ.

Вѡдѣ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 12. серпня 1913.

Ч. 6338. О жертвахъ на будову гр. кат. Церкви въ Тарнѳвцяхъ ad Сливниця.

До парохіи Сливниця коло Красѳчина, декан. Нижанкѳвского належить село Тарнѳвцѳ, котре числитъ 500 душъ а до 200 латинникѳвъ. Самі селяне вѳддані душею своему св. обрядови безъ ничиеи заохоты, видячи, що ихъ церковь клонитъ ся до упадку, еше тому два роки задумали будувати нову муровану церковь и приготовили матеріялы, цеглу, вапно и пѳсокъ и сего року почали будову коштомъ 41.000 К. Хотяй самі бѳдні, бо тому три роки выгорѳло село, то однакъ добровѳльно наложили на себе датки такъ звану десятину и зложили мимо элементарныхъ нещастъ минувшого и сего року 20.000 К. А спѳшати ся зъ будовою церкви, чтобы выпередити латинникѳвъ, котрі такожь хочуть ставити костелъ и всѳми способами перетягають нашихъ на латиньске. До крайности вычерпані, обтяжені довгами при вѳдбудованю своихъ хатъ по огни, не въ силѳ есьмо самі дѳла будовы церкви докѳнчити и вѳдзываемо ся до Всечестныхъ Отцѳвъ, Хвальныхъ Комітетѳвъ парохіяльныхъ, Хвальныхъ Зверхностей громадскихъ и всѳхъ побожныхъ христіянъ, допоможѳтъ намъ до сего великого дѳла. Въ цѳли улекшеня послылки залучаемо чекъ почтовой вкладковой книжочки руской шадницѳ Ч. 10.200. — Вѳдъ Комітету будовы новой церкви. Тарнѳвцѳ дня 6. серпня 1913. о. Др. Николай Малинякъ гр. кат. парохъ. Василь Олещицкій, Василь Хома, Иванъ Ковальчикъ, Бель Константинъ, комітегові. о. Володимиръ Гинилевичъ, деканъ Нижанкѳвскій.

Повысше прошене поручае ся Всеч. Духовенъству и всѳмъ вѳрнымъ нашой Епархіи — нешеньше и Управамъ скарбонъ церковныхъ и Брацтвамъ церковнымъ до можливого чинного попертя.

Вѳдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 20. серпня 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 345/орд. Поч. Шамбелянами Ихъ Святости Папы Пія X. именовані: Впр. о. Петро Левицкій поч. крылошанинъ и парохъ въ Краковѳ и Всеч. о. Андрей Телепъ парохъ въ Ожѳмли.

Ч. 3873. Всч. о. Карпякъ Ярославъ, катихитъ шкѳлъ народныхъ въ Лѳску, именованій дѳйстнымъ катихитомъ школы выдѳловой женьской въ Дрогобычи.

Ч. 4989. Всч. Менциньскій Юрій, упр. сопомочникъ въ Угерцяхъ незабитовскихъ, именованій пров. катихитомъ при школахъ народныхъ въ Мостискахъ.

Ч. 5075. Всч. о. Шпилька Панталеймонъ, пров. катихитъ школъ народныхъ въ Мостискахъ, именованый дѣйственнымъ катихитомъ школы выдѣловой муж. им. Ст. Костки въ Перемышли.

Завѣдательства получили:

Ч. 5351. о. Ильницкій Николай парохіи Доброгостовъ.

Ч. 5581. о. Кашубиньскій Іоанъ парохіи Угрыновъ.

Ч. 6123. о. Жубрыдъ Михаилъ парохіи Дальова.

Сотрудництва получили:

Ч. 5127. о. Накловичъ Левъ, управ. въ Грушатыхахъ.

Ч. 5651. о. Гординьскій Теофілъ въ Коростнѣ и дождж. въ Лѣсковатомъ.

Презенты получили:

Ч. 5546. о. Адріановичъ Леонтій на парохію Деревня.

Ч. 5642. о. Козенка Александеръ на парохію Подемщина.

Ч. 5798. о. Карановичъ Іосифъ на парохію Яксманичи.

Ч. 6099. о. Гоцкій Алексей на парохію Дворцѣ.

Некрольогія.

О. Ильницкій Іоанъ, парохъ въ Доброгостовѣ уп. 23/6 1913.

О. Смулка Симеонъ, парохъ въ Угрыновѣ, уп. 3/7 1913.

О. Яремкевичъ Лука, парохъ въ Брухналю уп. 9/7 1913.

О. Хомицкій Волод., парохъ въ Дальовой уп. 25/7 1913.

Душій ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 22. серпня 1913.

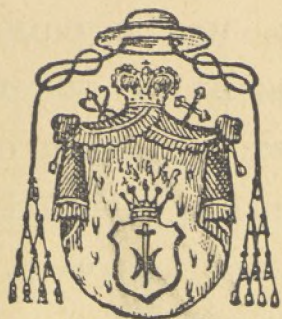
† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 7. жовтня

Ч. IX.

Ч. 64.

Ч. 5784. Въ справѣ вызыску нашихъ эмигрантовъ въ Америцѣ.

На подставѣ рескрипту ц. к. Министерства справедливости зъ дня 8 жовтня 1912. 23483. звернула ся тутка палата адвокацка въ Краковѣ письмомъ зъ дня 14. мая 1913. Ч. 2775 зъ вѣдозвою слѣдуючого змѣсту:

Помежи нашими эмигрантами зъ Галичины шукаючими працѣ и поправы свого быту въ Америцѣ, намножило ся велике число псевдоадвокатѣвъ, псевдонотарѣвъ и псевдобанкерѣвъ, котрѣ утримують ся тамъ выключно зъ вызыску нашихъ людей. Мають они звычайно тѣлько агенціи картъ корабельныхъ а жадного управненя анѣ квалифікацій до веденя адвокатуры, нотаріату або интересѣвъ банковыхъ. Яко покутнѣ писарѣ жертвують они нашимъ людямъ або черезъ наймленыхъ агентѣвъ або черезъ оголошеня по тамошнихъ часописяхъ свою помѣчь во всѣхъ справахъ правныхъ, особенно въ вѣйсковыхъ, обѣцюючи интересованымъ або цѣлковите звѣльнене ихъ вѣдѣ службы вѣйскової, або неможливої пѣльги, инныхъ втягають до рѣжныхъ интересѣвъ ризиковныхъ, намавляють до продажи ихъ батькѣвщины, выманують вѣдѣ нихъ повномочія и перепроваджують въ ихъ имени найнепотрѣбнѣйшѣ трансакціи втягаючи тымъ способомъ свои жертвы въ рѣжнѣ процеса. Буває и такъ, що яко фалшивѣ банкиры приймають они тяжко запрацьований грѣшь эмигрантовѣвъ, або цѣну купна за продану ихъ батькѣвщину до перехованя або до пересланя ихъ до родины въ старѣмъ краю — та звычайно тѣ грошѣ спроневерують. Обдертый до

последного гроша такіи эмигрантъ, позбавленый на чужинѣ всякой зичливой опѣки, не знаючи нѣ мовы тамошної нѣ не розумѣючи тамошнихъ законѣвъ, не умѣе вѣнъ ошуканый або и не може доходити своєї кривды, бо не знає де ся обернути и звычайно по якѣмсь часѣ резигнує зъ всякихъ доходжень, чимъ тѣлько забезпечує тымъ пѣявкамъ-вызыскивачамъ повну безкарнѣсть и осмѣляє ихъ до що разъ безличнѣйшихъ експериментѣвъ на другихъ своихъ жертвахъ. Щобы при намѣреной въ Австріи реформѣ эмиграційного уставодавства унормовати и въ тѣмъ взглядѣ опѣку правну надъ эмигрантами, потреба бы впередъ зѣбрати сталый и рѣчевый матеріалъ фактѣвъ доконаного вызыску зъ заподанемъ имени и назвиска такъ вызысканыхъ, якъ и по можности тыхъ, що той вызыскъ управляютъ. Помежи рѣжного рода людьми, що зъ пошкодоваными въ описаный спосѣбъ эмигрантами, або ихъ родинами стоять въ найблизшѣмъ контактѣ, занимають перше мѣсце зъ титулу свого занятя и характеру ОО. душпастирѣ, для того то выдѣлъ палаты адвокацкой въ Краковѣ звертає ся зъ горячимъ прошенемъ до цѣлого Всч. Духовенства парохіяльного, щобы оно доносило ему поодинокіи факты доконаного вызыску на эмигрантахъ въ Америцѣ, а выдѣлъ той маючи на фактахъ опертый матеріалъ, або и поименну листу сего рода вызыскивачѣвъ, буде мѣгъ при укладаню новыхъ законѣвъ эмиграційныхъ на властивѣмъ мѣсци поважно вишнуги на ихъ выгублене або бодай на ихъ чисельне зменшене. Факты тѣи належитъ посилати пѣдъ адресою: П. Т. Выдѣлъ палаты адвокацкой въ Краковѣ.

Повызшу вѣдозву подає ся Всч. Духовенству до вѣдомости и выповненя а Всч. ОО. настоятелѣ декан. обговорять справу на найблизшѣмъ соборѣ декан. и предложатъ справозданя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 20. серпня 1913.

Ч. 65.

Ч. 5735. О похвалахъ за ревну дѣяльнѣсть въ громадскихъ радахъ сиротиньскихъ.

Повне узнане, похвалу и подяку за успѣшну и ревну дѣяльнѣсть въ громадскихъ радахъ сиротиньскихъ одержали: Всч. ОО. Левъ Пясецкій, парохъ въ Реклинци, Василій Волошиньскій въ Радружи, Емилианъ Гриневецкій въ Смоленѣ, Емилианъ Крыницкій въ Бобятынѣ, Емилианъ Трешневскій въ Хоробровѣ, Іоанъ Матвіясъ въ Яструбичахъ, Андрей Телепъ въ Ожомли, Михаилъ Телепъ въ Рогѣзнѣ, Михаилъ Левъ въ Залужу, Симеонъ Чичиловичъ въ Кобыльницѣ руской, Михаилъ Кручковскій въ Нагачевѣ, Ігнатій Маликъ въ Вѣрку, Володимиръ Бачиньскій въ Хѣдновичахъ, Володимиръ Гинилевичъ въ Тисовой, Петро Дуркотъ

въ Болестрашичахъ, Брониславъ Гоцкій въ Островѣ, Йосифъ Гумецкій въ Тагарыновѣ, Стефанъ Кишикъ въ Опацѣ, Антоній Венгриновичъ въ Смольно́й, Стефанъ Козбуръ въ Царинско́мъ, Єронимъ Куновскій въ Бѣльчу, Алексей Малярчикъ въ Тыновѣ и Павло Копко сотр. въ Бирчи, а то зъ того powodu, що ц. к. Президія высшого Суду Краєвого въ Львовѣ письмомъ зъ 3. липня 1913 Ч. През. 13174 повѣдомила Еп. Консисто́рію о дуже ревно́й и успѣшно́й працѣ повысихъ отцѣвъ въ то́й справѣ.

При сей нагодѣ Еп. Консисто́рія взывае и прочихъ ОО. душпастьорѣвъ въ мысль попередныхъ оголошень до ревной працѣ въ то́й такъ важно́й справѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи.

Перемишль, дня 21. серпня 1913.

Ч. 66.

Ч. 6182. Въ справѣ виробѣвъ краєвыхъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ д. 29. липня 1913 ч. XI. 3717 подало ту слѣдуюче внесене: »До Високопреподобно́й гр. кат. Консисто́ріи в Перемишли. Ц. к. Міністерство Віроісповіданъ і Просвѣти рескриптом з дня 19. червня 1913. Ч. 58718 ex 1912 звернуло увагу, що інтерес краєвого промислу фабричного як також краєвого промислу дрібно́го і рукоділ вимагае з важних господарчих причин можливо найдалше ідучо́й охорони перед загранично́ю конкуренцією.

В узнаню то́й засади видано вже кілька разів, послѣдний раз розпорядженем міністерияльним з 3. цвѣтня 1909. Дн. з. д. ч. 61 приписи становлячі, що при роздаваню всякого рода робіт і достав державних увзгляднена мае бути краєва праця як також краєві артикули і материяли.

Дальше дуже в тім взгляді важне поле збутя представляють доставки для церковних і релігійних інститутів, товариств і громад. Єсть оно важним не тільки з причини значних сум на тую ціль зуживаних, але також з то́й причини, що — як досвѣдчене учить — поступоване тих інституцій ділае яко примір на широки верстви народности.

В ціли забезпеченя і на тім поли як найширшого увзгляднення краєвих витворів ц. к. Намісництво мае честь просити Впр. Консисто́рію в наслідок покликаного на вступі рескрипту міністерияльного, щоби схотіла вплинути на відносні власти церковні та товариства релігійні, всказуючи при тім на важність справи зі взглядів господарчих і на стараня скировані до щораз більшого поправлення краєвих витворів, щоби при закупах на ціли служби Божо́й і релігійні давали завсїгди першенство виробам краєвим перед заграничними а головно

вистерігали ся спроваджуваня материялів і виробів ззаграниці в тих случаях, в котрих такой самий товар, в тій самій якості (скількості) і ціні можна в краю дістати. Всумнівних случаях можуть сторони інтересовані звернути ся до ц. к. Намісництва о інформацію, чи даний закуп не давши ся прецінь в краю полагодити».

Поручає ся Всч. Клирови точно примѣнити ся до наведеного желаня Выс. ц. к. Намѣстництва, а при случайности соборовъ деканальныхъ держати ся въ зримости.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 23. серпня 1913.

Ч. 67.

Ч. 6574. О выдавництвахъ Товариствомъ св. Ап. Павла у Львовѣ.

Заходомъ тов. св. Ап. Павла у Львовѣ выйшли отсіи выдавництва: 1) Боже слово і Син Божий, 2) Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ Ч. IV. 3) Перехід на латинський обряд і 4) то саме латинськими черенками.

Выдавництва сіи поручає ся до якъ найбільшого розширеня а замавляти ихъ можна въ канцелярії Товариства при ул. Коперника Ч. 36 у Львовѣ, перше въ цѣнѣ по 60 с, друге по 20 с, а трете и четверте по 4 с водъ одного примѣрника.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 11. вересня 1913.

Ч. 68.

Ч. 7057. Въ справѣ выказовъ еквівалентовыхъ.

На подставѣ розпорядженя Выс. ц. к. Міністерства вѣроисповѣданя и просвѣты выданого въ порозумѣню зъ Выс. ц. к. Міністерствомъ скарбу подъ днемъ 29. Липня 1913 Ч. 1101 поручає Выс. ц. к. Намѣстництво подъ днемъ 28. Серпня 1913 I. б. 4261/12 вѣзвати Епископство и всѣ парохіи якъ такожь монастыри мужескїи и жѣночїи, котрїи находятся въ діецезіи, щобы чимъ скорше а найпознѣйше до кѣнца жовтня 1913 предложили ц. к. Намѣстництву посредствомъ приналежного ц. к. Староста зѣзнаня ихъ доходовъ и розходовъ, а такожь майна движимого и недвижимого, котрїи то зѣзнаня служити мають до вымѣру датку фонда религїйного на decenium 1911—1920 по мысли уставы зъ 7. мая 1874 В. з. д. Ч. 51.

Подає ся повыше до вѣдомости Всч. священства зъ порученемъ въ наведеномъ речинци удоволити внутрь выраженому розпорядженю.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 15. вересня 1913.

Ч. 69.

Ч. 7482. Конкурсъ на богослуж. стипендіи бл. п. Архипресвитера Гр. Шашкевича.

Управляючій совѣтъ института «Народный Дѡмъ» въ Львовѣ яко управитель стипендіинои богослужебнои фондаціи бл. п. Григорія Шашкевича Архипрезвитера Капитулы Перемыскои, просить подъ днемъ 16. вересня 1913 Ч. 861. щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѡкъ 1914 на десять стипендій богослужебныхъ.

Тои фондаціинои грамоты §. 8 буква *a* постановляє, що стипендію по 100 к. повинни въ первѡй линіи получить найнисше дотованіи сотрудники и завѣдателѣ парохій, дальше загально знаніи убогі, численною родиною обремененіи парохии. — Богослужебніи тии стипендіи надае Вирепод. Капитула.

Понеже зъ початкомъ року 1914. уже въ мѣсяцю Сѣчню мае одна спѣвана служба божа вѡдправити ся, длятого взываеєь управленыхъ до получения реченои стипендіи на р. 1914, щобы свои неостемпльованіи прошеня въ речинци до 15-го Листопада 1913 посредствомъ уряда дек. Еп. Консисторіи предложили.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль дня 22. вересня 1913.

Ч. 70.

Ч. 7851. Конкурсъ на опорожненіи парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до 24 Листопада 1913 выставлять ся на конкурсъ слѣдуючій опорожненіи парохіи:

1. Горянка	деканата	Балигородского	наданя	приватного.
2. Криве	<i>ad</i> Тѣсна	»	»	патрона право почивае.
3. Рябе	»	»	»	»
4. Бахѡръ	»	Бирчаньского	наданя	приватного.
5. Долины	»	Бѣцкого	»	»
6. Святкова	»	»	»	»
7. Угрынѡвъ	»	Варяжского	»	»
8. Красне	»	Высочаньского	»	»
9. Доброгостѡвъ	»	Дрогобыцкого	»	цѣсарского.
10. Крамна	»	Дукляньского	»	приватного.
11. Пилы	»	Жовкѡвского	»	»
12. Кунинь	»	»	»	духовного.
13. Днѣстрикъ дуб.	»	Жукотыньского	право патрона	почивае.
14. Мацина вел.	»	Бѣцкого,	наданя	приватного. (Убѣгаючи ся

о тую парохію мають передъ каноничною институціею зложити писемну заяву, що годять ся на вылучене доч. «Роздѣле» вѡдъ матернои церкви въ Мацинѣ вел.)

15. Береги гôr.	деканата Затварницького	наданя приватного.
16. Хмѣль	»	»
17. Михалевици	» Комарнянського	наданя приватного.
18. Чорнорѣки	» Короснянського	»
19. Горинець	» Любачôвського	»
20. Плазôвъ	»	»
21. Баличи	» Мостиского	»
22. Новосѣльцѣ	»	»
23. Войкова	» Мушинського	цѣсарского наданя.
24. Мацієва	»	наданя приватного.
25. Чирна	»	цѣсарского наданя,
26. Боратынъ	» Порохницького	наданя приватного.
27. Коблянська воля	» Самбôрського	духовного наданя.
28. Ялинъ	» Сянôцкого	наданя приватного.
29. Мосты вел.	» Угнôвського	»
30. Брухналь	» Яворôвського	»
31. Порудно	»	»
32. Цетуля	» Ярославського	»
33. Дальова	» Яслиского	духовного наданя.

(Убѣгаючи ся о тую парохію мають передъ каноничною институцією зложити письменну заяву, що годять ся на вылучене дочер. »Шкляры« вôдъ матерной церкви въ Дальовой.)

34. Поляны суров.	деканата Яслиского	наданя приватного.
35. Пулавы	»	»
36. Солинка	»	право патрона почиває.
37. Явôрникъ	»	наданя громады мѣсцевôй
38. Ясель	»	наданя приватного.

Речинець розумѣє ся въ сей способъ, що прошеня передъ днемъ 24. листопада 1913 мають бути зъ дотычныхъ Урядôвъ деканальныхъ такъ выслані, щобы найпôзнѣйше въ дни 24. листопада 1913 були Еп. Консистеріи предложені.

Прошеня не заосмотрені потрѣбными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового), якъ и такі, котри бы по дни 24. Листопада 1913 тутъ вплынули, будутъ звернені безуспѣшно.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дия 3. жовтня 1913.

Ч. 71.

Ч. 7768. Конкурсъ на посаду катихита при приватной гѣмназіи въ Яворовѣ.

Краевый школьный Союзъ въ Львовѣ вôднѣсь ся ту п. дн. 30. вересня 1913 Ч. 2052 зъ прошенемъ о выначене катихита для приватной гѣмназіи зъ

рускимъ языкомъ выкладовымъ въ Яворовѣ, котрыйбы свой часъ або бѣльшу его часть мѡгъ посвятити моральному веденю учениковъ той гимназіи и котрыйбы або вже мавъ потрібну квалификацію або єи позыскавъ въ короткомъ часѣ.

Приватна гимназія въ Яворовѣ має право прилюдности, числитъ въ сѣмъ школьномъ роцѣ 386 учениковъ подѣленыхъ на сѣмъ класъ въ 9 вѡддѣлахъ.

Катихитъ обовязаный до удѣльованя науки до 22 годинъ тыжнево а 1 екзорта числитъ ся за 2 години. Години понадъ тахѣмъ числятъ ся якъ въ державныхъ гимназіяхъ. Заступники зъ повною квалификаціею побирають рѡчну платню въ квотѣ 2400 К. а безъ квалификаціи 2000 К. Сталымъ учителемъ можна зѡстати по найменше трилѣтнѡй вдоволяющѡй службѣ (зъ того 1 рѡкъ зъ повною квалификаціею). Платня сталого учителя выносить 2800 К, 600 К активального додатку и 5 лѣтнѡй додатки якъ въ державныхъ середныхъ школахъ.

Подаючи тоє до вѣдомости Всч. Духовенства Епископ. Ординаріятъ взымає тыхъ священниковъ, котри о повысшу довжнѡсть убѣгати ся намѣряють, щобы свой дотычнѡй прошеня предложили Епископ. Ординаріятѡви найдалше до 15. Листопада с. р.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 6. жовтня 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 6639. о. Дрѣ Вергунъ Теодоръ им. заступникомъ катихита при гимназіи въ Сяноцѣ.
- Ч. 6851. Всч. о. Савицкѡй Іоанъ — сталымъ катихитомъ при гимназіи въ Самборѣ.
- Ч. 7224. Орл. сервитутовыми Комисарями именованѡ: Всч. Утриско Володимиръ, деканъ, на деканатъ Жовковскѡй, Всч. Чайковскѡй Вол., деканъ, на деканатъ Балигородскѡй, Всч. Круликовскѡй Іосифъ, деканъ, на деканатъ Судововишеньскѡй, Всч. о. Яцевъ Антонѡй, парохъ въ Махновѣ, на деканатъ Угнѡвскѡй.
- Ч. 7018. Всч. о. Омелянскѡй Евгений, парохъ въ Бутынахъ, дѣйстнымъ деканомъ Угнѡвскимъ — а Всч. о. Яцевъ Антонѡй, парохъ въ Махновѣ, мѣсто деканомъ Угнѡвскимъ.

Вѡдличя крылошанскѡй получили.

- Ч. 6127. Всч. Ясеницкѡй Петро, парохъ въ Одреховой, Всч. Савчакъ Викторъ, парохъ въ Сторожахъ вел., Всч. Очабрукъ Алексей, парохъ въ Волицѡ.
- Ч. 6399. Всч. Урускѡй Іоанъ, сотрудникъ въ Краковѣ.
- Ч. 6684. Всч. Осѣмѣловскѡй Николай, парохъ въ Рудѣ лѣснѡй.
- Ч. 5484. Всч. о. Сологубъ Василѡй, парохъ въ Наконечномъ.
- Ч. 4126. Всч. Вербенець Володимиръ, парохъ въ Стѡбнѣ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 6716. о. Матковскѡй Василѡй въ Верхратѣ.

- Ч. 7108. о. Дивосирь Петро, управ. сопом. въ Яслиско́й воли.
Ч. 7266. о. Заболоцкій Теодоръ въ Коростнѣ и доѣзджаюче въ Лѣсковатомъ.
Ч. 6248. о. Дръ Скобельскій Левъ въ Горуцку.
Ч. 7667. о. Колтунюкъ Миронъ въ Люблинци.
Ч. 7090. о. Банахъ Іоанъ въ Гойску.
Ч. 7736. о. Баховскій Димитрій въ Тустановичахъ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 6111. о. Гóрнякъ Михаилъ парохіи Мосты великѣй.
Ч. 6838. о. Мохнацкій Володимиръ парохіи Чирна.
Ч. 7212. о. Сенета Богданъ парохіи Брѣхналь.
Ч. 7613. о. Накловичъ Михаилъ парохіи Цетуля.
Ч. 7614. о. Пасѣчиньскій Ярославъ парохіи Коблянська воля.
Ч. 7515. о. Заяць Игнатій парохіи Мацина велика.
Ч. 7742. о. Трешневскій Андрей парохіи Бахоръ.
Ч. 7744. о. Стецишинъ Михаилъ парохіи Горинець.
Ч. 7745. о. Корытко Сильвестеръ парохіи Боратынъ дек. Порохницкого.
Ч. 7778. о. Журавецкій Володимиръ парохіи Порудно.

Каноничну институцію получили.

- Ч. 7617 о. Фуглевичъ Михаилъ на парохію Короликъ волоскій.
Ч. 7742 о. Гоцкій Алексей на парохію Дворцѣ
Ч. 7743 о. Козенка Александеръ на парохію Подемщину.
Ч. 7744 о. Сиротиньскій Орестъ на парохію Каровъ.
Ч. 7745 о. Левицкій Илія на парохію Лазы.
Ч. 7746 о. Горчицкій Іосифъ на парохію Мужилевичи.
Ч. 7779 о. Адріановичъ Леонтій на парохію Деревня.
Ч. 7780 о. Гавришкевичъ Илія на парохію Хишевичи.
Ч. 7780 о. Карановичъ Іосифъ на парохію Яксманичи.
Ч. 7782 о. Кончило Викторъ на парохію Лукове.
Ч. 7783 о. Сенечко Іоанъ на парохію Татары.

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующі посады:

- Ч. 7398. о. Пасѣчиньскій Ярославъ сопом. въ Снѣтницѣ.
Ч. 7401. о. Куницкій Корнилій сопом. въ Нагачевѣ.
Ч. 7402. о. Косонога Іоанъ сопом. въ Мокрянахъ малыхъ.
Ч. 7404. о. Жукъ Викторъ сопом. въ Грушовѣ.
Ч. 7405. о. Волошиньскій Іоанъ сопом. въ Липѣ.
Ч. 7346. о. Стрыйскій Николай сопом. въ Себечовѣ.
Ч. 7400. о. Малецкій Панталеймонъ сопом. въ Летнѣ и дожд. въ Медыничахъ.
Ч. 7641. о. Паславскій Николай пров. катехитурю при школахъ нар. въ Добромили.
Ч. 7406. о. Боднаръ Евгенийъ сопом. въ Никловичахъ.
Ч. 7399. о. Марущакъ Володимиръ сопом. въ Сушицѣ вел.
Ч. 7403. о. Кодельскій Іосифъ сопом. въ Тарнавицѣ дек. Яслиского.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 6. жовтня 1913.

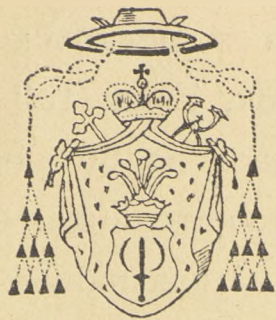
Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 12. листопада.

Ч. X.

Ч. 72.

Ч. 7748. О выказахъ вдовъ и сиротъ по священникахъ.

Поручае ся Всч. Урядамъ деканальнымъ найпальше до 15. грудня каждого року предкладати ту якъ найточнѣйшій выказъ вдовъ и сиротъ по священникахъ тут. епархіи, управненихъ до побираня запомоги зъ епарх. вдовичо сиротиньского фонду.

Выказъ вдовъ и сиротъ по священникахъ Епархіи Львовской згядно Епархіи Станиславовской перебуваючихъ въ тутешной епархіи, належить въ томъ самомъ речинци пересилати вгостъ до Всвгл. и Впрп. Митропол. Консистеріи въ Львовѣ, згядно въ Станиславовѣ.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 2. жовтня 1913.

Ч. 73.

Ч. 7215. Прошене о жертвы на будову церкви для Русиновъ гр. кат. обряду въ кольоніи Azara въ Аргентынѣ.

Дня 12. серпня с. р. надійшло ту слѣдующе прошене зъ Азары въ Аргентынѣ водъ тамошного душпастиря о. Еміліяна Ананевича:

»Божим Провідінем і за волею моіх настоятелів зістав я поставлений душпастирем Русинів католиківъ в Аргентині. Місцем мого сталого побуту єсть мала кольонія в *Misiones, Azara*. Окрім звичайної душпастирської праці тяжить

на мені важкий обов'язок борби з московскою схизмою, яка власне в сій моєй кольонії має свій головний осідок. Звиж 150 родин наших в тій схизмі застрягло а посеред них розкинені католики до 60 родин. — Одиноким срецтвом, щоби зблудивші повернулись до Церкви католицької єсть: побудувати там церковцю нашу католицьку. Се конче потрібне і для наших оставших при Церкві католицькій і для навернення схизматиків. Се статись мусить. Вже початок зроблений. Закуплена площа ($\frac{1}{2}$ гектара) під русько-католицьку церкву. Річ ясна, що нині той нарід сам без помочи церкви там не збудує, бо бідні се люди а до того мала їх горстка, свої єще здорові руки радо жертвують для справи Божої; вже звозять каміне на фундамент. Час минає, потреба все збільшаєсь, томуто я бідний пастир сего бідного стада звертаюсь до Всесвітлішого і Преосвященного Єпископского Ординарjату з горячою просьбою о якунебудь милостиню, чи то в формі датку грошевого, чи в формі яких річей церковних. Треба церкву сю випосажити найпотребнішими річами богослужебними, а на се туть фонду нема. Найменша милостиня буде для нас величезною підмогою. *Argentina, Misiones, Azara* 22. червня 1913. О. Омелян Апанєвич, місцевий сьвященник. «

Поручає ся Всч. оо. парохамъ повизше прошенє оголосити въ церквѣ и парохіянѣ своихъ заохотити до складаня на такъ богоугодну цѣль бодай дробныхъ датковъ, котрѣ впростъ до Еп. Консистеріи надсылати належить.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 2. жовтня 1913.

Ч. 74.

Ч. 7970. Въ справѣ предкладаня ц. к. Староствамъ датъ о звольненє водъ особистой службы войсковои.

Взываєся всѣхъ Всеч. Отцѣвъ належачихъ до войсковои звязи, щоби задля уникненя неприемностей для себе, предкладали до ц. к. Староствъ потвердження приналежности до звязи клирикальной въ цѣли узысканя звольненя водъ особистой службы (посля §. 29. уставы войсковои) въ часѣ закономъ войсковымъ опредѣленомъ, причѣмъ въ поданяхъ до ц. к. Староствъ вношенныхъ мають навести точно мѣсце, дату (день, мѣсяць и рокъ) своего уродженя а такожь и назву громады приналежности своєи.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 13. жовтня 1913.

Ч. 75.

Ч. 7740. Въ справѣ справозданъ ординаріятскихъ комисарѳвъ для надзору науки религіи.

З покликомъ на тутешне распоряджене зъ дня 30. Листопада 1904 року Ч. 7074. (Вѣстникъ Пер. Епар. зъ р. 1904 Ч. XIII). Епископ. Ординаріятъ взывае всѣхъ школьноординаріятскихъ оо. комисарѳвъ, щобы свой докладнй справозданя зъ посѣщеня школъ предкладали Епископ. Ординаріятѳви заразъ по окѳнченю року школьного а найдалше до кѳнца мѣсяця серпня.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 7. жовтня 1913.

Ч. 76.

Ч. 7971. Въ справѣ ординаріятскихъ вѳдпоручникѳвъ до ц. к. Радъ школьныхъ окружныхъ.

Дуже важна естъ довжнѳсть ординаріятскихъ вѳдпоручникѳвъ до ц. к. Радъ школьныхъ окружныхъ. Они сущь тамъ представителями Церкви. Зъ того слѣдуе, що они мають сповняти высокй обовязки и що вѳдвѣчальнѳсть ихъ естъ велика.

Длятого Еписк. Ординаріятъ горячо взывае всѣхъ ординаріятскихъ вѳдпоручникѳвъ, щобы точно брали участь въ всѣхъ засѣданяхъ ц. к. Радъ школьныхъ окружныхъ и тамъ достойно заступали справы религіи нашего обряду, и народности. Зъ своєї дѣяльности въ ц. к. Радахъ школьныхъ окружныхъ мають ординаріятскй вѳдпоручники предкладати Епископ. Ординаріятѳви докладнй справозданя кожного року а именно въ мѣсяци Сѣчню за минувшй рѳкъ.

Вѳдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.
Перемышль дня 7. жовтня 1913.

Ч. 77.

Ч. 7856. Поручае ся книжочка о. Александра Дикого „Поза Церквою католицкою нема для насъ спасенія.“

Въ рочнику II. ч. 15—16 Миссійного Листка выдавъ Всч. о. Александеръ Дикй на 39 сторонахъ 16-ки етимольогичною правописею дуже хосенну расправу: »Поза церквою католицкою нема для насъ спасенія« доказуючи основно популярнымъ способомъ правду сего догмату. Въ нинѣшне люте время агітаціи за схизмою, праця тая много причинитися може до утвердження св. вѣры и до усми-

рення затїй єи вороговъ. Поручає ся проте такъ мирянамъ якъ и Всч. оо. Душпастьрямъ въ цѣли розповсюдненя мѣжь народомъ.

Куповати можъ въ редакціи »Христїянського Голоса« во Львовѣ пл. св. Юра ч. 5. або въ книгарнѣ Ставропигійскої и Товар. Шевченка по цѣнѣ 10 с. зъ пересилкою по 13 с.

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 22. жовтня 1913.

Ч. 78.

Ч. 8041. Конкурсъ на посаду катихита при школѣ 5-клясової мужескої въ Мостахъ великихъ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Жовквѣ оголошує п. дн. 22. Вересня 1913. Ч. 2810. конкурсъ на 1) посаду катихита въ школѣ 5-клясової мужескої въ Мостахъ великихъ зъ обовязкомъ удѣляня науки религіи въ школѣ 5. кляс. жен. въ Мостахъ вел. и въ школѣ 1 кляс. въ Боровомъ и на 2) посаду катихита въ школѣ 4 кляс. мужескої и женьскої въ Куликовѣ.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемышль дня 11. жовтня 1913.

Ч. 79.

Ч. 3723. О выдавництвѣ о. Іосифа Дольницкого.

Всесвѣтл. о. пралатъ Іосифъ Дольницкій, духовникъ Семинара во Львовѣ выдавъ прекрасно уложенї Службы церковнї именно: 1) »Служба священнѣйшому Сердцу Іисусовому« зъ апробатою Высокопреосв. Митрспол. Ординаріята и позволенемъ отпавити тую службу въ церквахъ: або въ пятокъ по отданїи Праздника Пресв. Евхаристїи або въ слѣдуючу Недѣлю вразъ зъ Службою воскресною при чомъ и водпустъ на недѣлю переносить ся; 2) »Служба Святому Іосифу Обручнику« зъ апробатою ВПр. Митроп. Ординаріята Львовского и додаткомъ що Служба тая має ся щорочно во всѣхъ церквахъ 26. Грудня водправляти. Службы тїи поручає ся Всч. оо. Душпастьрямъ до Церквей своихъ закуповати и при высше наведенихъ богослуженяхъ употребляти. Цѣна одной въ брошурѣ 1 К. оправленои 1 К. 50 с. Набути можна у Всесв. отца Автора.

Водъ Еписк. гр. кат. Ординаріята

Перемышль, дня 24. жовтня 1913.

Ч. 8405. Станъ касы вдов. сир. Института.
за часъ вѣдъ 1. Липня до 30. вересня 1913.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѡвка		цѣн. папери		Розходъ	Готѡвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось .	100283	66	386010	—	Перенось . .	973	—	51000	—
2. о. Клишь Теофиль . .	80	—	—	—					
3. СС. Василянки въ Перемышли на раунокъ довгу .	500	—	—	—	всего .	973	—	51000	—
4. Стрыйскій Николай . .	400	—	—	—					
5. о. Медыцкій Климентій . .	200	—	—	—					
6. о. Адріановичъ Евгеній . .	200	—	—	—					
7. о. Кодельскій Іосифъ . .	200	—	—	—					
8. о. Волошиньскій Іоанъ . .	400	—	—	—					
9. о. Боднаръ Евгеній . .	400	—	—	—					
10. о. Жукъ Викторъ . .	100	—	—	—					
11. о. Маруцакъ Володимиръ . .	100	—	—	—					
12. о. Мухнацкій Яковъ . .	200	—	—	—					
всего .	103063	66	386010	—					
розходъ .	973	—	51000	—					
остае .			335010	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѡвка		Розходъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	18885	83	Перенось.	9139	25
2. о. Стецишинъ Михаилъ	27	50			
3. о. Шевчикъ Іоанъ	37	06			
4. о. Яворскій Іоанъ	100	—			
5. о. Лазоришакъ Миронъ	42	—			
6. о. Клишь Теофиль	120	—			
7. о. Клюка Володимиръ	123	33			
8. о. Мигаль Василій	350	—			
9. о. Волошиньскій Василій зъ Радружа	21	—			
10. о. Адрияновичъ Василій	208	54			
11. о. Мухнацкій Яковъ	101	36			
12. о. Жубрыдъ Михаилъ	276	14			
всего	20292	96			
розходъ	9139	25			
остае	11153	53			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѡвка		Приходъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	41587	10	вещкій Маркиль, Филиповичъ Іоанъ, Сапрунь Теодоръ, Пелехъ Евстахій, Легуцкій Юліанъ и Гумецкій Іосифъ.		
2. Деканатъ Лѣскій . . . . . именно зложили по 20 К оо. Чертежиньскій Дмитрій, Сембратовичъ Любомиръ, Венгриновичъ Володимиръ, Добрянскій Северинъ, Левицкій Юліанъ, Калужняцкій Болеславъ, Сливиньскій Михаль, Шатиньскій Михаилъ и Макаръ Григорій, а о. Михальчукъ Дмитрій зложивъ 41 К.	221	—	4. Деканатъ Мокрянскій вѡдъ о. Левицкого Іосифа	20	—
3. Деканатъ Горожаньскій именно зложили по 20 К оо. Матковскій Михаилъ, Заяць Михаилъ, Раставе-	160	—	5. Деканатъ Куликѡвскій именно зложили по 20 К оо. Шумило Михаилъ и Кмицикевичъ Савинъ.	40	—
			6. Впр. о. Бѣрецкій Іоанъ	20	—
			7. Деканатъ Нижанкѡвскій именно зложили по 20 К оо. Гинилевичъ Володимиръ, Жарскій Михаилъ, Грынъ Іоанъ, Ступницкій	160	—

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Павло, Ильницкій Володимиръ, Билинскій Емиліянъ, Мащакъ Іосифъ и Федевъ Іоанъ. —			16. Деканатъ Высочанскій, вѣдъ оо. Пясецкого Зенона и Янева Петра по 20 Кор. —	40	—
8. Деканатъ Перемыско-Городскій именно зложили по 20 К. оо. Михальчукъ Іоанъ и Хоминскій Евгений. —	40	—	17. о. Котысь Емиліянъ .	40	—
9. Деканатъ Затварницкій, именно зложили по 20 К оо. Туна Иляріонъ, Луцкій Петро, Саевичъ Іосифъ, Яросевичъ Іоанъ, Чавсъ Петро и Котецкій Іосифъ.	120	—	18. о. Кмитъ Поліевктъ .	20	—
10. Деканатъ Яслискій . именно зложили по 20 К оо. Кочиркевичъ Андрей, Колодѣй Симеонъ, Хомицкій Володимиръ, Мерена Іоанъ, Кмицикевичъ Романъ, Венгриновичъ Иляріонъ, Волошиновичъ Николай, Грабець Теодоръ, Бачинскій Николай, Гробельскій Михаилъ, Ковальчинъ Іоанъ, Стукачъ Павло, Вендзиловичъ Дамьянъ, Бескидъ Антоній, Давосиръ Петро, Охничъ Василій и Волянскій Левъ	340	—	19. Деканатъ Ярославскій вѣдъ о. Голѣчка Іоана .	20	—
11. о. Валюхъ Іоанъ . . .	20	—	20. Урядъ парохіяльный въ Шляхтовѣй, именно зложили по 20 К. оо. Гела Иляріонъ и Дуркотъ Александръ.	40	—
12. о. Яхно Яковъ . . .	21	—	22. Деканатъ Ольховецкій именно зложили по 20 К оо. Полянскій Василій, Выковичъ Алексей, Калужняцкій Іоанъ, Гамерскій Іоанъ, Генсіорскій Юрій, Гамерскій Іосифъ и Мартиновичъ Григорій. —	140	—
13. о. Демковъ Іосифъ . . .	20	—	23. о. Олексинъ Ілія . . .	20	—
14. % вѣдъ Листѣвъ Заставныхъ Земельного Банку гіпотечного у Львовѣ за першій пѣврѣкъ 1913 . . .	479	25	24. Деканатъ Бѣцкій именно зложили по 20 К. оо. Говда Александръ, Калужняцкій Володимиръ, Тытаръ Іоанъ, Сандовичъ Любомиръ, Дуркотъ Теодозій, Полошиновичъ Даниль, Баницкій Іосифъ, Менцинскій Емиліянъ, Кошыстянскій Климентій, Есипъ Іоанъ, Жукъ Михаилъ, Волянскій Стефанъ и Калиновичъ Григорій.	280	—
15. Деканатъ Старосамборскій, именно зложили по 20 К. оо. Козаневичъ Евгений, Ортинскій Филаретъ и Войтовичъ Петро.	60	—	25. о. Адрияновичъ Леонтій	40	—
			26. о. Левицкій Ілія . . .	40	—
			27. о. Кончило Викторъ . . .	40	—
			28. о. Фуглевичъ Михаилъ . . .	40	—
			29. о. Гоцкій Алексей . . .	40	—
			30. о. Сиротинскій Орестъ	40	—

Приходъ	Готѡвка		Розходъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
31. о. Козенка Александеръ	40	—	1. Переносъ	35449	83
32. о. Карановичъ Юсифъ .	40	—	2. Передатокъ на р. 1913	2126	—
33. о. Гавришкевичъ Илія .	40	—	3. Комисія Шконтруюча .	60	—
34. о. Горчицкій Юсифъ .	40	—	4. Штемцель на квитъ .	1	88
35. о. Боднаръ Евгеній .	6	68	5. За печатане протокола .	265	—
36. о. Жукъ Викторъ .	6	68	6. Высилка протокола .	10	—
37. % За два купоны водъ Листовъ Заставныхъ 4 ¹ / ₂ % Земельного Банку гі- потечного платнї 1. липня 1913	4	50			
всего .	44326	21	всего .	37912	71
розходъ .	37912	71			
остає .	6413	50			

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30. вересня 1913. має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	102.090 К. 66 с.,	цѣннї папери	33510 К. — с.
II. » резервовый	»	11.153 » 53 »	»	» — »
III. » розпорядимый	»	6.413 » 50 »	»	» — »

Всего готѡвкою 119.657 К. 69 с., ц. паперами 335010 К. — с.

Водповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнннхъ паперахъ:		335010 К. — с.	
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры«	Ч. 1592	9851 К 21 с.
2. » »	»	2466	5171 » — »
3. » »	»Нивы«	17	6776 » 90 »
4. » »	»Руской Щадницѣ«	160	20859 » 21 »
5. » »	»	345	26131 » 61 »
6. » »	»	378	20859 » 21 »
7. » »	»	2287	7343 » 96 »
8. » »	»	2354	15459 » 04 »
9. » »	»	5705	1131 » 28 »
10. » »	»	6497	2932 » 54 »
11. » »	»	9550	27 » — »
12. » »	»	6681	439 » 36 »
13. » »	Wiener Bank-Verein	141	2298 » 37 »
14. готовыми грошми			337 » — »
	разомъ		119.657 К 69 с.

С. Мацюракъ
секретаръ.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касїеръ.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторїи.

Перемышль дня 25. жовтня 1913.

Ч. 81.

Ч. 8928. Конкурсъ на опорожнену парохію Сокаль.

Зъ речинцемъ вношеня прошень до 20. грудня 1913 включно выставляє ся на конкурсъ парохія Сокаль ц. к. наданя. Речинець розумѣе ся въ сей способъ, що прошеня передъ днемъ 20. грудня 1913 мають бути зъ дотычныхъ Урядовъ деканальныхъ такъ выслані, щобы найпознѣйше въ дни 20. грудня 1913 були Еп. Консистеріи предложені. Прошеня не заосмотрені потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового), якъ и такі, котрі бы по дни 20. грудня 1913 тутъ впынули, будуть звернені безуспѣшно.

Убѣгаючи ся о тую парохію мають передъ каночною институцією зложити писемну заяву, що годять ся на евентуальне вылучене доч. Поториця вѣдъ матернои церкви въ Сокали.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 10. падолиста 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 385/орд. Вир. и Всесвѣт. о. Левицкій Василій, протонотарій Апост. парохъ катедраль.-Совѣтникомъ Суда церковного до справъ спорныхъ и карныхъ.
- Ч. 7568. Всеч. о. Гумецкій Юліянъ парохъ въ Гойску — орд. сервитутовымъ комисаремъ на деканатъ Добромильскій.
- Ч. 7566. Всеч. о. Горницкій Евгеній парохъ въ Равѣ рускои — орд. школь. комисаремъ до школь середнихъ въ Равѣ.
- Ч. 7569. Всеч. о. Волосянскій Іоанъ деканъ Яворѣвскій — орд. школь. комисаремъ до школь середнихъ въ Яворовѣ. Всеч. Гриневецкій Емилиянъ деканъ Любачѣвскій до школь середнихъ въ Любачовѣ. Всеч. о. Селецкій Кирилъ деканъ Белзкій до школь серед. въ Белзѣ.
- Ч. 7567. Всеч. о. Хтей Алексей деканъ Высочанскій — орд. комисаремъ до школь середн. въ Турцѣ.
- Ч. 7125. Всеч. о. Кушликъ Евгеній заступникомъ катихита при гімназіи въ Самборѣ (на часъ вѣдпустки катихита Савицкого Іоана.)
- Ч. 7015. Всеч. о. Омелянскій Евгеній деканъ Угнѣвскій — орд. шк. комисаремъ на деканатъ Угнѣвскій.
- Ч. 7477. Всеч. о. Круликовскій Іосифъ деканъ Судоговишенскій — орд. шк. комисаремъ на деканатъ Судоговишенскій.

Завѣдательства получили.

- Ч. 7130. о. Кульчицкій Евгеній въ Рябѣмъ (по добровольномъ зреченю ся парохія Терка) а о. Адрияновичъ Евгеній въ Терцѣ.
- Ч. 7471. о. Грабець Іоанъ въ Пилахъ.
- Ч. 7288. Лѣщинскій Іосифъ въ Куличковѣ.
- Ч. 7630. Папшъ Орестъ въ Вѣрхомлѣ великои.
- Ч. 7365. Заяць Ігнатій въ Мацинѣ великои.

Ч. 7886. о. Вильчанський Михайль въ Днѣстрику дубовомъ.

Ч. 8171. о. Макаръ Стефанъ въ Новоммѣстѣ.

Ч. 8176. о. Заболоцкій Теодоръ въ Коростнѣ.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили:

Ч. 6148. Всч. о. Крайчикъ Емилянъ, сам. сопруд. въ маломъ Яворѣвск. передмѣстю.

Ч. 6172. Всч. о. Дыгдалевичъ Антоній, парохъ въ Полнятичахъ.

Ч. 7617. Всч. о. Каламунецкій Петро парохъ въ Радоцинѣ.

Ч. 7111. Всч. о. Мохнацкій Володимиръ, завѣдатель въ Чирной.

Ч. 7588. Всч. о. Карпякъ Михайль, катехитъ въ Сокали.

Ч. 7675. Всч. о. Ляврецкій Василій, парохъ въ Варяжи.

Ч. 7825. Всч. о. Попель Володимиръ парохъ въ Арламовской воли.

Ч. 7944. Всч. о. Гинилевичъ Володимиръ парохъ въ Тысовѣ.

Ч. 8975. Всч. о. Пелехъ Юсифъ парохъ въ Желдци.

Ч. 8320. Всч. с. Утриско Володимиръ парохъ въ Скварявѣ.

Ч. 8299. Всч. о. Ясеницкій Володимиръ парохъ въ Раднничяхъ.

Ч. 7900. Всч. о. Газевичъ Онуфрій пров. катихитъ при гѣмназиі въ Новомъ Санчи получивъ вѣдличія крылошаньскій.

Сотрудництва получили.

Ч. 7777. о. Константиновичъ Еразмъ въ Топольницѣ зъ осѣдкомъ въ Недѣльной

Ч. 6659. о. Левицкій Юсифъ управ. въ Угерцяхъ незабитовскихъ.

Ч. 8181. о. Калиничъ Емилянъ доѣзджаюче въ Жукотынѣ.

Ч. 7726. о. Шарко Любомиръ поставленъ II. проповѣдникомъ при катедр. Храмѣ въ Перемышли.

Некрольогія.

О. Дѣлицкій Емилянъ парохъ въ Мостахъ вел. уп. 14/8 1913.

О Константиновичъ Антоній парохъ въ Чирной уп. 23/8 1913.

О Товѣрницкій Петро парохъ въ Новомъ мѣстѣ уп. 8/10 1913.

О. Войтовичъ Теодозій парохъ въ Коростнѣ уп. 9/10.

О. Волошиновичъ Николай парохъ въ Липовци уп. 23/10.

Душій ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 10. падолиста 1913.

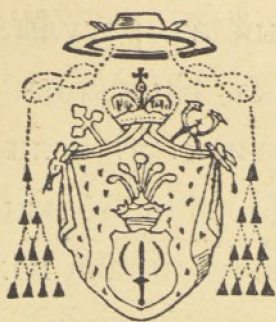
† **КОНСТАНТИНЪ**

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 19. листопада.

Ч. XI.

Ч. 82.

Ч.8123. Речинець до св. Рукоположеня въ ереи.

Кандидаты духовного стану, иокончившій науки богословскій и желающій принять св. Рукоположене, мають вносити свои поданя до дня 30. листопада с. р. а явитись въ Ректоратѣ духовн. Семинара дня 15. грудня 1913 о 9. год. передь полуднемъ, по выслуханю св. Літургїи о 8 год. начинаючої ся.

Поданя треба заосмотрити 1. свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2. моральности, 3. здоровья, 4. убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5. вѣнчаня, если суть женаті, 6. вдоволеня повинности войсковои.

Вѣдъ Еписк. гр. кат. Ординаріята
Перемышль, дня 8. листопада 1913.

Ч. 83.

Ч. 8210. Декретъ св. Конгрегаціи Законникѣвъ о сповѣди Монахинь и сестеръ.

Позаякъ въ справѣ таинственныхъ сповѣдей Монахинь и Сестеръ много дотеперь выдано правъ, постановилисьмо теперь тѣ въ дечѣмъ змѣненіи и належито упорядкованіи зѣбрати въ оденъ декретъ, а именно:

1. Для каждого дому чи то Монахинь чи то Сестеръ належить одного толькѣ назначити порядочного сповѣдника, хѣба, що задля великого числа Монахинь або задля иншої слушнои причины потреба бы було назначити другого або кѣлькохъ.

2. Сповѣдникъ порядочный зъ регулы, не повиненъ того уряду справувати довше нѣжь три роки. Однакъ Епископъ або Ординарій може его на друге а навѣтъ и трете трилѣте затвердити: а) если задля браку отвѣтныхъ священникѡвъ инакше не мѡгъ зарядити; б) если бѡльша часть Монахинь, навѣтъ такихъ, котрѣ въ иныхъ справахъ не мають права голосованя, черезъ тайне голосоване заявила бажане на затвержене того самого сповѣдника; але для тыхъ, котрѣ не годять ся на того сповѣдника, належить, если хотять назначити иншого.

3. Кѡлька разѡвъ въ роцѣ належить назначити для каждого дому сповѣдника надпорядочного, до котрого всѣ Монахинѣ повиннѣ зголоситись, щобы принайменше отримали благословенство.

4. Для каждого дому монашого повиненъ Ординарій вызначити кѡлькохъ священникѡвъ, котрыхъ Монахинѣ въ поодинокихъ случаяхъ моглибы безъ трудности просити о сповѣдь.

5. Если якась Монахиня, для супокою своєї души и для бѡльшого поступу на дорозѣ Божѡй зажадае якогось особного сповѣдника або провѡдника духовного, Ординарій безъ трудности згодить ся на се; однакъ Ординарій мае чувати, щобы зъ сеи згоды не вкрались надужитя; еслибы однакъ повстали, усуне ихъ обережно и благоразумно але безъ нарушеня свободы совѣсти.

6. Если дѡмъ Монахинь пѡдлягае мѣсцевому Ординарієви, то до него належить выбѡръ сповѣдникѡвъ такъ порядочныхъ якъ и надпорядочныхъ, если же пѡдлягае Настоятелю монашому, то сей представляе сповѣдникѡвъ Ординарієви мѣсця, котрый имъ удѣляе власть до слуханя сповѣдей.

7. На урядъ сповѣдника такъ порядочного якъ и надпорядочного чито спеціального могутъ бути выбранѣ священники такъ зъ духовенства свѣтского якъ и за позволенемъ Настоятеля, зъ доховенства монашого, коли тѡлько не мають надъ тыми Монахинями нѣякои власти поза сповѣдею.

8. Сповѣдники тѣ мають мати скѡнченыхъ 40 лѣтъ та вѡдзначатись святѡстію житя и благородуміемъ; Ординарій може однакъ зъ слушнои причины и на власну отвѣчательнѡсть выбрати на сей урядъ священникѡвъ котрѣ не дѡйшли еще до сего вѣку, если тѡлько вѡдзначають ся згаданными прикметами души.

9. Сповѣдникъ порядочный не може бути именованный надпорядочнымъ, и кромѣ случаѣвъ въ 2. артикулѣ згаданныхъ, знова бути выбранный яко порядочный въ тѡмъ самѡмъ монастири ажъ доперва по роцѣ вѡдъ укѡнченя уряду. Надпорядочный непосредно на порядочного може бути выбранный.

10. Всѣ сповѣдники чито Монахинь чито Сестерь не могутъ мѣшатись до заряду внутрѣшного чито внѣшного монастиря.

11. Если котра зъ Монахинь зажадала надпорядочного сповѣдника, не вѡльно жаднѡй Настоятельцѣ анѣ самѡй анѣ черезъ иныхъ анѣ впростъ анѣ посередно пытати ся о причину того жаданя, анѣ тѡй просьбѣ противитись словами або дѣлами, анѣ въ якѣйнебудъ способѣ оказувати, що ѣй се не подобаеъ;

если такъ буде поступала, Ординарій власный упомне ю; коли бы поновно согрѣшила, усуне ю зъ уряду порозумѣвшись передше зъ св. зѣбранемъ о Монахахъ.

12. Монахинямъ не вѣльно въ нѣякій спосѣбъ розмавлати зъ собою о сповѣдахъ товаришокъ, не вѣльно зачѣпати тыхъ, котрѣ сповѣдають ся передъ иншимъ сповѣдникомъ а не выначенымъ; въ противномъ случаю Настоятельница або Ординарій мае ихъ укарати.

13. Колибы сповѣдники спеціальный, вѣзванѣ до монастыря або дому монашого пѣзнали, що Монахинѣ не мають слушнои причины, выплывающей зъ потребности або зъ духовного пожитку передъ ними сповѣдати ся, нехай имъ своѣи услуги вѣдмовлять. Надто перестерѣгаемо всѣ Монахинѣ, чтобы зъ данои имъ ласки жадати иншого сповѣдника не користали зъ побудокъ людскихъ але мали на цѣли выключно добро духове и бѣльшій поступъ въ монашихъ чеснотахъ.

14. Колибъ котра зъ Монахинь або Сестеръ зъ якоинебудъ причины находила ся поза домомъ, вѣльно ѣй въ котрой небудъ церквѣ або каплицѣ навѣтъ пѣвпубличной вѣдбути сповѣдъ передъ кождымъ сповѣдникомъ апробованнымъ для обохъ полѣвъ. Настоятельница не може сего забороняти анѣ про се выпытуватись навѣтъ посередно; Монахинѣ не суть обовязанѣ свою Настоятельку о томъ повѣдомляти.

15. Всѣ Монахинѣ або Сестры, коли тяжко хорують, хотяй нема небезпеченьства смерти, могутъ кождого священника до слуханя сповѣдей апробованого вѣзвати и передъ нимъ въ часѣ тяжкой недуги сповѣдатись, кѣлько разѣвъ схотять

16. Декретъ сей мають заховувати всѣ женскѣи монашѣи згромадження, котрѣ не суть звязанѣ нѣякими обѣтами, хотяйбы се були лише згромадження епархѣяльнѣи. Обовязуе и тѣи згромадження, котрѣ пѣдлагають власти Настоятеля монашого; колибъ Настоятель сей не перестерѣгавъ вѣрного заховуваня сего Декрету, Епископъ або Ординарій мае сему зарадити яко Делегатъ Апостольского Престола.

17. Декретъ сей мае бути долученый до правилъ и конституцій кождого монашого згромадження и публично вѣдчитаный що року въ народной мовѣ на Капитулѣ въ присутности всѣхъ Монахинь.

Коли Ихъ Емиенціи Кардиналы св. зѣбрания о Монахахъ на повномъ засѣданю вѣдбувшѣмъ ся дня 31. мѣсяця Сѣчня 1913 р. въ Ватиканѣ о постановлене се просили, св. Отець Пѣй X на представлене низше пѣдписаного Секретаря, зволив Декретъ той въ цѣлости затвердити и поручивъ, чтобы его оголошено и чтобы всѣ, котрыхъ вѣнъ дотычить, на будуче его стисло заховували.

Всѣ давнѣйшѣи приписы, навѣтъ тымъ противнѣи не мають вже значѣня. Дано въ Римѣ, въ Секретарѣятѣ св. Зѣбрания о Монахахъ дня 3. лютого 1913 р. Ф. I. К. Кард. Вѣвесъ Префектъ М. П. † Донатъ Архѣеп. Ефескѣи Секретарь.

Тое подае ся до вѣдома Всч. Духовеньстоу Епархѣяльному.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординарѣята
Перемышль дня 1. листопада 1913.

Ч. 84.

Ч. 9218. Додаткове розпорядженє въ справѣ датку до фонду релігійного.

Додатково до оголошеня зъ дня 15. Вересня 1913. Ч. 7057 подаємо въ справѣ датку фонду релігійного на VII десятилѣтє еще до вѣдомости Всч. священства и ужитку слѣдуюче поясненє Выс. ц. к. Намѣстництва зъ 11. листопада 1913. Ч. XI. б. 5008/15. »На цінне письмо з дня 23. жовтня 1913 Ч. 8406 має ц. к. Намісництво честь повідомити Впр. Консисторю що по мысли рескрипту ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просвѣти з дня 14. падолиста 1913. Ч. 21345 інтимованого обіжником з дня 8. грудня 1893 Ч. 95408 парохы дотовані нисше конгруи суть вільні від оплачуваня датку до фонда релігійного і з тої причини не суть обовязані предкладати зізнань — лише донести через ц. к. Староство що не предкладають зізнаня бо побирають узуповненє конгруи з фонда релігійного.«

Водъ Еп. гр. кат. Консисторіи.
Перемышль дня 17. падолиста 1913.

Ч. 85.

Ч. 9292. Теперѣшній вѣдпустъ ювілейный можна частѣйше позыскувати.

Св. Пенітенціарія заявила подъ д. 6. червня с. р. що теперѣшній вѣдпустъ ювілейный можна такъ часто позыскати, якъ часто хто приписавъ дѣла выповнить.

При томъ можуть сповѣдники за кождый разъ перемѣнювати приписанъ дѣла, якъ се було сказано въ Пастырскѣмъ носланю до духовенства и вѣрныхъ (Вѣстникъ Епарх. сегорѣчний Ч. V. ст. 56.). Але зъ властей на задержанъ цензуры и грѣхи, якъ такожъ взглядомъ неключимостей и перемѣны слюбѣвъ можна лише оденъ разъ въ часѣ ювілея користати. —

Водъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.
Перемышль дня 17. листопада 1913.

Ч. 86.

Ч. 8825. Духовнѣ вправы для гр. кат. катехитѣвъ у Львовѣ.

Видѣль Товариства катихитѣвъ въ Львовѣ проситъ п. дн. 4 Листопада 1913 о оголошенє слѣдуючого: »Духовнѣ вправы для гр. кат. катихитѣвъ усѣхъ категорій шкѣлъ нашої провінціи духовной вѣдбудуть ся въ духовной семинаріи у Львовѣ, ул. Коперника 36. Початокъ дня 29. грудня с. р. о 8-ой год. вечеромъ, а закѣнченє дня 2. сѣчня 1914 р. о 8-ой год. рано. Вѣдтакъ вѣдбудуть ся загальнѣ зборы Тов. катихитѣвъ. Тѣ оо. катихиты, котрѣ схотять взятѣ участь въ згаданныхъ духовныхъ вправахъ, зволють зголоситись до Видѣлу Товариства — ул. Коперника, 36, найдалше до дня 25. грудня с. р.

Подаючи повыше до вѣдомости оо. катихитѣвъ, Еписк. Ординаріятъ поручає тымже якъ найчисленнѣйше взятѣ участь въ сихъ духовныхъ вправахъ. Уряды парохіяльнѣ мають повѣдомити о томъ всѣхъ оо. катихитѣвъ, находячихъ ся въ парохіи.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 10. падолиста 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 29. листопада.

Ч. XII.

Ч. 87.

Ч. 618/орд. О богослуженіи зъ причины 300-лѣтней рѣчницѣ смерти Митроп. Киѣвского Іпатія Потѣя и выданя едикту медиолянського.

Всѣ народы, дорожачи своимъ житемъ и своею минувшостію, празднують зъ пѣднесенымъ настроемъ духа и мысли подіи, котрѣ на дорозѣ ихъ религійного и культурного розвою записали ся слѣдами назатертого значеня. Такою подѣєю великого значеня, що своимъ выступомъ надала нашѣй гр. кат. Церквѣ новый зворотъ ѣ спасительный напрямъ а въ широке свое русло обняла все жите руского народа, естъ безперечно въ исторіи нашѣй зединенѣ нашои Церкви зъ св. Апостольскимъ Престоломъ.

Оцѣнюючи гѣдно и достойно то велике нобродѣйство милосердного Бога, що 300 лѣтъ тому натхнувъ предкѣвъ нашихъ повернути назадъ до той св. вѣры католицкой, въ котрѣй въ р. 988 по Хр. за проводомъ своего вел. Князя, св. равноапостольского Володимира, весь рускій нарѣдъ въ Днѣпровыхъ водахъ принявъ св. крещене и покинувши тьму поганьства, вѣдродивъ ся до жита нового въ Христовѣй вѣрѣ въ тотчасъ, коли Церковъ всхѣдна и западна була еше въ Единствѣ, и при рѣжницѣ обрядѣвъ такъ въ Римѣ якъ и въ Царгородѣ була одна вѣра, одно стадо, оденъ Пастиръ и Голова Церкви: Намѣсникъ Христовый, Наслѣдникъ Князя Апостолѣвъ, св. Петра на еписк. престолѣ въ Римѣ, Мы воспоминаючи сего року 300 лѣтну рѣчницю смерти наибѣльшого подвижника сей св. Уніи, бл. п. Митрополити Киѣвского, Іпатія Потѣя, а рѣвночасно 1600-лѣтний квилей свободы вѣры, наданои царемъ Константиномъ въ едиктѣ медиолянскѣмъ,

щобы оказати Господеви нашу глибоку вдячність за Єго превелике милосердіє, що вольно намъ нинѣ безъ жадныхъ перешкодъ и трудностей свободно визнавати нашу св. католицку вѣру, въ порозумѣню зъ цѣлымъ П. Т. Епископатомъ нашего обряду въ нашій церковній провінціи розпоряджаємъ якъ слѣдує:

Всѣ душпастирѣ безъ выѣмку мають въ всѣхъ парохіяхъ тут. епархіи въ день 28 (о. ст.) грудня с. р. то єсть въ Недѣлю Праотець вѣдправити торжественну спѣвану св. Литургію благодарственну при выставленю Найсв. Тайнъ и зъ вѣдповѣдною проповѣдею. По молитвѣ заамвонній належить вѣдспѣвати пѣснь »Тебе Бога хвалимъ« зъ благословенемъ вѣрныхъ Найсв. Тайнами. Въ проповѣди, котрой предметомъ має бути: якъ неоцѣненымъ скорбомъ єсть для насъ правдива вѣра католицка, належить въ первій часті пояснити значенє едикту мedioляньского о свободномъ визнаваню нашей св. вѣры въ противенствѣ до тыхъ переслѣдовань, якій за то потерпѣли перші христіане; въ другій же часті о значеню соединеня нашего зъ св. Апост. Престоломъ и заслугахъ Митрополиты Киѣвского, Іпатія Потѣя, котрого Провидѣне Боже выбрало за оружіє до отрясеня ся народу нашего зъ схизмы и утвержденя въ правдивій вѣрѣ католицкѣй.

Всч. Духовенство епархіяльне доложитъ всѣхъ старань, щобы въ нынѣшнихъ часахъ загального упадку св. вѣры и недоцѣнюваня той свободы, зъ якою вольно нинѣ визнавати, торжество се було всюда якъ найвеличавѣйше отпразднованє и то не тѣлько въ церквѣ приписанымъ богослуженемъ и проповѣдею, але и по за церквою, въ читальняхъ и иншихъ вѣдповѣдныхъ мѣсцяхъ популярными вѣдчитами, вечерками и т. п. въ честь сего великого Святителя, котрый все жите свое клавъ для душевного добра своего народу и єго вѣчного спасенія.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 28. падолиста 1913.

Ч. 88.

Ч. 8985. Про рѣшенє конгрегаціи св. Тайнъ а) що до вѣдправы св. Литургіи по приватныхъ домахъ; б) крещеня дѣтей въ дома и в) удѣлюванє св. причастія въ дома, особамъ не хорымъ.

На повномъ зѣбраню Отцѣвъ Кардиналовъ въ Апостольскѣй палатѣ Ватиканскѣй порушено дня 20. грудня 1912. слѣдуючій питаня:

I. Чи и зъ якихъ причинъ можуть Ординаріи позволити, щобы св. Литургія могла бути вѣдправлена въ приватныхъ домахъ?

II. Чи можуть Ординаріи позволити, щобы дѣтямъ могла бути удѣлена Тайна крещеня въ дома, хотяй имъ негрозитъ небезпеченство житя або не суть тяжко хорі?

III. Чи можуть Ординарії дозволити, щоби хоримъ, що не можуть вийти зъ дому а просять зъ побожности о св. Причастіє, особливожь коли въ якій парохіи бѣльше хорыхъ особъ о се просить або коли хтось хорый просить часто, могла бути занесена Найсв. Евхаристія зъ церкви до дому приватного безъ захованя приписовъ Обряду?

На повисшій питаня вѣдповѣли Ем. Отцѣ по зрѣлої розвазѣ якъ слѣдує:

Що до I. Такъ вѣдъ случаю до случаю, если суть справедливѣ и розумнѣ причины, однакъ не въ спальнѣ, але въ приличнѣмъ мѣсци и при захованю дотычныхъ приписовъ права и то зовсѣмъ безплатно зъ якого небудь титулу; еслижьбы хто хотѣвъ вѣдправляти св. Літургію въ приватнѣмъ домѣ постѣйно, то мусѣвъ бы просити о позволенѣ на се въ Римѣ.

Що до II. Такъ, если есть до того слушна и розумна причина.

Що до III. Такъ, если заходить слушна и розумна причина, при чѣмъ належить однакъ заховати бодай обрядъ приписаный черезъ Венедикта XIV. въ Декретѣ *Interomnigenas* зъ 2. лютого 1744. §. 23. именно: «Священникъ мусить мати на собѣ завсѣгди епітрахиль закрытый власними одежами; до торбины або бурси нехай вложить піксиду и нехай єи перевѣсити на шнурку черезъ шію такъ, абы притыкала до грудей; такожъ нехай нѣколи не йде самъ, але въ товариствѣ бодай одного вѣрного, если десь нема бѣльше духовныхъ особъ».

Повисшій рѣшеня зволивъ потвердити Св. Отець Пій X. на послуханю Секретаря св. Конгрегаціи д. 22. грудня 1912. (*Acta Apostolicae Sedis* зъ дня 30. грудня 1912. Ч. 22. стор. 725).

Се подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства зъ тымъ, що въ наведенихъ высше случаяхъ належить удавати ся до Епп. Ординаріату, если суть вымагані до того услѣвія.

Вѣдъ Еписк. гр. кат. Ординаріята
Перемышль, дня 17. листопада 1913.

Ч. 89.

Ч. 8986. О помноженю и розширеню вѣдпусту за звеличенє Найсв. Тайнѣ.

Св. Отець Пій X. зволивъ надати бѣльшій вѣдпусты нѣжь були до сего часу для тыхъ, що складають честь и благодаренє Ісусови Христови въ Найсв. Тайнѣ Евхаристіи утаєному, именно: хто вѣдмовить молитовку: „Слава и поклѣнь нехай буде найсвятійшѣй Тайнѣ на вѣни“ бодай зъ сокрушенимъ серцемъ, узыскує Вѣдпустѣ 300 днѣвъ, котрый можна жертвувати за душі остаючи въ чистилищи, а повный, котрый можна рѣвножь жертвувати за душі остаючи въ чистилищи, если хто буде вѣдмовляти повисшу молитовку що дня черезъ цѣлый мѣсяць крѣмъ того исповѣдає ся и приступити до св. Причастія и помолити ся въ намереню св. Отця. (*Acta Apostolicae Sedis* зъ дня 16. мая 1913. ч. 8. стор. 211.).

Повысше подае ся до вѣдомости зъ тымъ, абы Всч. Душнастирѣ оголо-
сили се по Церквахъ и заохотили вѣрныхъ до почитаня Ісуса Христа въ Найсв.
Евхаристіи утаеного, при чомъ можуть такъ легко узыскати вѣдпусть.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята
Перемышль дня 17. листопада 1913.

Ч. 90.

Ч. 9465. Загальні Збори Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ.

Видѣль Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ подъ днемъ 20. листопада
1913. ч. 606 предложивъ ту прошене о оголошене слѣдующого:

„Видѣль Товариства св. Ап. Павла має честь отсимъ подати до вѣдома,
що Загальні Збори тогожъ Товариства вѣдбудуть ся дня 8. грудня с. р. въ ду-
ховно́й семинаріи у Львовѣ зъ звычайнымъ порядкомъ дневнымъ; початокъ о год.
9. рано“.

Се подае ся до вѣдомости и взывае ся членѣвъ реченого Товариства
въ Нашѣй епархіи до можливои участи въ загальнихъ зборахъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 24. падолиста 1913.

Некрологія.

О. Мѣйскій Левъ парохъ въ Ванѣвцѣ, уп. 30/10. 1913.

О. Саламонъ Вікторъ въ пенсіи уп. 9/11 1913.

О. Маренинъ Стефанъ парохъ въ Грушовѣ уп. 21/11 1913.

Души ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Клира.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 29. листопада.

Ч. XII.

Ч. 87.

Ч. 618/орд. О богослуженіи зъ причины 300-лѣтней рѣчницѣ смерти Митроп. Киѣвского Іпатія Потѣя и выданя едикту медиолянського.

Всѣ народы, дорожачи своимъ житемъ и своею минувшостію, празднують зъ пѣднесенымъ настроемъ духа и мысли подіи, котрій на дорозѣ ихъ религійного и культурного розвою записали ся слѣдами назатертого значеня. Такою подѣєю великого значеня, що своимъ выступомъ надала нашѣй гр. кат. Церквѣ новый зворотъ и спасительный напрямъ а въ широке свое русло обняла все жите руского народа, естъ безперечно въ исторіи нашѣй зединенє нашои Церкви зъ св. Апостольскимъ Престоломъ.

Оцѣнюючи гѣдно и достойно то велике нобродѣйство милосердного Бога, що 300 лѣтъ тому натхнувъ предкѣвъ нашихъ повернути назадъ до той св. вѣры католицкой, въ котрѣй въ р. 988 по Хр. за проводомъ своего вел. Князя, св. равноапостольского Володимира, весь рускій нарѣдъ въ Днѣпровыхъ водахъ принявъ св. крещене и покинувши тьму поганьства, вѣдродивъ ся до жита нового въ Христовѣй вѣрѣ въ тотчасъ, коли Церковъ всхѣдна и западна була еше въ Единствѣ, и при рѣжницѣ обрядѣвъ такъ въ Римѣ якъ и въ Царгородѣ була одна вѣра, одно стадо, оденъ Пастиръ и Голова Церкви: Намѣсникъ Христовый, Наслѣдникъ Князя Апостолѣвъ, св. Петра на еписк. престолѣ въ Римѣ, Мы воспоминаючи сего року 300 лѣтну рѣчницю смерти наибѣльшого подвижника сей св. Уніи, бл. п. Митрополити Киѣвского, Іпатія Потѣя, а рѣвночасно 1600-лѣтний квилей свободы вѣры, наданои царемъ Константиномъ въ едиктѣ медиолянськѣмъ,

щобы оказати Господеви нашу глибоку вдячність за Єго превелике милосердіє, що вольно намъ нині безъ жадныхъ перешкодъ и трудностей свободно визнавати нашу св. католицку вѣру, въ порозумѣню зъ цѣлымъ П. Т. Епископатомъ нашего обряду въ нашій церковній провінціи розпоряджаємъ якъ слѣдує:

Всѣ душпастирѣ безъ выѣмку мають въ всѣхъ парохіяхъ тут. епархіи въ день 28 (о. ст.) грудня с. р. то єсть въ Недѣлю Праотець вѣдправити торжественну спѣвану св. Литургію благодарственну при выставленю Найсв. Тайнъ и зъ вѣдповѣдною проповѣдею. По молитвѣ заамвонній належить вѣдспѣвати пѣснь »Тебе Бога хвалимъ« зъ благословенемъ вѣрныхъ Найсв. Тайнами. Въ проповѣди, котрой предметомъ має бути: якъ неоцѣненымъ скорбомъ єсть для насъ правдива вѣра католицка, належить въ першій часті пояснити значенє едикту мedioляньского о свободнѣмъ визнаваню нашей св. вѣры въ противенствѣ до тыхъ переслѣдовань, які за то потерпѣли перші христіане; въ другій же часті о значеню соединеня нашего зъ св. Апост. Престоломъ и заслугахъ Митрополиты Киѣвского, Іпатія Потѣя, котрого Провидѣне Боже выбрало за оружіє до отрясеня ся народу нашего зъ схизмы и утвержденя въ правдивій вѣрѣ католицкѣй.

Всч. Духовенство епархіяльне доложитъ всѣхъ старань, щобы въ нынѣшнихъ часахъ загального упадку св. вѣры и недоцѣнюваня той свободы, зъ якою вольно нині визнавати, торжество се було всюда якъ найвеличавѣйше отпразднованє и то не тѣлько въ церквѣ приписанымъ богослуженемъ и проповѣдею, але и по за церквою, въ читальняхъ и иншихъ вѣдповѣдныхъ мѣсцяхъ популярными вѣдчитами, вечерками и т. п. въ честь сего великого Святителя, котрый все жите свое клавъ для душевного добра своего народу и єго вѣчного спасенія.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 28. падолиста 1913.

Ч. 88.

Ч. 8985. Про рѣшенє конгрегаціи св. Тайнъ а) що до вѣдправы св. Литургіи по приватныхъ домахъ; б) крещеня дѣтей въ дома и в) удѣлюванє св. причастія въ дома, особамъ не хорымъ.

На повнѣмъ зѣбраню Отцѣвъ Кардиналовъ въ Апостольскѣй палатѣ Ватиканскѣй порушено дня 20. грудня 1912. слѣдуючій питаня:

I. Чи и зъ якихъ причинъ можуть Ординаріи позволити, щобы св. Литургія могла бути вѣдправлена въ приватныхъ домахъ?

II. Чи можуть Ординаріи позволити, щобы дѣтямъ могла бути удѣлена Тайна крещеня въ дома, хотяй имъ негрозитъ небезпеченство житя або не суть тяжко хорі?

III. Чи можуть Ординарії дозволити, щоби хоримъ, що не можуть вийти зъ дому а просять зъ побожности о св. Причастіє, особливожь коли въ якій парохіи бôльше хорыхъ осôбъ о се просить або коли хтось хорый просить часто, могла бути занесена Найсв. Евхаристія зъ церкви до дому приватного безъ захованя приписôвъ Обряду?

На повисшій питаня вôдповѣли Ем. Отцѣ по зрѣлої розвазѣ якъ слѣдує:

Що до I. Такъ вôдъ случаю до случаю, если суть справедливій и розумнїй причини, однакъ не въ спальнѣ, але въ приличнôмъ мѣсци и при захованю дотычныхъ приписôвъ права и то зовсѣмъ безплатно зъ якого небудь титулу; еслижбы хто хотѣвъ вôдправляти св. Літургію въ приватнôмъ домѣ постôйно, то мусѣвъ бы просити о позволенє на се въ Римѣ.

Що до II. Такъ, если єсть до того слухна и розумна причина.

Що до III. Такъ, если заходить слухна и розумна причина, при чôмъ належить однакъ заховати бодай обрядъ приписаний черезъ Венедикта XIV. въ Декретѣ *Interomnigenas* зъ 2. лютого 1744. §. 23. именно: «Священникъ мусить мати на собѣ завсѣгди епітрахиль закрытый власними одежами; до торбини або бурси нехай вложить піксиду и нехай єи перевѣсити на шнурку черезъ шію такъ, абы притыкала до грудей; такожъ нехай нѣколи не йде самъ, але въ товариствѣ бодай одного вѣрного, если десь нема бôльше духовныхъ осôбъ».

Повисшїй рѣшеня зволивъ потвердити Св. Отець Пій X. на послуханю Секретаря св. Конгрегаціи д. 22. грудня 1912. (*Acta Apostolicae Sedis* зъ дня 30. грудня 1912. Ч. 22. стор. 725).

Се подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства зъ тымъ, що въ наведенихъ высше случаяхъ належить удавати ся до Епп. Ординаріату, если суть вымаганї до того услôвія.

Вôдъ Еписк. гр. кат. Ординаріята
Перемышль, дня 17. листопада 1913.

Ч. 89.

Ч. 8986. О помноженю и розширеню вôдпусту за звеличенє Найсв. Тайнъ.

Св. Отець Пій X. зволивъ надати бôльшїй вôдпусты нѣжь були до сего часу для тыхъ, що складають честь и благодаренє Ісусови Христови въ Найсв. Тайнѣ Евхаристіи утаєному, именно: хто вôдмовить молитовку: „Слава и поклôнь нехай буде найсвятїшої Тайнѣ на вѣни“ бодай зъ сокрушенимъ серцемъ, узыскує Вôдпустъ 300 днѣвъ, котрый можна жертвувати за душїй остаючи въ чистилищи, а повнїй, котрый можна рôвножь жертвувати за душїй остаючи въ чистилищи, если хто буде вôдмовляти повисшу молитовку що дня черезъ цѣлый мѣсяць крôмъ того исповѣдає ся и приступить до св. Причастія и помолить ся въ намѣреню св. Отця. (*Acta Apostolicae Sedis* зъ дня 16. мая 1913. ч. 8. стор. 211.).

Повысше подае ся до вѣдомости зъ тымъ, абы Всч. Душнастирѣ оголо-
сили се по Церквахъ и заохотили вѣрныхъ до почитаня Ісуса Христа въ Найсв.
Евхаристіи утаеного, при чомъ можуть такъ легко узыскати вѣдпусть.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята
Перемышль дня 17. листопада 1913.

Ч. 90.

Ч. 9465. Загальні Збори Товариства св. Ап. Павла у Львовѣ.

Видѣль Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ подъ днемъ 20. листопада
1913. ч. 606 предложивъ ту прошене о оголошене слѣдующого:

„Видѣль Товариства св. Ап. Павла має честь отсимъ подати до вѣдома,
що Загальні Збори тогожъ Товариства вѣдбудуть ся дня 8. грудня с. р. въ ду-
ховно́й семинаріи у Львовѣ зъ звычайнымъ порядкомъ дневнымъ; початокъ о год.
9. рано“.

Се подае ся до вѣдомости и взывае ся членѣвъ реченого Товариства
въ Нашѣй епархіи до можливои участи въ загальнихъ зборахъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 24. падолиста 1913.

Некрольо́гія.

О. Мѣйскій Левъ парохъ въ Ванѣвцѣ, уп. 30/10. 1913.

О. Саламонъ Вікторъ въ пенсіи уп. 9/11 1913.

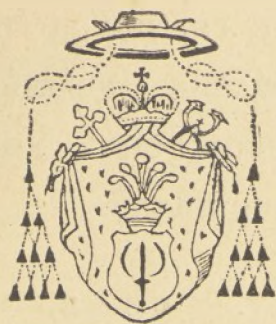
О. Маренинъ Стефанъ парохъ въ Грушовѣ уп. 21/11 1913.

Души ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Клира.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1913.

Выдано 29. грудня.

Ч. XIII.

Ч. 91.

Ч. 8987. О побѣльшеню вѣдпусту за христіяньске поздоровленє,, Слава Іисусу Христу“.

Хотѣй св. Престоль спрѣвѣ завсѣгды и попиравѣ сей престаринный звичай, заведеный мѣжь христіянами въ дуже многихъ мѣсцяхъ, поздоровляти ся Найсв. Именемъ Іисуса Христа, за що поздоровляючѣ себе взаимно тымъ Именемъ, узыскували Вѣдпустъ 50. днѣвъ, то однакъ зѣ взгляду на се, абы сей звичай зѣ тымъ бѣльшою ревностію заховувано тамъ, де вѣнь еще теперъ есть въ ужитю, де затративъ ся вѣдновлено, а тамъ де его не було заведено и розширено, побѣльшивъ св. Отець на предложене собѣ прошенє зѣ нагоды шѣснайцѣтьсотлѣтнихъ торжествъ на памятку наданя Церкви мира, на 100 днѣвъ, котрый можна такожь жертвувати за помершихъ.

Вѣдъ теперъ отже той, що скаже »Слава Іисусу Христу« и сей що ему вѣдповѣсть »Слава на вѣки« одержують вѣдпустъ не 50. днѣвъ якъ доси, але 100 днѣвъ. (Acta Apostolicae Sedis зѣ д. 16. мая 1913. Ч. 8. стор. 210—211.)

Повыше мають Всч. Душпастирѣ народови оголосити и заохотити до захованя сего старинного у насъ звичаю и часто сей христіяньскѣй обовязокъ пригадувати, а то тымъ бѣльше, що сей побожный звичай христіяньского поздоровленя выходитъ на жаль що разъ бѣльше зѣ ужитя а заступає ся его не разъ банальными поздоровленями и то не лише у интелѣгенціи але и у простого народа, котрѣ не приносять нѣякого хѣсна.

При тій нагодѣ пригадує ся, що до позысканя всякого вѣдпушту, а за-
тымъ и за християнське поздоровленє словами »Слава Іисусу Христу« выстане
зробити собѣ кожного дня рано намѣрене: хочу позыскати нынѣ всѣ вѣдпушты
якій могу: для себе (або дня помершихъ).

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 17. листопада 1913.

Ч. 92.

**Ч. 8988. Въ справѣ вѣдпустѣвъ за добрій дѣла, сповненій въ честь св. Анны,
Матери Пресв. Дѣвы Маріи.**

Св. Отець Пій Х. для побѣльшеня любви вѣрныхъ до св. Анны, Ма-
тери Пресв. Дѣвы Маріи, зволивъ ласкаво надати вѣдпустѣ сѣмохъ лѣтъ и сѣ-
мохъ чотиридесятницъ, якіи можуть узыскати разъ на день тї, що бодай зъ со-
крушенимъ серцемъ, чи то безпосередно передъ празникомъ св. Анны, чи то
въ якомъ небудь иншомъ часѣ въ роцѣ, будуть вѣддавати ся побожнымъ прак-
тикамъ черезъ девять середъ, стѣлькожъ тыжднѣвъ безъ перервы по собѣ насту-
паючихъ, а то въ тыхъ именно дняхъ (могутъ, розумѣеся, узыскати вѣдпустѣ)
въ котрихъ бы вѣдбували побожній практики; еслижъ хто крѣмъ того еще выспо-
вѣдає ся и приступити до св. Причастія и помолити ся въ намѣреню св. Отця,
то буде мѣгъ доступити повного вѣдпушту. Позволивъ дальше св. Отець, чтобы
тї, що возьмутъ участь въ молитвахъ въ часѣ девятидневныхъ богослужень въ честь
тоиже св. Анны заапробованыхъ черезъ дотычну Власть бодай зъ сокрушенимъ сер-
цемъ чи то передъ свѣятомъ чи то знова въ иншомъ часѣ въ роцѣ и выкона-
ють въ поцинокихъ дняхъ побожній практики, могли набути вѣдпустѣ сѣмохъ
лѣтъ и стѣлькожъ чотиридесятницъ; еслижъ хто въ одномъ изъ дней высше на-
веденихъ або въ иншомъ изъ слѣдующихъ кѣлькохъ днѣвъ наступаючихъ по де-
вятидневномъ богослуженю, якіи собѣ доволно выбере, еще приступити до св.
Тайны Сповѣди и св. Причастія и помолити ся въ намѣреню св. Отця, то може
доступити повного вѣдпушту. Позволивъ въ кѣнци св. Отець, чтобы той, що хоче
помочи душамъ въ чистилици остаючимъ, мѣгъ узысканый вѣдпустѣ въ ихъ ко-
ристь жертвувати. (Acta Apostolicae Sedis зъ 30. грудня 1912. Ч. 22. стор 723).

Повыше подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства зъ тымъ, чтобы Всч.
душпаствѣ оголосили се вѣрнымъ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль дня 17. падолиста 1913.

Ч. 93.

Ч. 7750. Въ справѣ предкладаня справозданъ зъ вѣдбувшихъ ся декан. Соборѣвъ.

Зъ покликомъ на »Установы о Соборчикахъ деканальныхъ« Собора епарх. перемыского зъ р. 1898. (зас. V, стр. 61 и прч.) Епископскій Ординаріятъ постановляє, що справозданя зъ вѣдбувшихъ ся деканальныхъ Соборѣвъ, якій въ кождѣмъ деканатѣ довжні вѣдбувати ся правильно що року три, має предкладати ся до Епископскои Консисторіи зъ кѣнцемъ **мая, серпня и грудня кождого року.**

Сей речинець узгляднятъ Всечесні Уряды деканальні такожъ при розписуваню маючихъ вѣдбути ся въ деканатѣ Соборѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 15. грудня 1913.

Ч. 94.

Ч. 8761. Звѣтъ и резолюціи зборѣвъ товариства Священникѣвъ Евхаристинѣвъ.

Товариство Священникѣвъ-Евхаристинѣвъ предложило ту зъ прошенемъ о помѣщене въ Вѣстнику Епархіяльнѣмъ слѣдуюче справоздане о вѣдбувшихъ ся зборахъ членѣвъ того товариства:

»Дня 5. вересня вѣдбули ся у Львові в луховній семінаріи збори тов. »Священникѣвъ — Богопочитателѣвъ Пресъв. Евхаристіи.« Всіхъ участниківъ було 110. Збори розпочали ся благословенемъ Найсв. Тайни. Першій промовивъ Впр. о. офіціалъ А. Білейкий та в одушевленихъ словахъ висловивъ свою радість, що духовенство, вступаючи в се товариство, дає доказ своєї любви до Евхаристійного Ісуса. По скінченіи рефераті ухвалено одногласно слѣдуючі резолюціи о. Н. Садовского.

1) Кождий священникъ повинен старати ся — бути чиннимъ членомъ »Товариства священникѣвъ Богопочитателѣвъ.« Одинокий і найважнійшій обовязокъ членівъ сего товариства є: вѣдправляти що тижня годину Богопочитаня (розважаня) передъ Пресъв. Евхаристиєю.

2) Кождий священникъ повинен старати ся оснувати у своїй парохіи »Братство Найсв. Тайни«, а де вже се братство є, то оснувати »Братство Апостольства молитви«.

2) Кождий священникъ повинен всіхъ силъ і старань ужити, щоби в своїй парохіи запровадити часте і щоденне св. Причастіє, як се припоручають — два папскі декрети і Посланія Преосв. Владик. Найлучшимъ середникомъ до сего уважає збір прочитане і пояснене Декретівъ і Посланій, часті Науки і горяче заохочуване вірнихъ.

Потімъ слѣдувавъ рефератъ о. Н. Садовского. У своїмъ рефераті представивъ вінъ велике значенне и потребу сего товариства.

Що до членів сего товариства збір одноголосно ухвалив
Кожний член обов'язаний:

4) Як найчастійше проповідати про Евхаристию, а передовсім в часі відпустів, храмів, місій і деканальних соборів.

5) Передплачувати „Місіонаря, що виходить в Жовкві, як для себе самого, так ще більше для вірних, а то диятого, що читане „Місіонара“ може причинити ся до піднесеня і розширення почитаня Пресв. Евхаристії і до частого св. Причастия.

6) Кожного місяця одну з чотирох годин розважання відправити на намір навернення Сходу і скріплення католицької віри в нашім народі.

7) Члени товариства будуть уживати слідуячого христ. поздоровлення: „Слава Ісусу Христу“ в Найсв. Тайні Утаєному“. — „Слава на віки“.

Вкінци збір уважає конечно потрібною річю:

8) Просити всіх провідників духовних вправ, щоби в розважаннях реколекційних звертали більшу увагу на почитане Пресв. Евхаристії і учасників реколекцій до сего заохочували.

9) Видати як в найкоротшім часі брошуру для народу; „О частім і щоденнім св. Причастію“ що найменше в 200.000 примірниках, ту брошуру роздавати вірним при св. сповіди або св. Причастію.

10) Просити Високо Преов. Ординарія, щоби сі резолюції зволіли затвердити і в „Епархіяльних Відомостях“ всьму Духовеньству до відома подати.

По ухваленю резолюцій слідувала година Богопочитаня, котру перевів дуже гарно Впр. о. Ігумен Бурдяк Ч. С. В. В. Потім суплікация, „Тебе Бога хвалимо“ і благословене Найсв. Тайною.

По скінченю вписало ся 40 нових членів. Давало ся чути голоси про потребу скликаня у нас Евхаристийного Конгресу, що як Господь позволить — наступить у слідуячім році. В кінци не можна обминути сего, щоби не згадати про „нічну Адорацию“ Преосв. Евхаристії, котра тревала від 9. год. вечером до 6. рано і в котрій брало участь 40 сьвящеників.

Се подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства епархіяльного.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль, дня 27. падолиста 1913.

Ч. 95.

Ч. 9185. Конкурсъ на одноразову запомогу для бѣдныхъ Церковъ зъ фонду бл. п. Павла Зарицкого.

Ставропигійській Институтъ у Львовѣ оголошує конкурсъ зъ речинцемъ до 1. н. ст. марта 1914. на одноразову запомогу въ сумѣ 180 К. зъ фонда бл.

Павла Зарицкого, назначеного на запомогу бѣдныхъ церковъ въ Галичинѣ, що не посѣдають фондѣвъ потрѣбныхъ на украшене чи реставрацію.

Прошеня зъ точнымъ поданемъ потребъ убѣгающихъ ся Церковъ о запомогу, мають церковнѣ комітеты внести за посредествомъ Еп. Консистеріи въ означенѣмъ речинци. Надѣлена Церковъ сею запомогою мусить приняти на себе обовязокъ поминати имя фондатора черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣлѣ и празники при Службѣ Божѣй за вѣдпущене грѣхѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 9. грудня 1913.

Ч. 96.

Ч. 9087. Въ справѣ громадскихъ урядѣвъ роземныхъ.

Президія ц. к. высшого Суду Краевого въ Львовѣ зъ дня 28. жовтня 1913 Ч. 29986/26. R. S. 13 вѣднесла ся ту зъ прошенемъ о оголошене слѣдуючої вѣдозвы:

»Закон зъ дня 6. марта 1875. ч. 27. в. з. к. маючи на метѣ усунене закоріненого у населеня довільного процесованя ся і улекшеня й угодного полагженя спорів, постановляе, що для лагодженя спорів поміж сторонами повставших, можуть бути заведені роземні уряди в кожній громаді з населенем понад 4000 душ, а в прочих громадах меньших лише на основі ухвали Ради громадскої, затвердженої Виділом Ради повітової. Обовязки роземців сповняти мають мужі довіря, избрані Радою громадскою на 3 літ, заприсяжені ц. к. політичною властію повітовою (Староством). Компетенція уряду роземчного з огляду на предмет обнимае грошеві домаганя і спори о движимости до висоти зглядно вартости 600 К. в громадах понад 4000 душ, а до 200 К. в меньших громадах. Зголошене справи наступити може устно, за зголошенем ся обох сторін. Уряд приступае по можности сейчас до поеднаня спорючих. Всякі примусові средства проти сторін або свѣдків, не менче вѣдбиране присяги є виключені. Роземному урядови не прислугуе також право порішуваня спорів в значіню ореченя, котрому сторона проти своєї волі мусілаби піддати ся. Чинність роземців полягае на вислуханю сторін, прослѣдженю справи і евентуальнім предложеню їм найслушнійшого способу полагженя спору. Заключений уклад угодный має вписати ся в урядову книгу через заприсяженого для сеї чинности писара. На основі урядового впису угоди може сторона домагати ся егзекуції в звичайнім Суді державнім.

Закон сей що має вѣдати населеню неоцінені услуги, позістав не виконаний і пішов в забуте. Що однак наміри єго вѣдповідати дуже вѣдчуваній потребі населеня, доказували домаганя підношувані нераз в нарадах законодатних

тіл, в особенности внесені в галицкім Соймі інтерцеляції розличних послів як і внесеня і проекта законодатні в парляменті. Хотяй они до сей хвилі не прийшли під наради Сойму, то таки доказують наглядно, що фактичні відносини з неумовною конечностию домагають ся спішного уможливлення населеню головно дрібних і буденних непорозумінь і спорів без призиваня звичайних судів державних. Статистика достарчує в тім згляді ярких доказів. І так суди державні видали в однім році візвань до угодових проб в Галичині 351.971, на Буковині 30.178, в усіх прочих провінциях Передлитаві разом 240.746; скарг дрібничкових до 100 К. внесено в однім році в Галичині 840.062, на Буковині 144.682, позатім в цілій Австрії 362.257, спорів о нарушенє посіданя було в сім часі: в Галичині 19.171, на Буковині 1.614, в иньших провінциях разом 5.396 врещі скарг о обиди чести: в Галичині 184.291, на Буковині 27.564, в иньших провінциях разом 173.704. В повітовім судовництві припадає тоді на кождих 10.000 населеня в краях західних 635 спорів, в Галичині 1697, в особенности процесів дрібничкових в західних краях 183, в Галичині 966. Нетрудно поняти як величезні страти поносить само населене і як вельми свавільність обтяжує цілий апарат судовий. Числа сі походять з р. 1909. а в межичасі відношенє се улягло єще значнійшій зміні на гірше.

Сему прямо застрашаючому станови річи проти ділалиби спасенно розповсюднені по громадах роземні уряди.

Увзглядняючи сей стан річи проте порішила Управа справедливости постаратись, щоби поки що в межах обовязуючого закона краєвого з 6. марта 1875. ч. 27. в. з. к. уможливити населеню користанє з добродійства роземних урядів. Згідно з вказівками ц. к. Міністерства справедливости, Президії ц. к. Висших судів краєвих у Львові і Кракові розвинули акцію в напрямі заводженя сих урядів. Начальники повітових судів, виголищують перед згромадженими в тій ціли Радами громадскими виклади, відбувають конференції, поучують о естестві, організації і хосенности сеї інституції, наклонюють Ради до повзятя ухвали на заложење в тромаді роземного суду, пильнують предложеня тих ухвал Раді повітовій до затвердження, відтак внесеня прошень в ц. к. Старостві о відобране присяги від установлених мужів довіря, які мають сповняти уряд роземців, а в решті суть помічними при впровадженю уряду в жите, заосмотреню его в взори і друки і бережуть невпинно поправного і формального его поступованя.

Акція, вправді що йно в початках, яка боре ся з природи річи з численними трудностями, заповідає помимо сего завдяки з усилям судів і взростаючому у населеня зрозуміню і богаті успіхи, та вже доси zorganizовано кількадесят роземних урядів, що належито фунгують так, що основана є надія, що в міру розповсюдненя роземних урядів, в ведена акція запобіжить сучасній свавільности в процесованю.

Конечним услівем поводження піднятої акції добачує управа справедливости в співділаню всіх одиниць доброї волі, що з образования, заводового становища, довіря і впливу, якого в Громаді заживають, моглиби змаганя судів успішно підпирати, уділити помочи при введено старань і осьвідомленю населеня о хосенности інституції, заохотиги Ради громадскі до повзятя потрібних ухвал і улєкшити полагодженє конечних формальностей а відтак посьвятити троха труду і часу для запевненя тим урядам правильного функціонованя.

В тім згляді власне особливо хосенною булаб поміч П. Т. Духовенства, що має великий вплив на населенє і є зазнакомленє з усіми відносинами житейскими.

Управа справедливости, котрої змаганя в обсягу Рад сиротинських дізнали від П. Т. Духовенства так хосенної підмоги, не сумніває ся, що і для сего ново-отвораючого ся поля діяльности дізнасть Єго охотного співділаня.

Президия ц. к. Висшого Суду краєвого має честь упросити Високопреподобний Консистер, щоб зволив у відповідний спосіб заінтересувати П. Т. Духовенство для повисшої акції і заохотити Єго до пертя єї в порозуміню з дотичними Начальництвами Судів.»

Мило вже було Еписк. Ординарятови дѣзнати ся въ своѣмъ часѣ, що многі громадскі ралы сиротинскі пѣдъ управою або пѣдъ впливомъ ту епархіяльныхъ оо. душпастирѣвъ станули на висотѣ своєї задачи и тому рѣшенемъ зъ дня 21. серпня с. р. Ч. 5735 (Вѣстн. Еп. Ч. IX. 1913) высказавъ Еписк. Ординаріятъ тымже радо свое повне узнанє и похвалу за сю достохвальну ревнѣсть и працю въ користь малолѣтнихъ сирѣтъ и не самовѣльныхъ осѣбъ середъ своего народу. Однакъ взнеслѣйшимъ актомъ дѣяльной любви для своего народу, правдивымъ подвигомъ патриотичнымъ въ духу Науки Христовой, якъ и совѣстнымъ сповненемъ своего святого посланництва, котрымъ зеднають собѣ великі заслуги передъ Богомъ и нашою чуснѣльностью, буде, наколи таку саму щирю и безинтересовну працю — хотяйбы се и кому не подобалось, окажутъ оо. душпастирѣ при розповсюдненю по нашихъ громадахъ проєктowanychъ роземныхъ судѣвъ и тымъ самымъ бодай въ части встримають нашъ нарѣдъ вѣдъ завзятой маніі процесованя ся неразъ за дуже дрѣбнѣ рѣчи, якѣ въ угодовѣй дорозѣ на мѣсци черезъ добрыхъ людей въ роземчѣмъ урядѣ полагодитибы можна.

»Таколи нѣсть въ Васъ мудрѣ ни единъ, иже можетъ разсудити между братіи своихъ? Одже бо стнюдъ Вамъ грамъ есть, яко тяжбы имате между собою! (I Кор. VI. 5—7).« Крайный вже часъ звернути ся намъ тыми словами св. Ап. Павла до нашего нещасливого народу мовбы упоеного якоюсь жаждою процесованя ся, яке наражує его не тѣлько на упадокъ душевный, бо на затрату христіанскихъ чеснотъ згѣдливости, мирного пожитя и обовязку прощаня ближнимъ своимъ дѣзнанныхъ уразъ, але споводує и тяжкѣ матеряльнѣ шкоды зъ причины

утрати часу, якій марнують на формальний процесь неразъ кѣльканайцять кильометрѣвъ до найблизшого суду повѣтового, на вистояванє при судовыхъ термінахъ, волоченє ся по адвокатахъ и оплачуванє ся покутнымъ писарямъ въ справахъ, якї въ потребѣ на мѣсци полагодити бы можна въ роземныхъ урядахъ. Тому заохочуючи якъ найгорячійше Всч. Духовенство до несеня помочи Начальництвамъ ц. к. Судѣвъ повѣтовыхъ въ закладаню и розповсюдненю роземныхъ судѣвъ въ поодинокихъ громадахъ пѣсля наведенои вѣдозвы ц. к. высшого Суду Краєвого для добра нашего народу зобовязуємо Всч. ОО. Деканѣвъ:

1. щобы нынѣшне розпорядженє поставили на порядку дневнѣмъ на радѣ на найблизшѣмъ Соборѣ деканальнѣмъ въ цѣли вспѣльного обговореня сеи справы, взаимного заохоченя ся до солидарного єи попираня и принагѣдного порозумѣня ся въ тѣй акціи зъ Начальництвомъ дотычного ц. к. Суду повѣтового,

2. о заслугахъ поодинокихъ оо. душиастырѣвъ въ тѣмъ напрямѣ предлагали ту окреми справозданя.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль дня 26. падолиста 1913.

Ч. 97.

Ч. 10052. Въ справѣ пѣдниманя вѣдсоткѣвъ вѣдъ книжочокъ вкладк. рус. Шадницѣ въ Перемышли и складаня книжочокъ фондацийныхъ до депозиту сего товариства.

Зъ покликѣмъ на тутешнє рѣшенє зъ 30. цвѣтня 1909 Ч. 1999. Еписк. Консистерія подає до вѣдомости Всч. Клиру епархіяльного предложєнє ту Дирекцією рус. Шадницѣ въ Перемышли пѣдъ днемъ 22. падолиста 1913 Ч. 5694. слѣдуючє прошенє:

»Загальнє наріканє майже усїхъ П. Т. гр. кат. Урядѣвъ парохіяльных на утруднену манїпуляцію при пѣдниманю вѣдсоткѣвъ вѣдъ капіталѣвъ фондацийнихъ поміщєнихъ на книжочкахъ шадничихъ нашего товариства спонукало нас до обдуманя способѣвъ, якби в тѣй справѣ пѣйти на руку згаданимъ П. Т. Урядамъ парохіяльнымъ и улєкшити їмъ в повнѣ не тѣльки цѣлу манїпуляцію при пѣдниманю вѣдсоткѣвъ, але и ошадити получені з тимъ видатки с. є. кошта порторій.

Протє осмѣлляємось Всєсвѣтлїйшии и Високопреподобнїи Еп. Консистеріи предложити отсимъ введєнє нового способу манїпуляциї. I такъ:

1). Ми берємо на себє обовязокъ переховуваня усїхъ книжочокъ фондацийнихъ у себє в депозитѣ и вєсти якъ найдокладнїйшу євїденцію їхъ и за се не жадаємѣ нїякої винагороди.

2). На зложені у насъ книжочки фондацийні виставимо депозитовий квѣт, який тимъ самимъ будє мати вартість самихъ книжочокъ. За сєй квѣтъ заплатитъ кож-

дий Урядъ парохияльний при виставленю его 20 сот. титулом коштів друку сего квіту.

На підставі уповажнення Вис. ц. к. Намісництва з дня 3. листопада 1913 Ч. XII. а, 1081/13 і на підставі затвердженої дотичної інструкції сей квіт виставлений і підписаний нами буде міг в повні заступати книжочку при інвентаризації маєтку фондацийного парохий згл. церквей, пру інсталяції і при відданю темпораліїв. Наколи так Всесвітлійша і Високопреподобна Консистория згодить ся на повисший проект а дотичні П. Т. парохи зложать у нас фондацийні книжочки в депозит, тоді маніпуляція при підніманю відсотків буде така:

1). Дотичний парох може складаючи книжочки заявити ся, як жадає виплати відсотків з книжочок фондацийних дотичної парохії при заподаню чисел згаданих книжочок а то, чи піврічно, чи річно, при чім очевидно не потребує зовсім пересилати квіту депозитового, ані квіту на отриманє готівки.

2). Ми без дальшого взиваня, або цригадки заряджуємо після заявленого бажаня виплату відсотків, нотуємо се в наших книгах і дотичних вкладкових книжочках, а належні відсотки пересилаємо Урядови парохияльному переказом по відшибненю 3 сот. за переказ і 10, 20 зглядно 40 сот. на марку почтову відповідно до висоти квоти відсотків с. е. відповідно до такси почтової. На жаданє і для заощадженя всяких коштів порторий можемо також відсотки місто посилати їх почтою, переказувати також чеками почтової Щадниці за що будемо побирали на друки 10 сот.

Відсотки за минувший час (піврік, рік) будемо виплачували доперва в часі від дня 1. січня взглядно від дня 20 липня кожного року.

Від книжочок у нас перехованих можна особисто піднимати відсотки, тільки по велегітимованю ся через дотичну особу депозитовим листом.

При цілковитім реалізованю або частиннім підніманю капіталу з книжочки зложеної у нас в депозиті мусить бути нам рівнож предложений депозитовий лист.

В той спосіб Всеч. ОО. парохи:

- 1). Ощадять собі труду і коштів пересилки щадничих порторий;
- 2). Виключена яка небудь можливість затраченя і загубленя книжочки і виключені всякі видатки получені з амортизацією книжочок на случай евенуалвного запропащеня книжочки при пересилці єї почтою.

Подаючи се нове наше зарядженє під сьвітлу розвагу Всесвітлійшої і Високопреподобної Консистории просимо з огляду на очевидні материяльні користи сеї маніпуляції і ошадности на коштах порторий, щоби Всесвітлійша і Високопреподобна Еп. Консистория зволила ласкаво прийняти се наше зарядженє до відома, повідомити про него через поміщенє в Епархіяльних відомостях, а заразом вказати підчиненому собі Всеч. Духовеньству на користи сего способу маніпуляції.

Еписк. Консисто́рія уважаючи повысшій проектъ манипуляціи для Всч. Духовенства за користный и догòдный, депоноване же винкульованыхъ на рѣчь парохіи книжочокъ вкладковыхъ за безпечне а квитъ депозитовый за вповнѣ выстарчаючій для урядовой евиденціи, поручає Всч. ОО. настоятелямъ душпа-стырствъ користати зъ того проекту а въ даномъ случаю книжочки вкладковій посредствомъ Еп. Консисто́рії пересылати до Руской Щадницѣ въ Перемышли.

Вòдъ гр. кат. Еп. Консисто́рії.

Перемышль дня 17. грудня 1913.

Ч. 98.

Ч. 9688. О Консерваціи деревяныхъ церквей.

Ц. к. Центральна Комісія для захованя памятниківъ у Вѣдни прислала тутъ слѣдуючу допись:

„Abschrift. Z. 5339 ex 1913. Betreff; Michalowice (Drohobyczer) Demolierung der gr. k. Holzkirche. An die k. k. Bezirkshauptmannschaft in Drohobycz. Die k. k. Bezirkshauptmannschaft wird dringend ersucht, unter Hinweis auf den neulich geäußerten höchsten Wunsch Sr. Kaiserlichen Hoheit des durchlauchtigsten Herrn Erzherzog Protectors Franz Ferdinand, dass alle Holzkirchen im unveränderten Zustande erhalten werden sollen, die Demolierung der fraglichen Kirche unbedingt hintanzuhalten. — Ueber die notwendigsten Restaurierungsarbeiten wäre ein, durch einen geübten Dorfzimmermeister kurz verfasster Kostenvorschlag (eine Zusammenstellung) im Einvernehmen mit dem Pfarame ausarbeiten und der Zentralkommission zur Genehmigung vorlegen zu lassen.

Wien, am 22. November 1913. Für die richtige Abschrift. Der Vize-Präsident: Lanckoroński m. p.

Z. 5339 ex 1913. Wien, am 19. November 1913. Dem hochwürdigsten griechisch katholischen Ordinariate in Przemyśl beehrt man sich mit dem Ersuchen zur Kenntnisnahme zu übermitteln entsprechende Aufträge zwecks Erhaltung und Schonung der Holzkirchen erlassen zu wollen. Der Vize-Präsident: i. V. Dr. F. v. Schubert-Saldern.“

Зъ покликомъ на та тутешній рѣшеня въ той справѣ: а) зъ дня 26. IX. 1904, Ч. 3022 (Вістн. ч. XI. зъ р. 1904, — а) зъ д. 3, X. 1906, ч. 5501 (Вістн. ч. XI. зъ р. 1906) и в) зъ д. 4. IV. 1910, Ч. 2216 (Вѣстникъ ч. V. зъ р. 1910), взыває поновно Еп. Консисто́рія П. Т. парохòвъ и завѣдателѣвъ, щобы точно примѣнювали ся до тыхъ постановъ задержуючи и стараючися о консервацію старыхъ стилевыхъ деревяныхъ церквей, які яко памятники давной будòвельной штуки на те заслугують. В особности звертає ся увагу на тутешне рѣшене зъ д. 3. жовтня 1906 ч. 5501 (Вѣстн. ч. XI. зъ р. 1906), котрымъ заказує ся демольоване церквей безъ попередного узысканя на се дозволу. —

Вòдъ Еп. гр. кат. Консисто́рії

Перемышль, 25. грудня 1913.

Ч. 7751. Въ справѣ датъ до епарх. шематизму.

Зъ покликомъ на тутешне рѣшене зъ 21. червня 1913 Ч. Ч. 5150 (Ч. VI. Вѣстн. еп. зъ р. 1913) Еписк. Консисторія змѣняе давнѣйшій речинець до предкладаня що року датъ до епархіяльного шематизму маючого ся печатати на слѣдуючій рѣкъ и розпоряджае, щобы 1. каждый самостѣйный Всч. о. душ-пастырѣ каждого року конечно до кѣнця червня прелложивѣ до своего Уряду деканального на окремомѣ аркуши точнѣ и совѣстнѣ даты зъ своеи парохіи пѣсля всказѣвокѣ зъ выше покликанаго рѣшеня а евентуально пѣсля окремого въ котромѣ роцѣ зарядженя Еписк. Консисторіи. 2. Всч. оо. Деканы вчасно передъ кѣнцемѣ червня каждого року вѣзвали всѣхъ въ деканатѣ мешкаючихъ самостѣйныхъ оо. катехитѣвъ и сѣвященикѣвъ — емеритѣвъ и надѣленыхъ алиментациею до предложеня въ повисшѣмѣ речинци датъ що до року родженя и рукоположеня, втану вѣльного, женатого, вдовичого и мѣсця ихъ замешканя. 3. Всч. оо. Деканы полученѣ ад 1 и 2 выказы провѣрили належито, пѣсля данои потреби споводовали доповнене або справлене похибокѣ чи браковѣ въ выказахъ, и тѣ выказы конечно до кѣнця липня що року Еписк. Консисторіи предкладали разомъ зъ вѣдповѣднымъ сумаричнымъ выказомъ а евентуально и зъ справленнымъ въ Урядѣ деканальномѣ вытинкомѣ зъ послѣднаго шематизму епархіяльного. —

Примѣчае ся, що вѣдъ точного и совѣстного выконаня предлежачого розпорядженя черезъ всѣ чинники покликанѣ и вѣдъ додержаня речиньця назначеного залежити буде хосенне и на часъ выдаване що року шематизму епархіяльного. —

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консисторіи

Перемышль, дня 25. грудня 1913.

ХРОНИКА.

Именованя.

Ч. 8551. Впр. о. Лавровскій Антоній парохъ въ Болехѣвцяхъ им. орд. школь. Комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата Дрогобыцкого, на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ тои довжности Всч. о. Куновского Іеронима пароха въ Бѣльчи.

Ч. 8832. Всч. о. Павловскій Константинъ дотеперѣшний завѣдатель деканата Олещицкого — сталымъ деканомъ.

Ч. 9090. Всч. о. Котысь Емилианъ парохъ въ Цеклинскѣй Воли — орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнѣй въ Яслѣ.

- Ч. 476/орд. Свѣтлый Дръ Григорій Лакота заступ. духовника тут. семинаріи — референтомъ Еп. Консистеріи.
- Ч. 9502. Всеч. о. Солтикевичъ Орестъ парохъ въ Улючи — орд. шк. комисаремъ на деканатъ Бирчаньскій.
- Ч. 9742. Всеч. о. Карпевичъ Іоанъ парохъ въ Лежаньску — м. деканомъ Канчуцкимъ.
- Ч. 9800. Всч. о. Каминьскій Іоанъ парохъ въ Залѣсю — орд. вѣдпоручникомъ до Рады шк. окружнѣй въ Решовѣ.
- Ч. 10096. Всч. о. Гойдышь Волод. парохъ въ Девятери им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружнѣй въ Равѣ рускѣй.

Завѣдательства получили:

- Ч. 8804. о. Тустановскій Кирилъ въ Ванѣвцѣ.
- Ч. 9457. о. Мацюракъ Володимиръ въ Равѣ рускѣй.
- Ч. 9448. о. Жукъ Викторъ въ Грушовѣ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 7924. о. Баховскій Димитрій управ. въ Тустановичахъ.
- Ч. 6450. о. Круцько Семень управ. въ Трускавци.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили:

- Ч. 8942. Всеч. о. Созаньскій Іоанъ парохъ въ Волоши.
- Ч. 9871. » » Матвѣясъ Іоанъ парохъ въ Яструбичахъ.

Всеч. о. Балко Василій парохъ въ Трѣйцѣ получивъ вѣдличія крыло шаньскій.

Некрольогія.

- о. Горницкій Евгеній парохъ въ Равѣ рускѣй уп. 30/11 1913.
- о. Глушкевичъ Теофилъ парохъ въ Малновѣ уп. 18/12 1913.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ преч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 27. грудня 1913.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

